

THE STANDARD

ISSUE 12 | 2 OCT 2017

THAILAND

FACE TO FACE

CONTENTS

VOL. 1 ISSUE 12 | 2 OCTOBER 2017

7 GLOBAL CHANGE

อินเดียสร้างเครื่องปรับอากาศไม่ใช้ไฟฟ้า / นอร์เวย์มีสนามบินที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่สุดในโลก

12 IN HISTORY

หนังสือนิทานสำหรับเด็กเรื่อง *The Tale of Peter Rabbit* ของเบียร์ทริกซ์ พอตเตอร์ ตีพิมพ์เป็นครั้งแรก เมื่อปี 1902

29 LIFESTYLE

เตรียมพร้อมชมนิทรรศการใหม่ของมิวเซียมสยามที่ปรับรูปแบบใหม่เช่นกัน

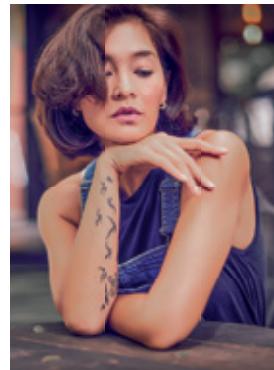
FACE TO FACE

14 COVER STORY

Not Just Pretty Faces ภายใต้ใบหน้าหล่อเหลาหนุ่มๆ จาก *The Face Men Thailand* มีอะไรมากกว่าแค่รูปลักษณ์ภายนอก THE STANDARD พาผู้อ่านล่องลึกสู่จิตใจของ อติลา, เติร์ต, โจเซฟ, ฟิลลิปส์ และแมน ผ่านบทสัมภาษณ์สั้นๆ แต่ไพเราะตัวตนของทั้ง 5 หนุ่ม

34 BUSINESS STORY

จากความสำเร็จของร้านไถ่ทอง แสงณรงค์ มนต์ริวัต กายากรุ่นต่อมา พิสูจน์ตัวเองอย่างไรในการมาเปิดร้านลูกไถ่ทอง

45 TALK

จากนางแบบแบบชื่อกระฉ่อนเมื่อ 10 กว่าปีก่อน วันนี้ ลูกเกดเมทนี กลายมาเป็นแมนเทอร์คนดัง กอล์ฟพีแบรดชอร์ พาไปพูดคุยกับหนึ่งในตัวแทนของวงการบันเทิง

37 OPINION

หลากหลายทัศนะจากเหล่าคอลัมนิสต์ที่พุกมูมองแตกต่างกันนำเสนอแบบสนุกและให้ข้อคิดมากมาย

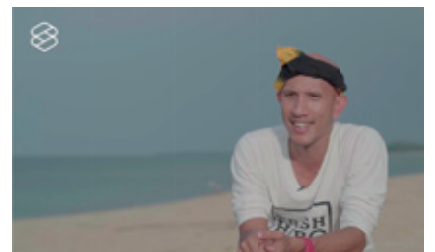
52 PODCAST

วงมายด์ หนึ่งในวงที่ครบเครื่องที่สุดของไทย ไปฟังเพลงที่เป็นต้นเหตุให้พวกเขาหันมาเล่นดนตรี และเรื่องราววายป่วงระหว่างทิวรี

54 VIDEO

ตามไปดู Trash Heroes กลุ่มอาสาสมัครเก็บขยะริมทะเลให้สะอาดสะอ้านที่ปัตตานี

ไทยสมายล์เสนอบัตรโดยสารราคาพิเศษสู่กรุงเทพมหานคร

เส้นทางในประเทศ ราคาเริ่มต้นที่

1260

บาท/ท่าน/ไป-กลับ (รวมทุกอย่างแล้ว)*

สำรองที่นั่ง: วันนี้-20 ต.ค. 60

เดินทาง: 10-30 ต.ค. 60

ราคาพิเศษนี้สำหรับการเดินทางของผู้ใหญ่ 2 ท่าน โดยจะต้องเดินทางพร้อมกันในเส้นทาง วัน เวลาเดียวกัน และต้องเป็นการเดินทางภายในประเทศไป-กลับ จากภูมิภาคสู่กรุงเทพฯ เท่านั้น

BEAUTY IS ONLY SKIN-DEEP.

อาจฟังดูย้อนแย้งในตัวเอง แต่หนึ่งใน 5 หมู่มนปวกที่มาจากเวทีการแข่งขัน ซึ่งใช้รูปลักษณ์ เป็นองค์ประกอบสำคัญ ออกปากแต่แรกว่าไม่ชอบให้ใครมาชมหน้าตา เพราะรู้สึกว่าเป็นการ มองคนที่ตื่นเขินเกินไป

กระนั้นก็ตาม สิ่งสวยงามย่อมดึงดูดความสนใจของคนได้เสมอ โดยธรรมชาติคนเรามัก ตัดสินสิ่งที่เราเห็นด้วยตาหรือรูปโฉมมาอันดับแรกเป็นเรื่องปกติ จนติดเป็นนิสัย

คนนั้นสวย คนนั้นหล่อ นั้นดอกไม้ช่อกงาม บ้านอาคารหลังนี้มีรูปทรงสะดุดตา รถรุ่นนี้ ออกแบบได้โดนใจ เหล่านี้คือปฏิกิริยาการลงความเห็นพื้นฐานจากการมองเปลือกนอกที่เรา ทำกันอยู่ในชีวิตประจำวัน

แต่อย่างที่เราทราบกันดีจากการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ชีวิตว่า รูปลักษณ์ภายนอกอาจ เป็นเพียงภาพมายา และอาจเป็นแค่ฉากหน้าที่ปกปิดรูปโฉมที่แท้จริงด้านใน ในปิดภาพยนตร์ 'ไม่อาจเป็นตัวแทนของหนังทั้งเรื่องในทุกกรณีฉันใด หน้าปกหนังสือก็ไม่อาจใช้เป็นบรรทัดฐาน ในการตัดสินเนื้อหาข้างในฉันนั้น ความงามของหญิงชายจึงไม่ใช่เครื่องวัดคุณค่าทางจิตใจ ของบุคคลนั้นๆ ได้เลย

ถ้าภายนอกงดงาม และภายในยังผ่องแผ้ว เนื้อแท้กับสิ่งที่ห่อหุ้มดูจะเหมาะสมกันดี

แน่นอนว่าโดยธรรมชาติเรามักให้ความสำคัญกับรูปโฉมตัวเอง เพราะต่างก็มีบทบาทหน้าที่ ทางสังคม ซึ่งภาพลักษณ์ก็เป็นส่วนสำคัญ ทว่าในยุคที่เราคุ้นเคยกับการปรุงแต่งจนคล้ายกรรม กลายเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการเสริมความงาม เรามักจะตั้งคำถามว่า สังคมโดยรวม อาจให้ความสำคัญกับเปลือกนอกมากไป จนลืมนึกถึงเนื้อแท้ข้างในหรือเปล่า

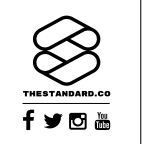
ไม่ใช่เรื่องผิดแน่ๆ ถ้าใครอยากมีรูปหน้าแบบ 'วีเชป' 'มีมิว' 'ชาวอมชมพู' หรือมี 'จมูกโด่ง' เป็นสันชัดเจน เพื่อให้ดูสะดุดตา เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่พึงกระทำได้ แต่ถ้าจะส่งเสริมให้ข้างใน สะดุดใจไม่แพ้กัน คงจะเป็นเรื่องน่าสนับสนุน เพราะท้ายที่สุดแล้ว เราต่างรู้กันดีว่าความงาม ภายนอกของสรรพสิ่งที่มวลล้วนเป็นเรื่องชั่วคราวเท่านั้น

VOL. 1 ISSUE 12
2 OCTOBER 2017

ยศยอด คลังสมบัติ
บรรณาธิการ
YOTEYORD.K@THESTANDARD.CO

CHIEF EXECUTIVE OFFICER วงศ์กนก ชัยณรงค์สิงห์ **MANAGING DIRECTOR** นิติพัฒน์ สุขสวย **EDITOR-IN-CHIEF** วิไลรัตน์ เอ็มเอี่ยม **EDITOR-IN-CHIEF (CULTURE SECTION)** เจมิสส์ เหลืองศุภภรณ์ **EDITOR** ยศยอด คลังสมบัติ **WRITER** นิธินาฏ ปุโรภคานนท์ **DESIGN DIRECTOR** วีระยุทธ คงเทศน์ **ART DIRECTOR** อนงค์นาฏ วิวัฒนานนท์ **SENIOR GRAPHIC DESIGNER** พรวิไล จิวงพุดชา **GRAPHIC DESIGNER** อสนัญชัช สุขเกษม **PROOFREADERS** สราญรัตน์ ไช้เกียรติ, ภาวีภา ชันติศรีสกุล **MARKETING MANAGER** วิไลลักษณ์ ไพรัตน์กุล **ASSISTANT MARKETING MANAGER** พิมพ์นารา บัณฑิต **CREATIVE MARKETING** ชลธร จารสุวรรณวงศ์ **MAGAZINE MANAGER** สุรเกตุ เรืองแสงระวี **PRODUCTION** ทศพล บุญคง **PHOTOGRAPHERS** มวลดา วงศ์เจริญ, วงศกร ยี่ดวง **ADVERTISING DIRECTOR** ศุภลักษณ์ เลิศกาญจนวัฒน์ **SENIOR ADVERTISING MANAGER** รัชญ์ธนทร์ นิธิพัชโรจน์ **ADVERTISING MANAGER** ภัทธวี ตั้งวิบูลย์กุล **ASSISTANT ADVERTISING MANAGERS** มาสสุภา เอี่ยมมวงคศิลป์, ภัทราดา พุ่มเจริญ, สุภัตญา แก้วชิงดวง, สุรัตนา นรสปณิตพัทพร **MARKETING COORDINATOR** ศศิมา เหลืองศิริฉาย **DIGITAL MEDIA MANAGER** วิมาวส รัชตภณ

THE STANDARD เป็นนิตยสารแจกฟรีรายสัปดาห์ ห้ามจำหน่าย สงวนลิขสิทธิ์ การนำส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของนิตยสารไปใช้โดยไม่ได้รับการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร ถือว่ามีความผิดทางกฎหมาย
เจ้าของ บริษัท เดอะสแตนดาร์ด จำกัด เลขที่ 23/100-102 ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม 9 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310 โทรศัพท์ 02 203 1142
แฟกซ์ 02 203 1143 เว็บไซต์ WWW.THESTANDARD.CO ISSN 2586-8586
แยกสี บริษัท คลาสสิกสแแกน จำกัด โทรศัพท์ 0 2291 7575 พิมพ์ บริษัท โรงพิมพ์ตะวันออก จำกัด (มหาชน) โทรศัพท์ 0 2551 0533, 44
ภาพถ่าย AFP, SHUTTERSTOCK ฟอนต์ KANIT โดย ศิดธัสส์ ดีมาก

ALL ABOUT YOU

WORLDWIDE NATURAL AND ORGANIC BEAUTY SELECTOR

ผู้คิดสรรผลิตภัณฑ์ความงามออร์แกนิกประสิทธิภาพสูง เพื่อสุขภาพผิวที่ดีอย่างยั่งยืน

"แต่งหน้าได้ทุกวัน
ไม่อุดตันและเป็นสิว"

ALIMA PURE U.S.A.

จากความห่วงใยของแม่ลูกที่ทำสิงเข้าวัยสาว จึงก่อกำเนิด Alima Pure แพคเกจธรรมชาติ จากแร่บริสุทธิ์ 100% เบ็ดสีเนียน เบียนละเอียด ไม่อุดตันรูขุมขน ไม่ก่อให้เกิดสิว ปราศจากสารเคมีทุกชนิด อ่อนโยนปลอดภัย สำหรับทุกสภาพผิว

ALTEYA ORGANICS BULGARIA

พลังบำบัดทรงคุณค่าจากทุ่งกุหลาบ Bulgarian Rose Valley ที่ขึ้นชื่อในเรื่องการผ่อนคลายผิว และกลิ่นหอมละมุนอันเป็นเอกลักษณ์ ความพิเศษในขั้นตอนผลิตคือ การใช้ระบบไอน้ำโบราณกลั่นกรอง เพื่อให้ได้สารสกัดกุหลาบบริสุทธิ์ 100% 100 มิลลิกรัม ซึ่งต้องใช้กุหลาบมากกว่า 5,000 กลีบ ที่ได้ USDA Organics รับรอง

"กุหลาบที่ดกที่สุดดินโคลน
ต้องมาจากบึงคแฮเวียง"

"เห็นผลชัดเจน
ตั้งแต่ขวดแรกที่ใช้"

MAD HIPPIE U.S.A.

1 ในที่สุดของผลิตภัณฑ์ที่ต่อสู้แสงแดด ตันเหตุแห่งริ้วรอย ด้วยแนวคิด "More Actives, More Results" ผ่านผลิตภัณฑ์ที่มากด้วยคุณค่าของ Anti-Aging Active Ingredients เพื่อประสิทธิภาพสูงสุด ในการลดความเสียหายของผิวจากแสงแดด ฟันคั้นผิวเนียนกระชับ กระจ่างใส สมบูรณ์แบบ

พบกับนิตยสาร
THE STANDARD
ได้ทุกวันจันทร์
เวลา 17.00 น.
ที่ สถานีรถไฟฟ้า
BTS 11 สถานี

- SIAM **DE1**
- CHIT LOM **E1**
- PHLOEN CHIT **E2**
- ASOK **E4**
- PHROM PHONG **E5**
- VICTORY MONUMENT **N3**
- ARI **N5**
- MO CHIT **N8**
- SALA DAENG **S8**
- CHONG NONSI **S3**
- SAPHAN TAKSIN **S6**

และที่ ร้านกาแฟสตาร์บัคส์
200 สาขาทั่วกรุงเทพฯ

FIND US AT

อ่าน THE STANDARD ออนไลน์ ได้ที่ **THESTANDARD.CO**

f THESTANDARDTH

THESTANDARDTH

THESTANDARDTH.IG

THESTANDARDTH

NEWS

INSPIRING STORIES OF GREAT GLOBAL IMPACT
อินเดียสร้างเครื่องปรับอากาศไม่ใช้ไฟฟ้า / นอร์เวย์มีสนามบินที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่สุดในโลก

GLOBAL CHANGE

NAMIBIA

ศึกษาจอมปลวก เพื่อสร้างอาคารประหยัดพลังงานในอนาคต

นักวิทยาศาสตร์จากสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (MIT) สหรัฐอเมริกา สนใจศึกษาและวิจัยจอมปลวกที่เกิดขึ้นในทวีปแอฟริกา เพราะเกิดขึ้นในพื้นที่กลางแจ้งและมีแสงแดดตลอดวัน โดยเริ่มต้นจากนามิเบีย จากการศึกษพบว่า แม้อุณหภูมิภายนอกจะเปลี่ยนไปราวๆ 15-20 องศาเซลเซียส แต่อุณหภูมิภายในกลับคงที่อยู่ที่ราวๆ 8 องศาเซลเซียส และยิ่งพบอีกว่า การไหลเวียนของอากาศภายในจอมปลวกก็สม่ำเสมอ การระบายความร้อนระหว่างภายนอกและภายในจอมปลวกเป็นผลจากพลังงานแสงอาทิตย์มากกว่าพลังงานลมที่มีคาร์บอนไดออกไซด์เพียง 5% ตลอด 24 ชั่วโมง เพราะเส้นผ่านศูนย์กลางของจอมปลวกมีช่องขนาด 0.2 นิ้ว เป็นช่องที่ใช้ในการระบายก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่อยู่ภายในกับอากาศจากภายนอกจากการค้นพบนี้น่าจะส่งผลต่อการหาวิธีการสร้างอาคารบ้านเรือนให้มีการระบายอากาศ และรักษาอุณหภูมิให้เย็นตลอดทั้งวันได้ แม้จะอยู่ท่ามกลางความร้อนก็ตาม

CHINA

เมืองเจิ้งตูเปิดตัวตู้ยืมหนังสือฟรีด้วยระบบอัตโนมัติ

การอ่านเป็นรากฐานสำคัญ เมื่อเร็วๆ นี้ มีการเปิดตัวตู้ยืมหนังสือฟรีด้วยระบบอัตโนมัติ ที่เมืองเจิ้งตู มณฑลเสฉวน ประเทศจีน สำหรับยืมหนังสือที่อาจไม่มีทุนในการซื้อหาความรู้ผ่านตัวอักษร ตู้ยืมหนังสือนี้ตั้งอยู่ในพื้นที่ 5 ตารางเมตร ผู้ที่ต้องการยืมหนังสือสามารถเปิดประตูหยิบหนังสือเล่มที่ต้องการด้วยการสแกนรหัส

คิวอาร์โค้ด นำไปอ่านได้ภายใน 3 วัน โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย แต่หากยืมเกิน 3 วัน จะต้องจ่ายค่าเช่าวันละครึ่งหยวน นอกจากนี้จะให้ยืมหนังสือแล้ว ตู้หนังสือนี้ยังรับบริจาคหนังสือด้วย โดยผู้บริจาคจะได้รายได้ครึ่งหนึ่งจากค่าเช่าหนังสือเล่มที่นำมาบริจาค khw.chinanews.com

MOST READ ON THE STANDARD.CO

1. เคาะแล้ว! ราคาบูห์รีใหม่ ยาสูบขึ้น 9-22 บาท มาร์ลโบโร-แอลเอ็ม เท่าเดิม **เอกพว uss ล้อ**

2. บัตรคนจนมาแล้ว! แจกเงินติดบัตร ชื่ออะไรก็ได้เดือนละ 200-300 บาท เริ่มใช้ได้ 1 ต.ค. นี้ **พลวัฒน์ สงสกุล**

3. เปิดใจ 'จิตอาสา' พิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ หลังจากลงทะเลวันแรก คิวเต็มจนล้น **พลวัฒน์ สงสกุล**

4. พีเจอรี่ใหม่ใน iOS 11 ทำอะไรได้บ้าง? **ปณชัย อารีเพิ่มพูน**

นิวยอร์กเปลี่ยนสนามกอล์ฟให้เป็นฟาร์มเพาะปลูกที่ใหญ่ที่สุดในเมือง

ก่อนหน้านี้ที่จะเกิดพายุเฮอริเคนแคทรีนา ในอดีตที่เคยเป็นสนามกอล์ฟที่ถูกทิ้งร้าง แต่มีคนกลุ่มหนึ่งมองเห็นศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่กว้างใหญ่ขนาด 7 เอเคอร์นี้ ให้กลายเป็นฟาร์มเพาะปลูกที่ใหญ่ที่สุดในเมืองนิวยอร์ก ภายใต้ชื่อ Grow Dat Youth Farm โดยตั้งใจให้เป็นองค์กรไม่แสวงผลกำไร ที่จะมีพื้นที่ให้เยาวชนในท้องถิ่นมาเรียนรู้การเพาะปลูกอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับระบบนิเวศ รวมทั้งเรียนวิชาภาวะผู้นำอีกด้วย ปัจจุบันที่มีอาคารที่เรียกว่า Eco-Campus ทั้งหมด 7 อาคาร เพื่อให้เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการได้เรียนรู้การปลูกพืชผัก นำไปจำหน่ายแก่ร้านอาหารและตลาดในชุมชน ที่สำคัญยังสามารถนำผลผลิตไปบริจาคให้กับชุมชนใกล้เคียงที่ยังขาดการเข้าถึงผักสดปลอดสารพิษอีกด้วย นับว่าผู้ก่อตั้ง Grow Dat Youth Farm พัฒนาฟาร์มมาได้ไกลมาก หากย้อนกลับไปช่วงเริ่มต้นพื้นที่ตรงนี้เต็มไปด้วยทรายและดินโคลน แต่ปัจจุบันได้กลายเป็นแหล่งอาหารสำคัญของชุมชนไปแล้ว

GERMANY

เกรנדทรายนต์พลังงานไฟฟ้า ไม่ใช่เรื่องไกลตัวอีกต่อไป

ธุรกิจที่เกี่ยวข้องรถยนต์พลังงานไฟฟ้าอย่างสถานีชาร์จพลังงานไฟฟ้ากำลังกลายเป็นธุรกิจที่จะขยายตัวต่อไป ล่าสุด บริษัท Sortimo ประเทศเยอรมนี ประกาศว่าจะสร้างสถานีให้บริการพลังงานไฟฟ้า ชื่อ Innovationspark Zusmarshausen มีเป้าหมายว่าจะให้บริการรถยนต์มากถึงวันละ 4,000 คัน มีจุดชาร์จทั้งหมด 144 จุด โดย 24 จุดจะเป็นการชาร์จแบบเร็วพิเศษ ด้วยกำลังไฟฟ้าทั้งหมด 350 กิโลวัตต์ ชนະ Tesla ที่เป็นเจ้าตลาดได้ และมีกำลังชาร์จได้ 150 กิโลวัตต์เท่านั้น นอกจากนี้สถานีบริการพลังงานไฟฟ้าแห่งนี้จะช่วยประหยัดน้ำมันแบบเดิมได้กว่า 29.5 ล้านลิตร และลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้กว่า 60,000 เมตริกตันต่อปี สถานีบริการพลังงานไฟฟ้านี้ยังใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยต่างๆ เช่น ผู้ใช้บริการสามารถสั่งอาหารแบบออนไลน์ได้ล่วงหน้า เพื่อให้มีอาหารพร้อมรับประทานระหว่างนั่งอยู่ในรถเพื่อรอชาร์จพลังงานไฟฟ้า ไม่เพียงเท่านั้น หลังคาสถานีก็จะปลูกหญ้า และมีการออกแบบอาคารที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดด้วย

Sortimo

UK

โคมไฟช่วยฟอกอากาศ อีกหนึ่งนวัตกรรมต้นแบบเพื่อสิ่งแวดล้อม

inhabitat.com

‘โคมไฟฟอกอากาศได้’ ผลงานการประดิษฐ์ของ จูเลียน เมลชีออริ วิศวกรด้านการออกแบบ และนักวิจัยด้านเทคโนโลยีชีวเคมี ผู้ศึกษาเทคโนโลยี Artificial Leaf มายาวนาน ผลงาน ‘โคมไฟฟอกอากาศได้’ ประกอบจากใบไม้แก้วที่ภายในมีสารห่วยสีเขียวบรรจุอยู่สามารถดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และคายออกซิเจนคืนมาในอากาศได้ หลักการเดียวกับการสังเคราะห์แสงของต้นไม้ นอกจากนั้นก็ยังออกแบบสวยและยืดหยุ่นต่อการใช้งานด้วย เพราะสามารถถอดประกอบเพื่อปรับเปลี่ยนรูปทรงให้เข้ากับสถานที่ติดตั้ง ไม่ว่าจะเป็นในอาคารหรือกลางแจ้ง แม้จะเป็นนวัตกรรมต้นแบบ แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่า โคมไฟพิเศษนี้คงเป็นอีกหนึ่งสิ่งประดิษฐ์แห่งอนาคตที่น่าจับตามองมากที่สุดทีเดียว

5. ภัยไทย ไตรสุริย-ธรรมา ‘อย่าทำให้คนรุ่นใหม่มองหวงกับคนรุ่นเราหมองหวงกับสังคมไทย’
ธนกร วงษ์ปัญญา

6. สมคิด เลิศไพฑูรย์ จุดยืนธรรมาศตวรรษ จุดยืนรัฐประหาร และเส้นทางชีวิตในวันถอดหัวโขน อธิการบดี
ธนกร วงษ์ปัญญา

7. เพิ่มภาชี สรวรสยามิต ราคาเหล่า-บุหรี พุง! ลดการบริโภคได้จริงไหม
เอกภา USS ลี

8. เปิดเส้นทางการแข่งขัน Berlin Marathon และเหตุผลว่าทำไมถึงเป็นรายการที่กำลังฮิตทั่วโลกมากที่สุด
ดิษยุตม์ สนบุญชัย

9. วรเจตน์ ภาศิริรัตน์ ความจริง ความหวัง อากาศนิติราษฎร์ ในสังคมแบ่งปีก
ธนกร วงษ์ปัญญา

10. แรกมิถุนายน ประเทศไทย ย้อนดูประวัติศาสตร์ธงชาติไทยในวาระครบรอบ 100 ปีธงไตรรงค์
ดิษยุตม์ สนบุญชัย

BRAZIL

ประท้วงทวง สิทธิความเป็น มนุษย์ รักเพศ เดียวกัน ไม่ใช่ 'โรค'

ขณะที่หลายประเทศในโลกกำลังเปิดให้ความหลากหลายทางเพศมีที่ยืนอย่างสมศักดิ์ศรี แต่ก็ยังคงมีอีกหลายมุมของโลกที่มองว่า ความหลากหลายทางเพศและการรักเพศเดียวกันเป็น 'โรค' ที่ต้องรักษา ดังเช่นที่เพิ่งเกิดขึ้นสดๆ ร้อนๆ ที่ประเทศบราซิล จากกรณีศาลบราซิลมีคำพิพากษาอนุญาตให้นักจิตวิทยา 'รักษา' คนหลากหลายทางเพศได้ เพราะมองว่าเป็นโรคภัยอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นการกลับคำตัดสินของสภานักจิตวิทยาในปี 1999 ที่ห้ามนักจิตวิทยา รักษาคนหลากหลายทางเพศ หรือรักเพศเดียวกัน คำตัดสินครั้งล่าสุดนี้สืบเนื่องจากคดีฟ้องร้องของโรซานเจล จูสติโน นักจิตวิทยาผู้นับถือศาสนาคริสต์ นิกายอีแวนเจลิคัล ที่ถูกเพิกถอนใบประกอบวิชาชีพเมื่อปี 2016 เนื่องจากเธอมองว่าการรักร่วมเพศเป็น 'โรค' และเสนอการ 'รักษา' ให้ผู้ป่วยกับของเธอ โดยคำตัดสินใหม่นี้นำไปสู่การประท้วงครั้งใหญ่ของฝูงชนที่ออกมารวมตัวกันกลางเมืองเซาเปาโล หลายคนยืนยันว่านี่คือการกดขี่ด้านสิทธิมนุษยชน และความไม่เท่าเทียมกันในความเป็นมนุษย์ ผู้ประท้วงบางรายยังกล่าวอีกว่า เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องช่วยกันทำให้สังคมเข้าใจว่าคำพิพากษานี้ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ที่จะมองข้ามได้

ภาพ AFP

ภาพ businessinsider.com

ANTARCTICA

ปลูกผักผลไม้
ที่ขั้วโลกใต้
ได้ไม่ต้อง
กลัวอด

BIG CHANGE

ภาพ designboom.com

GLOBAL NUMBERS

11 กำหนดการเปิดพิพิธภัณฑ์ศิลปะ 'ลูฟวร์ ออบูดาบิ' สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ที่ออกแบบโดยสถาปนิกชาวฝรั่งเศสนามฌองนูแวล ยิ่งใหญ่ด้วยหลังคาโดมโค้งเส้นผ่านศูนย์กลาง 180 เมตร หนัก 7,000 ตัน หวังเป็นแหล่งท่องเที่ยวสุดอลังการของโลกต่อไป

ภาพ theguardian.com

18

อายุของ อีตริ เอเซง อดีตนางงามตุรกีคนล่าสุด ที่ถูกปลดจากตำแหน่ง หลังพบว่าทวีตข้อความเกี่ยวกับเหตุรัฐประหารที่ตุรกีเมื่อปีก่อน โดยเปรียบเทียบเลือดประจำเดือนของตัวเองกับเลือดของผู้เสียชีวิต 250 คน ที่พลีชีพขัดขวางการทำรัฐประหารล้มล้างรัฐบาลของประธานาธิบดีเรเจป ไตยิป เออร์ดาน

ภาพ thesun.co.uk

เหล่านักวิจัยและนักวิทยาศาสตร์ที่มีฐานปฏิบัติการที่ขั้วโลกใต้ ต้องทนปวดใจมานานแสนนาน จากปัญหาขาดแคลนผักผลไม้ที่เป็นแหล่งสารอาหารให้ร่างกาย เพราะอากาศที่หนาวเหน็บไม่เอื้อต่อการทำเกษตรกรรมใดๆ ทั้งนั้น ที่พวกเขาทำได้คือรออาหารแห้งหรืออาหารแช่แข็งที่จะถูกส่งมาให้ทางเครื่องบินบ้าง ทางเรือบ้าง แต่ดูเหมือนว่าทุกอย่างกำลังจะเปลี่ยนไป เพราะวิศวกรจากศูนย์การบินอวกาศเยอรมนี กำลังสร้าง EDEN-ISS ฟาร์มในร่มขนาด 135 ตารางฟุต เพื่อปลูกผักผลไม้สู่อวกาศโหดๆ ของขั้วโลกใต้ ที่อุณหภูมิภายนอกต่ำกว่า -100 องศาฟาเรนไฮต์ บ่อนักวิจัยที่ Neumayer III Polar Station ซึ่งต้องใช้ชีวิตอยู่บริเวณหิ้งน้ำแข็ง Ekström แบบไม่มีอาหารสดมานานภายในฟาร์มขนาดเท่าตู้คอนเทนเนอร์นี้ นักวิจัยเติมคาร์บอนไดออกไซด์เข้าไป และควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ราว 75 องศาฟาเรนไฮต์ เพื่อกระตุ้นให้ผักผลไม้ที่ปลูกแนวตั้ง และในสภาพภายใต้แสงสีแดงและสีน้ำเงินจากไฟแอลอีดี 42 ดวง เติบโตดี และให้ผลผลิตได้ตลอดทั้งปี EDEN-ISS มีกำหนดแล้วเสร็จในเดือนตุลาคมนี้ และหากวิธีนี้เป็นไปด้วยดี ก็จะถูกกลายเป็นโมเดลการปลูกพืชสร้างอาหารในอีกหลายสถานที่ แม้แต่ในอวกาศ

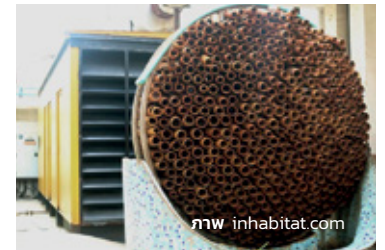
สนามบินในออสโลเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่สุดในโลก

ในด้านสถาปัตยกรรม สนามบินถือเป็นหน้าตาของประเทศ ด้วยรูปปลั๊กชันการออกแบบสมัยใหม่ที่ดึงดูดความสนใจได้ดี แต่การใช้ประโยชน์จากโครงสร้างเป็นสิ่งสำคัญกว่า โดยที่กรุงออสโล ประเทศนอร์เวย์ ท่าอากาศยานออสโล การ์เดอรัมอน ได้ชื่อว่าเป็นสนามบินที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่สุดในโลก มีการใช้ประโยชน์จากหิมะที่ตกชุก เพื่อนำมาใช้ปรับอากาศในช่วงหน้าร้อน ตัวอาคารใช้วัสดุธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ รวมทั้งวงจรถอดอากาศความยาว 300 เมตร ที่ปกคลุมด้วยไม้แปรรูปจากป่าควบคุมในสแกนดิเนเวีย และคุณสมบัติสีเขียวอื่นๆ ของตัวอาคารในโครงการ ส่วนขยาย จึงทำให้กลายเป็นอาคารสนามบินแห่งแรกที่ได้รับการจัดเรตติ้ง 'ยอดเยี่ยม' จาก BREEAM (Building Research Establishment's Environmental Assessment Method) หรือการประเมินผลทางด้านสิ่งแวดล้อมของอาคารสถาน เรียกว่าทั้งสวยงาม ใช้ประโยชน์ได้เต็มที่ และดีต่อสิ่งแวดล้อม

INDIA

เครื่องปรับอากาศที่ไม่ใช้ไฟฟ้าผลิตพลังงาน

เครื่องปรับอากาศที่เราใช้กันเป็นปกติช่วยให้เราหลบจากอากาศร้อนภายนอกได้ดี แต่การใช้ไฟฟ้าทุกครั้งที่เปิดเครื่องปรับอากาศ ทำให้โลกสิ้นเปลืองพลังงานไม่น้อย แอนต์ สตูดิโอ ในอินเดีย มีหัตถ์คิดในการผลิตเครื่องปรับอากาศที่ไม่ใช้กำลังไฟฟ้าได้สำเร็จ สิ่งประดิษฐ์ที่ใช้เทคโนโลยีพื้นฐานเพื่อต่อสู้กับอากาศร้อนรุนแรงในเมืองหลวงของแดนภารตะ มีลักษณะเหมือนรวงผึ้ง ทำจากแท่งดินที่มีคุณสมบัติลดอุณหภูมิรอบตัวโดยธรรมชาติ ซึ่งใช้ประโยชน์จากการระเหยของน้ำ เมื่อปล่อยน้ำรดโครงสร้างของตัวเครื่องปรับอากาศ พื้นผิวด้านหน้าที่เป็นรูจะรับน้ำเข้าไป แล้วระเหยออกมาเป็นอากาศเย็น นอกจากจะใช้งานได้ยังมีประสิทธิภาพแล้ว รูปทรงยังเก๋ไก๋สวยงามเพิ่มสุนทรีย์ในบริเวณที่ติดตั้งได้เป็นอย่างดีด้วย โครงการนี้เริ่มต้นจากโรงงานแห่งหนึ่ง และอาจจะมีการนำไปใช้ในที่อื่นๆ ต่อไป ☺

144 Rai

พื้นที่ของป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่ท่าช้าง และป่าแม่ขมิ้น ต.น้ำแพร่ อ.หางดง จ.เชียงใหม่ ที่ถูกบุกรุกเข้าสร้างรีสอร์ทหรู จนได้รับฉายาว่า 'หุบเขาไอโซ' โดยขณะนี้กรมป่าไม้ลงพื้นที่ตรวจสอบและเตรียมดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำผิดแล้ว

\$40,000 M.

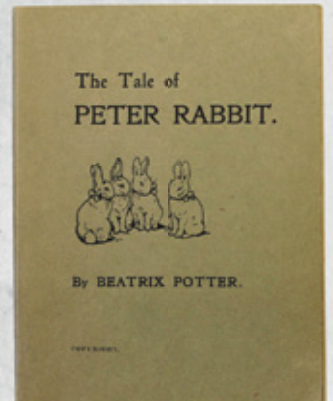
มูลค่าทรัพย์สินโดยประมาณของ ลีเลียน เบตตองกูร์ด เศรษฐินีเจ้าของอาณาจักรความงาม L'Oréal ผู้ครองตำแหน่งสตรีที่รวยที่สุดในโลก และเพิ่งถึงแก่กรรมเมื่อปลายเดือนที่ผ่านมาในวัย 94 ปี

RMW AFP

IN HISTORY

ภาพ <https://alchetron.com/>

THE TALE OF PETER RABBIT IS PUBLISHED

2 ตุลาคม ปี 1902 หนังสือนิทานสำหรับเด็กเรื่อง *The Tale of Peter Rabbit* ของ เบียทริกซ์ พอตเตอร์ ตีพิมพ์ครั้งแรกโดยสำนักพิมพ์เฟรเดอริก วาร์น แอนด์ โท (Frederick Warne & Co.) ในกรุงลอนดอน ☼

“เจลน้ำดอกไม้”

ความมหัศจรรย์แห่งมวลพฤกษา..

สู่การปรับนิบัติน้ำอย่างอ่อนโยน

BLOSSOM GEL

Garden Me Thailand เฟจบุรี่ท์

COVER STORY

เรื่อง ยศยอด คลังสมบัติ, นิธินาถ ปุโรภากานนท์
ภาพ นवलตา วงศ์เจริญ
สไตลิสต์ ฐิติกาญจน์ กาญจนภักดิ์

FACE TO FACE

การเดินทางเพื่อตามฝันของหนุ่มๆ *The Face Men Thailand* ปิดฉากลงแล้ว ที่เห็นบนหน้าปกฉบับนี้ คือ 5 หนุ่ม ที่สามารถฝ่าฟันกฎเกณฑ์และการแข่งขัน จนผ่านเข้าสู่รอบสุดท้าย ก่อนที่ทั้งหมดจะก้าวต่อไปในวงการบันเทิง

THE STANDARD นัดพบเพื่อถ่ายรูปเซตพิเศษ และพูดคุยกับทั้ง 5 หนุ่ม และได้ค้นพบว่า เบื้องหลังรูปโฉมที่งดงาม ยังมีมุมมองต่อชีวิต ประสบการณ์ในการเรียนรู้ตลอดเส้นทางที่เพิ่งเริ่มต้น รวมทั้งเป้าหมายและความฝันในอนาคตข้างหน้า

อติลา-อาร์เธอร์ อภิชาติ กานโยช ชายหนุ่มวัย 25 ปี ผู้เติบโตทางความคิดด้วย 'ความอยาก' เรียนรู้และเข้าใจโลก ในแง่มุมมองต่างๆ เขาสนใจในพุทธศาสนา และเคยบวชที่วัดป่า จังหวัดชัยภูมิ นานเกือบ 5 เดือน เขาไม่นิยมการตัดสินใคร หรืออะไรจากภาพลักษณ์ภายนอก แต่ก็สมัครใจก้าวเท้าเข้าสู่ การแข่งขันที่ภาพลักษณ์หน้าตาเป็นส่วนสำคัญของเกม ความขัดแย้งที่เต็มเปี่ยมไปด้วยเหตุผล ทำให้ตัวตนของเขามีมิติ ลุ่มลึก และน่าสนใจมากทีเดียว

ชื่ออติลาที่มีท่าหรือเปล่า

เป็นชื่อกษัตริย์ที่ไปรบกับโรมันครับ เป็นภาษาตุรกี คือกลุ่ม เจงกิสข่านที่ขี่ม้าไปถึงยุโรป เป็นหนึ่งในคนที่ทำให้พวกโรมัน ซึ่งตอนแรกเป็นพวกที่แข็งแกร่งที่สุดต้องสะเทือน

อติลาเป็นลูกครึ่งสวิตเซอร์แลนด์-ไทย

พ่อผมเป็นคนสวิตเซอร์แลนด์ครับ แม่เป็นคนไทย ผมเกิดที่ สวิตเซอร์แลนด์ อยู่ที่นั่นจนถึง 4 ขวบ แล้วย้ายมาเรียนที่ ภูเก็ตตอน 7 ขวบ ก็ย้ายกลับไปอยู่สวิตเซอร์แลนด์ จนอายุ 19 ถึงกลับมาเมืองไทยอีกครั้ง

ได้ยินมาว่าคุณเลือกที่จะยังไม่เรียนต่อมหาวิทยาลัย

ผมค้นพบว่า เรายังไม่รู้ว่าจะทำอะไร เมื่อยังไม่รู้ แล้วเราจะ เลือกเส้นทางเส้นหนึ่งที่มีคนจะดูใจ และมีประโยชน์ต่อชีวิต เราในอนาคตได้อย่างไร พอตีมีคอนเซนอให้ลองมาใช้ชีวิตที่ เมืองไทย เพื่อมีโอกาสเป็นนายแบบ ผมคิดว่าน่าจะดีที่จะได้ ลองอะไรใหม่ๆ ตอนนี้อยู่เมืองไทยมา 5 ปีแล้วครับ

ดูคุณจริงจังมากเรื่องมุมมองต่อภาพลักษณ์ภายนอก

ผมไม่อยากจะเห็นคนตัดสินผมจากรูปร่างหน้าตา ทั้งที่มันเป็น สิ่งที่เกิดขึ้นเพราะผมมาประกวด The Face แต่สุดท้ายผมก็ เข้าใจ ผมรู้จักตาของเกม ภาพลักษณ์อาจเป็นเรื่องสำคัญ แต่ผมคิดว่าเราไม่ควรโฟกัสตรงนั้นมากเกินไป ถ้าใครมาพูดว่า ทำอันนั้นดีหรือไม่ดี แล้วเราไปยึดติดกับมันมากเกินไป เราจะ เสียใจ ทุกคนมีมุมมองที่แตกต่างกันออกไป เราไม่มีสิทธิ์อะไร จะไปเปลี่ยนมุมมองเขา

สมัยเด็กคุณเป็นคนแบบไหน ได้ยินว่าคุณดื้อมาก

เป็นเด็กที่ไม่มีการอบ พ่อแค่สั่งสอนอยู่ตลอดเวลาว่าลองทำดูได้ แต่เจ็บนะ คือปล่อยให้ทำ แต่ก็จะมาเตือนว่าให้ระวัง พ่อบอก

ว่าอยากทำอะไรก็ทำ แต่อย่าทำให้คนอื่นลำบาก อย่าให้พ่อ ต้องไปเอาตัวออกมาจากสถานีตำรวจ (หัวเราะ) คือให้เรา เรียนรู้ด้วยตัวเอง

4-7 ขวบ ผมโตที่ภูเก็ต บ้านผมอยู่หาดป่าตองซึ่งใกล้ ภูเก็ต ผมก็วิ่งไปวิ่งมา ไปหาชาวบ้าน ไปทุ่งนา จับปลา กัด โคนปลิงกัด ขโมยไก่ไปชนกับไก่ชาวบ้าน คือใช้ชีวิตแบบ เด็กต่างจังหวัดจริงๆ แต่หน้าตาเป็นฝรั่ง พอย้ายไปเมืองนอก ก็อิสระเหมือนกัน ผมเป็นคนไม่ค่อยกลัวอะไร

ก่อนมาแข่ง The Face Men Thailand เป็นนายแบบ อยู่แล้วใช่ไหม

ก็มีเดินแบบถ่ายแบบอยู่แล้ว แต่ไม่ได้จริงจังมาก แคลองหา ประสบการณ์ เพราะเรายังไม่เข้าใจว่าทำไปเพื่ออะไร ไม่มี เป้าหมายในชีวิต เมื่อเรายังไม่มีเป้าหมายในชีวิต ต่อให้เรา มีความคิดดีๆ อะไรสักอย่างเข้ามาในชีวิต ก็ไม่เกิดผลอะไร เพราะเรายังไม่รู้ว่าจะมุ่งหน้าไปสู่อะไร

ตอนบ็รูหรือยัง

รู้แล้วครับ ผมอยากสอนกังฟูครับ ผมฝึกมา 6-7 เดือนแล้ว การเข้าคลาสแต่ละครั้งมันสอนปรัชญา ความคิด และการ เผชิญความกลัวของเรา ผมสังเกตตัวเองตอนเรียนกังฟูว่า มันทำให้ผมรู้ว่าผมโคตรกลัวสังคมเลย กลัวคนจะตัดสินเรา กลัวว่าถ้าเกิดสิ่งนี้ขึ้นแล้วไม่รู้ว่าจะแก้สถานการณ์อย่างไร แต่มวยจีนสอนผมว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม แค่เห็นเส้นทาง ที่จะพาเราออกไป

มันมากกว่าการฝึกกระบวนท่าและทักษะการปฏิบัติ

มันสอนให้ผมเติบโตภายใน สอนให้โฟกัสกับอะไรสักอย่าง ก้าวหน้าไปอย่างสม่ำเสมอ เพราะทุกอย่างในชีวิตมันเป็นเรื่องของความก้าวหน้า ตอนนั้นผมก็ยังเรียนอยู่ ผมไม่ปล่อย แน่นนอน ผมยอมทิ้งอาชีพนายแบบ ผมยอมไม่เอาตำแหน่ง ผู้ชนะ The Face ก็ได้ ผมพูดจริงๆ เลย

กังฟูสอนให้คุณเอาอะไรมาใช้ในการแข่งขันนี้บ้าง

ช่วยเรื่องความมั่นใจ ความแน่ใจที่เราจะทำอะไรสักอย่าง ตอนที่เราอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น สมองเรา ต้องไวทันที ต้องทำอะไรเลย 5 4 3 2 1 แล้วต้องพลิกเลย ต้องทำ ยังไงก็ได้เพื่อให้เอาตัวรอด

คล้ายว่ากังฟูทำให้คุณได้ใจ Peace of Mind

ใช่ครับ ผมค้นหาตลอด ก่อนที่ผมจะเจอกังฟู ผมไปบวช มาด้วย เหตุผลที่ผมไปบวชคือ ผมยังค้นหาความสงบและ เป้าหมายของชีวิตอยู่ แต่ประเด็นคือ ความอยากที่จะค้นหา ความอยากที่จะรู้มันทำให้การไปบวชของผมในครั้งนั้นมัน ไม่บริสุทธิ์ใจที่จะเรียนรู้ เพราะในทุกๆ วันที่ผมตื่นมา ผมอยาก จะสงบ การอยากทำให้เกิดค้นหา แต่ผมก็ได้อะไรจากการ บวชเยอะมาก

AGE: 25
NATIONALITY:
THAI-SWISS
TEAM: MOO

ยังคงเรียนรู้อุฬรศาสนาอยู่

จริงๆ ผมมีเป้าหมายว่า ผมจะอยู่ในวงการไม่เกิน 5 ปีครับ การเข้าสู่วงการบันเทิงของผมเป็นแค่ขั้นตอนระหว่างที่ผมจะกลับไปบวชใหม่ ซึ่งผมจะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด คือผมยังไม่เคยสำเร็จกับชีวิตทางโลก และเมื่อถึงไปจุดสูงสุด ผมจะกลับไปศึกษา อยากรู้ว่าผมจะกลับไปบวชครับ

ประสบความสำเร็จทางโลกของอติลาหมายถึงอะไร

การเป็นดาราไม่ได้หมายความว่าประสบความสำเร็จ แต่การที่คนกำลังจ้องเราอยู่ รอฟังในสิ่งที่เราจะพูด มันเป็นโอกาสที่ดีมากในการส่งบทเรียน ความรู้ หรือสิ่งที่ทำให้คนคิด ผมโพสต์ภาพกับตุ๊กแกในอินสตาแกรม คนตกใจ และถกเถียงกัน แต่เมื่อเขาได้อ่านที่ผมเขียน ภาพง่าย ๆ ก็ทำให้เกิดปัญญา เกิดความคิด ส่งต่อกัน ผมคิดว่าผมเกิดมาเพื่อสิ่งนี้

คุณอยากส่งต่อความคิดให้คนรุ่นใหม่หรือใครก็ตามที่ได้อ่าน แต่โลกยุคนี้คนมักหลงกับภาพและวัตถุนิยม คุณคิดอย่างไร

ผมมองว่ามันเกี่ยวข้องกับการศึกษามาก นี่เรากำลังพูดถึงอะไรที่มันเปลี่ยนไม่ได้ภายใน 20 ปี พูดแบบนี้เดี๋ยวคนจะเข้าใจผิดว่าผมว่าการศึกษาไม่ดี คือการที่เด็กไม่มีความคิด มันไม่ได้เกิดขึ้นเพราะเด็ก มันเกิดขึ้นเพราะการนำเสนอ คุณนำเสนออะไรให้เขา นำเสนอให้เกิดปัญญาหรือเปล่า หรือคุณแค่บอกว่าอะไรถูกอะไรผิด

แต่ระบบการศึกษาไม่ได้สอนให้เด็กยึดติดกับวัตถุนิยม

มันพูดยากครับเรื่องนี้ ตอนผมคุยกับคนที่จบการศึกษา มหาวิทยาลัยในประเทศไทยบางคน ผมรู้สึกว่าเขายังไม่มีความทาง หรือแนวคิดอะไรเลย ผมรู้สึกว่าคุณเรียนรู้อะไรมา แต่ผมก็ยังกลัวว่าการที่ผมเรียนไม่จบมหาวิทยาลัย แล้วพวกคุณจะมามองว่าผมไม่มีแนวคิด ในขณะที่คุณคิดว่าคุณเรียนจบ คุณมีไอ้ที่อยู่เหนือกว่าคนอื่น สังคมนำเสนอมาอย่างนี้

สิ่งที่ผมสังเกตว่าเกิดขึ้นเยอะมากเมื่อได้คุยกับคนในประเทศไทย คือมีการชี้ผิดชี้ถูก ทั้งที่มุมมองของแต่ละคนไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน ก็อยากชวนทุกคนที่เปิดใจรับฟังความคิดเห็นคนอื่นก่อน ก่อนจะทำตอบโต้ออกไปเลยว่าฉันคิดแบบนี้ ถ้าเปิดใจรับฟังก็อาจได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆ แต่ถ้าเราปิดมันออกไปตั้งแต่แรก เราก็จะไม่ได้ความรู้อะไรเลย

AGE: 19

NATIONALITY:

THAI

TEAM: MOO

วัย 19 ปี ปรากฏอายุน้อยที่สุดในจำนวนผู้เข้าแข่งขัน 5 คน ที่ผ่านเข้าสู่อันดับสุดท้าย หนึ่งปีผมกอง และเปิดเผยเพศสภาพของตนเองแบบไม่ปกปิด มีฝันที่จะทำสิ่งที่ชอบให้ดีที่สุด และอยากเป็นแรงบันดาลใจให้คนหลากหลายทางเพศคล้ายหยุดในแบบที่ตัวเองเป็น

เดิร์ดตัดสินใจมาประกวดได้อย่างไร

ตอนแรกไม่รู้ว่ามันจะเป็นอย่างไร เคยเห็นซีซั่นเก่า แล้วก็คิดว่า “น่าจะลองดู” มันดูราม่ามากเลย

แล้วชอบเรื่องดราม่าหรือเปล่า

โชคดีที่ The Face ไม่ได้ดราม่าขนาดนั้น เพราะทุกคนเป็นเพื่อนกัน ที่มาสมัครเพราะคิดว่าเราน่าจะทำอาชีพนี้ได้ ก่อนหน้านั้นเดิร์ดก็ทำมาแล้ว รู้สึกว่าอยากเป็นแรงบันดาลใจให้คนที่ เป็น LGBT ว่า ไม่ว่าคุณจะเป็นใครก็ตาม คุณก็สามารถเดินตามความฝันที่คุณอยากทำได้

ความฝันของคุณคืออะไร

ความฝันของเดิร์ดมันมีหลายอย่างมาก เดิร์ดอยากเป็น The best of myself and the best of myself in being good at whatever I'm doing. อยากทำทุกอย่างให้ได้ในสายอาชีพนี้ ไม่จำเป็นว่าจะต้องดัง มีเงินเยอะ แต่ขอมีความสุขในการทำงาน

ชอบทำงานอะไรที่สุดในวงการ

ชอบถ่ายแฟชั่นกับเดินแบบ เดิร์ดว่าทำ 2 อย่างนี้ได้ดีที่สุด งานแสดงอาจจะไม่ถนัดเท่าไร แต่คิดว่าทำได้

มีจุดไหนที่ทำให้รู้สึก “ไม่น่ามาประกวดเลย” ไหม

ไม่ค่อยมีครับ เดิร์ดรู้สึกที่เราทำมาทั้งหมดตั้งแต่แรก คือแม้เราจะไม่ชนะก็แล้วแต่ แต่อย่างน้อยก็ได้ประสบการณ์ชีวิตที่คนอื่นอีกหลายคนเขาอยากมาอยู่ในจุดนี้แต่ทำไม่ได้

สิ่งที่ชอบที่สุดในการมาแข่งขันรายการนี้

เพื่อน หนึ่งอย่าง แล้วการได้รับคำแนะนำจากทีมเมนเทอร์ มันเป็นการได้พัฒนาศักยภาพและความคิดของตัวเอง ได้ทำสิ่งที่เราไม่เคยคิดว่าอยากจะทำเลยหลายอย่าง หรืออะไรที่เราคิดว่าทำไม่ได้ ก็ปรับเปลี่ยนจนกลายเป็นว่าเราทำได้

มีเรื่องความประทับใจหลังกล้องที่คนดูไม่ได้เห็นไหม

มีเยอะมาก ตอนแรกไม่มีใครรู้จักกันเลย แต่พอไปอยู่บ้านเดียวกัน เราผูกมิตรแล้วทุกคนก็เป็นมิตรกันหมด ที่มันไม่ได้ออกมาทางหน้าจอทีวีคือ มิตรภาพ ความรัก แรงสนับสนุนซึ่งกันและกัน แต่พอตัดต่อออกมา People want drama. People like it. What can you say?

เดิร์ดประกาศว่าต้องการเป็นแรงบันดาลใจให้คนหลากหลายทางเพศ

เดิร์ดอยากเป็นแรงบันดาลใจให้คนดูแล้วรู้สึกว่าการทำในสิ่งที่อยากทำไปเถอะ

เดิร์ด-รณภา อยู่จักร

WILD & FREE

ไม่ต้องมองสิ่งรอบข้าง เดิร์ดอยากให้เรารู้มากกว่าว่าในฐานะปัจเจก เขาทำได้ เดิร์ดไม่ได้อยากมาโชว์แทนใครขนาดนั้น เพราะทำดีที่สุดแล้ว I'm doing this for myself as well.

มองภาพตัวเองอีก 5 ปีข้างหน้าอย่างไร จะมาเป็นเมนเทอร์ในรายการไหม

Maybe, I don't know. เดิร์ดมองว่าตอนนี้เราพยายามทำปัจจุบันให้ดีกว่าก่อน อนาคตข้างหน้าค่อนข้างยาก go with the flow ไปก่อน เพราะในวงการนี้ เราก็ไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไร ที่อยากทำคือ เป็นครูสอนโยคะ มีสตูดิโอสอนอยู่ริมทะเล

เดิร์ดเป็นคนมั่นใจในตัวตัวเองไหม

ระดับหนึ่ง ถ้าเป็นในชีวิตประจำวัน เดิร์ดเป็นคนไม่มีความมั่นใจในตัวเองเลย แต่พอทำงานเราเป็นคนละคน พอออกมาจากกอง เดิร์ดก็เป็นเดิร์ด

เดิร์ดแบบที่ไม่ได้อยู่หน้ากล้องเป็นอย่างไร

เอ่อๆ แต่งตัวชุดเดิมอาทิตย์หนึ่ง ซิลลี่ เดิร์ดพยายามทำให้ชีวิตเร่าร้อนที่สุดเท่าที่จะทำได้ ใช้ชีวิตตามสภาพทุกอย่าง ไม่อยากทำให้มันยาก

ตอนที่เป็เด็กวัยนี้ คนทั่วไปมักจะเร่งวันเร่งคืนอยากก้าวไปสู่วัยผู้ใหญ่ เดิร์ดเป็นเหมือนกับไหม

ไม่ เดิร์ดอยากหยุดเวลาไว้เท่านี้ I don't know. ไม่รู้ว่าโตแล้วจะเป็นอย่างไร เป็นผู้ใหญ่ดูเหนื่อยกับชีวิต ภูมิคุ้มกันรับผิดชอบเยอะไม่พร้อมที่จะโตเลย คือเราทำได้ เราพร้อมรับผิดชอบ แต่ไม่ยอมโต

คุณรับมือกับเสียงวิจารณ์อย่างไร

เดิร์ดรับรู้อย่าง สิ่งไม่ดีที่เขาว่า เขาติ เขาก็เอามาพัฒนาอะไรที่เขาชม เขาก็เก็บไว้ แต่เดิร์ดไม่ค่อยดูโซเชียลมีเดีย เดิร์ดคิดว่าเสียเวลา เดิร์ดมีเฟสบุ๊กและอินสตาแกรม แต่จะไม่ค่อยใส่ใจคอมเมนต์แรงๆ ฟังแต่คนที่เราเชื่อถือในคำติชมของเขา คนที่เราทำงานด้วย คนที่อยู่ในกอง เพราะคนภายนอกอาจจะเห็นแค่ส่วนหนึ่ง แต่เขาไม่รู้อะไรจริงๆ เรามีเงื่อนไขอะไร

เคยนึกกลัวไหมก่อนที่จะเข้ามาแข่ง เพราะช่วงหลังในเมืองไทยอะไรๆ ก็ดราม่า ไซเบอร์บูลลี่กลายเป็นเวทสร้างเรื่องใหญ่โต

เดิร์ดว่าเราเป็นแค่คนหนึ่งที่ทำงานในสายอาชีพนี้ ไม่ใช่คนที่ทำอะไรแะอยู่แล้ว ถ้าเขาจะถ่ายรูปเดิร์ดไปวิจารณ์อะไรก็ตาม I don't care. This is how I live my life. I'm not gonna change. ถ้าเราพยายามจะดูแลภาพลักษณ์มากๆ ยูก็หาว่าไอหยิ่ง ไอทำตัวเป็นไอเกินไป ยูหาว่าไอไม่เหมาะจะเป็นคนดัง เดิร์ดก็คงไม่เข้าใจ ขอเป็นตัวเองแบบนี้ ทำในสิ่งที่อยากทำ แค่ว่ามันโอเค ไม่ได้แะเกินไปก็พอ

หนุ่มลูกครึ่งไทย-อิตาลีเล่นกีฬาสักขชาติไทยและอังกฤษรายนี้ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของรายการโดยไม่รู้ว่ The Face คืออะไร ผ่านงานเบื้องหลังในฐานะช่างภาพ ชอบวาดรูปและหลงใหลในประเภทบาสที่เล่นกีฬาได้คลีนสุดโปรดได้ทั้งปี โจเซฟพัฒนาความผูกพันต่อทะเล เพราะเติบโตที่ภูเก็ต อาศัยบนโซฟาที่บ้านเพื่อน และ Airbnb ระหว่างถ่ายทำรายการนี้ และกำลังไล่ตามความฝันในวงการภาพยนตร์ หลังจากมีประสบการณ์ในการเรียนการแสดงที่อังกฤษ 3 ปี

โจเซฟเคยอยู่ที่ภูเก็ตนานเลยใช่ไหม

นานเลยครับ ผมเกิดที่ขอนแก่น อยู่ที่นั่น 5 ปี แล้วย้ายไปภูเก็ต เรียนโรงเรียนนานาชาติที่ภูเก็ต อยู่ที่นั่น 15 ปี แล้วครับ

ก่อนมาแข่งรายการนี้ มีโอกาสมากรุงเทพฯ บ้างไหม

ไม่ค่อยได้มาครับ แต่พ่อผมเคยทำงานที่กรุงเทพฯ ก็เคยมาเยี่ยมเขาทุกวันเสาร์-อาทิตย์ก็นานมากแล้วครับ พอพ่อย้ายไปที่อื่น ผมก็ไม่ได้มากรุงเทพฯ เลย หลังจากเรียนจบที่ภูเก็ต ผมก็ย้ายไปเรียนการแสดงที่อังกฤษ 3 ปี

ไม่อยากหา路子ทางเป็นนักแสดงที่นั่นเหรอ

คิดอยู่ครับ เพราะผมชอบศิลปะ ชอบการแสดงละครเวที แต่แม่อยากให้กลับมาเมืองไทยมากกว่า ผมก็เลยกลับมาอยู่ภูเก็ต เป็นช่างภาพ ชอบถ่ายภาพทะเล อะไรที่มีแดด เกาะ ป่า ผมยังอยากทำงานละคร งานศิลปะที่เมืองไทย เพราะที่นี่มีเรื่องโบราณ นาฏศิลป์ไทย ผมอยากทำศิลปะร่วมสมัย

โจเซฟมีความฝันที่หลากหลายนะ เล่นกีฬา เป็นช่างภาพ แล้วยังเรียนการแสดง

ใช่ครับ ผมชอบศิลปะมากเลย ชอบอะไรที่มันครีเอทีฟ เพราะพ่อผมก็เป็นนักวาด เป็นจิตรกรเป็นคนเล่นกีตาร์ ก็เลยได้ทุกอย่างจากพ่อ พ่อแนะนำว่าอย่าไปทำงานออฟฟิศนะ

จริงๆ ถ้าชอบเรื่องศิลปะทั้งหลาย อยู่ลอนดอนน่าจะเหมาะเลยนะ

เหมาะมากครับ แต่ว่าลอนดอนเป็นที่แบบ ถ้าเป็นคนผมทอง ตาสีฟ้า ไอเด เป็นพระเอกได้ แต่ถ้าเป็นผิวแบบนี้คือแปลก

โอกาสที่จะได้บิกันก็น้อย

น้อยครับ พอมาเมืองไทยก็น้อยเหมือนกัน จึงคิดว่าสร้างโอกาสเองดีกว่า I'll make my own stuff. เลยทำหนัง ทำวิดีโอ ถ่ายภาพเอง ผมคิดว่าถ้าเราทำได้เอง จะไปทางไหนก็ได้

ผมคิดว่าอยู่เมืองไทยโชคดีมากครับ รู้สึกโชคดีที่มีสายเลือดไทย เพราะถ้าผมเป็นคนอังกฤษ ผมคงจะเศร้า แล้วตอนอยู่ที่ลอนดอน สภาพอากาศมันหนาว คนก็ดีนะครับ แต่ว่าการแข่งขันสูง เพราะมีนักแสดงจำนวนมากที่ต้องแข่งขันกัน เมืองไทยก็เหมือนกัน แต่การเป็นลูกครึ่งก็สร้างโอกาสได้มากกว่า เพื่อนผมที่เป็นลูกครึ่งหลายคน พอไปเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่เมืองนอกแล้วเขาก็ไม่กลับมา เพราะคิดว่าประเทศอื่นดีกว่า แต่สำหรับผมอยู่เมืองไทยโอกาสดีกว่า อยากเป็นตัวแทนของไทย ผมอยากเปลี่ยนวงการศิลปะที่นี่มาก

เรื่องอะไรที่โจเซฟอยากเปลี่ยน

ก็เรื่องอุตสาหกรรมหนัง ผมคิดว่าผมสามารถทำให้เกิดอะไรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ I think i can do more to it. เรามีแนวแอ็กชันแบบองค์บาก ซึ่งดีมากเลย เพื่อนที่เมืองนอก พอเขา

THE DREAM CHASER

โจเซฟ แวงโจ

นี่ก็ถึงอะไรเกี่ยวกับเมืองไทย ก็จะมีถึงเรื่องหนึ่งแอ็กชัน หรือโทนี่ จา ผมว่าละครช่อง 7 ช่อง 3 มีแนวทางของตัวเอง คงไปเปลี่ยนไม่ได้ ผมอยากเอาอะไรมาเสริมที่เมืองไทย ทั้งละครเวที หนึ่งอินดี้ ให้คนได้เห็นมากกว่าเดิม อะไรที่แปลกๆ ไม่ใช่เพื่อการค้า หรือดูซ้ำซาก

ดูใจเซฟมีความสุขกับชีวิต

ก็มีครับ แต่กรุงเทพฯ มันก็จะเศร้าๆ นิดหน่อย เพราะตอนนี้ผมนอนโซฟาบ้านเพื่อน ไม่ได้มีบ้านที่นี้ รู้สึกเกรงใจเพื่อน บางช่วงผมก็อยู่ Airbnb ก็เลยไม่ใช่อะไรที่ลงตัว I have to keep moving.

คุณแม่ก็ถูกคิดถึงถึงแยม ตอนเรามาทำงานที่นี้

ครับ แต่คุณแม่ก็ไม่อยากให้ผมอยู่บ้านด้วย อาจจะเบื่อและรำคาญ (หัวเราะ) ตอนผมอยู่ภูเก็ต ผมเช่าบ้านอยู่ติดทะเล ผมชอบทะเลมาก เป็นเด็กป่า ผมชอบปีนต้นไม้ ชอบดำน้ำ ยิ่งเดือนนี้นะครับ ฝนตกลมพัดแรงมาก ถ้าเกิดอยู่เกาะตอนนี้ You can really feel it alive. เกาะมันมีชีวิตนะครับ ผมกับเพื่อนจะไปดูในภูเก็ต แม่ป แล้วหาที่ลับที่คนไม่เคยไป ขับรถไป ปีนเขา หรือดำน้ำไป ไปมาทุกที่แล้วครับ

หนังที่อยากกำกับในอนาคตจะออกมาเป็นรูปแบบไหน

ผมอยากทำหนังอินดี้ ผมเขียนสคริปต์แล้วหลายเรื่อง จะมีเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับผู้หญิงที่ขายดอกไม้ที่ถนนข้าวสาร ไปสัมภาษณ์มาแล้ว ผมชอบสัมภาษณ์คนที่มีชีวิตไม่ธรรมดา และอยากทำเป็นหนังแบบ Greek Tragedy คนที่นอนด้วยกัน ฆ่ากัน และมีดราม่า

แต่ผมอยากไปปรัชญาลงไปในเรื่องด้วย อยากทำซีรีส์เด็กลูกครึ่งที่โตมาในเมืองไทยแล้วมีศาสนา วัฒนธรรมของฝรั่งและคนไทย แล้วเกิดความรู้สึกว่า "I don't belong anywhere." ตอนผมไปอังกฤษ เขาก็คิดว่าผมเป็นคนไทย ตอนผมมาเมืองไทย เขาก็คิดว่าผมเป็นคนอังกฤษ "I don't know what to do."

ผมมีโครงการทำหนังกับอติลาและแมน ผมไปเห็นคนไม่มีบ้านนอนป้ายรถเมล์ มีกระเป๋าพะรุงพะรัง เขาน่าจะมาจากต่างจังหวัด คนแบบนี้จะมาหางานในเมืองแล้วกลายเป็นคนไร้บ้าน ผมอยากทำสารคดี พาเขานั่งรถกลับบ้านไปด้วยกัน

ความพิเศษที่ไม่คิดว่าจะได้จากการแข่งขันรายการนี้คืออะไร

ได้เจอเพื่อนที่กลายเป็นเพื่อนสนิทกัน แล้วรู้ว่าจะทำงานร่วมกันเป็นโปรเจกต์ได้

ตอนแข่งขันในรายการ มีช่วงไหนที่รู้สึกไม่อยากทำไหม

ไม่ใช่ว่าไม่อยากทำ แต่แค่รู้สึกว่าแคมเปญบางอย่างทำไม่แมนกว่านี้ ควรจะมี more actions มันรู้สึกแสบๆ ไม่แมนเลยครับ

การที่มีรายการที่ผู้ชายมาประกวดหลายอย่างไม่แพ้ผู้หญิง

โจเซฟว่าสมัยนี้ผู้ชายก็ดูเหมือนวัตถุทางเพศหลายๆ ไหม รู้สึกในบางครั้งครับ I feel like an object. (หัวเราะ)

AGE: 23
NATIONALITY:
THAI-ITALIAN
TEAM: PEACH

THE BEST

SE
HE
OF
FF

OO
H
EVE

ฟิลลิปส์ คือหนุ่มไทยร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ไปเติบโตที่สต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน จบถึงวัย 20 ก่อนจะกลับมาเมืองไทยเมื่อ 2 ปีที่แล้ว เพราะรู้สึกว่ามีชีวิตที่สวีเดนสงบเงียบและนิ่งเรียบเกินไป

แม้จะพูดภาษาไทยคล่องน้อยกว่าลูกครึ่งถึง 3 คนที่ติดอันดับในรอบสุดท้าย แต่ด้วยบุคลิกที่มีชีวิตชีวา อารมณ์ขัน และการแทนตัวเองว่า 'น้อง' ทำให้การพูดคุยกับหนุ่มที่โปรดปรานศิลปะป้องกันตัวคนนี้ออกสอออกชาติไม่น้อย

หลังจากกลับมาอยู่เมืองไทย ทำอะไรมาบ้าง

น้องทำงานเป็นบาริสตาและแคชเชียร์ที่ร้านกาแฟในซอยอารีย์ และเคยแสดงโฆษณามาก่อนด้วยครับ

อยากเข้าวงการบันเทิงอยู่แล้วหรือเปล่า

ครับ เป็นความฝันของน้องตั้งแต่ครั้งแรกที่ดูหนังบรูซ ลี

ชอบศิลปะป้องกันตัวเหรอ

ครับ ชอบทั้งบรูซ ลี, เจ็ต ลี, เจิน หลง ดอนนี่ เยน และจา พนม

ฟิลลิปส์ฝึกอะไรมาบ้าง

มวยไทยครับ แต่ว่าหาจจะเขี่ยทำไม่ได้ครับ

จะเข้าพาดหาง ไม่ใช่หางจระเข้

(หัวเราะ)

อยากแสดงหนังแบบบรูซ ลี และเจิน หลงหรือ

ใช่ครับ อยากเป็นนักแสดงที่เล่นหนังแอ็กชันครับ จริงๆ แล้วอยากเล่นทุกแนว ยกเว้นหนังโป๊นะครับ (หัวเราะ) เพราะว่าอยากเป็นนักแสดงที่เล่นได้ทุกบทบาทแบบนี้ เดปป์ ทั้งภาพยนตร์แฟนตาซี แอ็กชัน ดราม่า

ตอนนี้ฟิลลิปส์ไม่ได้เป็นบาริสตาแล้วสิ

ถ้ามีเวลาน้องก็ไปช่วยทำครับ เพราะน้องทำเป็นพาร์ตไทม์การทำงานในร้านกาแฟมันดีมาก เพราะได้ตีหมากแฟฟี่ครับ (หัวเราะ) แต่ช่วงนี้น้องถ่างงานเยอะครับ

ชอบดื่มกาแฟมากไหม

มากครับ เหมือนคนสวีเดน ถ้าน้องจำไม่ผิด คนสวีเดนดื่มกาแฟมากเป็นอันดับ 3 ของโลก ต้มเยาะ แบบเข้มข้นด้วย

ชอบดื่มกาแฟอะไรมากที่สุด

เป็นช่วงๆ ครับ ส่วนใหญ่จะเป็นฟลัตไวต์ครับ จะเหมือน

กาแฟลาเต้ร้อน อธิบายอย่างนี้ดีกว่า ฟลัตไวต์ คือ ริสเตรโต 2 ซ็อต ไม่ใช่เอสเพรสโซนะครับ มันจะเข้มข้นและเปรี้ยวกว่านิดหน่อย ทำเหมือนลาเต้ร้อนเลยครับ ใส่ริสเตรโต 2 ซ็อต และนมร้อน ถ้าสามารถทำได้ก็จะทำลาเต้อาร์ตด้วย (หัวเราะ)

ถ้าให้เปรียบเทียบตัวเองเป็นกาแฟ ฟิลลิปส์จะเป็นกาแฟอะไร

อืม นี่เป็นคำถามที่ตลกมากเลย ถ้าเป็นอาหารง่ายกว่า ถ้าเป็นกาแฟหนึ่งว่าเราเป็นคนแบบไหน (คิดนาน) โอเค น้องเป็นเอสเพรสโซซ็อตครับ เพราะเราไม่ได้สูงมาก เมื่อเทียบกับทุกคนใน The Face แต่ว่าเราแรง เราเข้ม (ปรบมือให้ตัวเอง)

ทำไมไม่เลือกอยู่สวีเดนต่อ

น้องไม่อยากจะใช้ชีวิตที่เฉยๆ ตอนอยู่สวีเดน ไซ่ น้องมีชีวิตที่ตีมาก ทำงานที่ร้านอาหาร ได้เงินเยอะมาก ช่วงวันศุกร์-เสาร์ น้องเป็นตีเจ ทุกอย่างตีมาก แต่ทำไปทำมาน้องรู้สึกว่ามันเหมือนหุ่นยนต์ เพราะชีวิตที่สวีเดนสโลว์ไลฟ์เราอยากมีชีวิตแบบแอตเวนเจอร์นิดหน่อย เช่น เดือนนี้เหลือเงิน 3,000 บาทเราก็นมามาทุกวันละกัน อาจจะมีผมงูซุสเยอะนิดหน่อย (หัวเราะ)

คนไทยไม่ค่อยรู้จักอาหารจากสวีเดนเลย มีจานไหนที่อยากแนะนำ

Köttbullar Med Potatis (เซิตบูลลาร์ เมต โปตาติส) หรือลูกชิ้นเสิร์ฟพร้อมกับมันฝรั่ง ผมชอบมาก ลองกินอาหารชนิดนี้ได้ก็เยี่ยมครับ

ตอนแข่งขันในรายการ มีช่วงไหนไหมที่ฟิลลิปส์รู้สึกว่าไม่อยากทำ

มีช่วงหนึ่งที่รู้สึกกดดันให้เราขายผลิตภัณฑ์เก่าอ้อ แล้วเราอยากให้เราขายเป็นแนวพริตตี้ ซึ่งเราก้...รู้ว่าจะทำอย่างไร แต่ไม่ค่อยอยากทำ ที่เข้าใจใช่ไหม (หัวเราะ) เออ เราเป็นผู้ชายวะ แต่ตอนนี้เราต้องเป็นผู้หญิง (ที่มงานรายการอธิบายเสริมว่า ผู้แข่งขันแต่ละคนต้องตั้งใจตัวเองว่าเป็นพริตตี้ขายเก้าอี้ อย่างไรก็ตามแต่ผู้แข่งขันคิดว่าพริตตี้ต้องเป็นผู้หญิง ที่จริงผู้ชายก็ทำได้ เหมือนที่แมนกับอติลาเคยยื่นแนะนำสินค้า Jo Malone) อันนั้นเรียกว่าพริตตี้หรือจริงหรือ ใ้อ้อ แปลว่า เราเคยทำด้วย (หัวเราะ)

เวลาอยู่ที่บ้านเรียกตัวเองว่า 'น้อง' หรือเปล่า

เราถูกเลี้ยงมาแบบนี้ ช่วงที่อยู่กับคนไทย ก็พูดภาษาไทย แต่ชีวิตส่วนใหญ่ของน้อง 80% พูดภาษาสวีเดน แม้แม่จะพูดภาษาไทยหรือสวีเดนกับน้อง แต่น้องก็ตอบกลับเป็นภาษาสวีเดนตลอด เพราะช่วงนั้นน้องคิดว่าเราใช้ชีวิตที่สวีเดน เรียนที่สวีเดน เรียนภาษาของที่นี่ ภาษาอังกฤษ ภาษาสเปน เราได้คะแนนจาก 3 ภาษานี้ เราไม่ได้คะแนนจากภาษาไทย เราคิดแบบนี้มาทั้งชีวิต แล้วก็กลายเป็นสิ่งหนึ่งที่น้องพลาด (หัวเราะ) เพราะตอนนี้น้องต้องใช้ภาษาไทย ซึ่งน้องมีสำเนียงนิดหน่อย

ตอนนี้ชีวิตมันแปลกไปไหมที่ต้องมานั่งตอบคำถามบ่อยๆ

สำหรับน้อง การสัมภาษณ์เหมือนเป็นการคุยกันแล้วก็ได้รู้จัก เหมือนคุยกับเพื่อนครับ เป็นสโลว์ไลฟ์

ฟิลลิปส์หนีสโลว์ไลฟ์มาจากสวีเดนไม่ใช่เหรอ

ใช่ แต่ถ้าเป็นวิธีคุยกัน เหมือนเป็นการสื่อสารระหว่างกันก็ไม่ต้องรีบคุย

ฟิลลิปส์ดูเป็นคนพลังเยอะ ยิ้มแย้มอยู่ตลอดเวลา ดูมีความสุข

ใช่ครับ สำหรับน้อง ทุกครั้งที่อยู่ในกองถ่าย น้องจะมีความสุขมาก มีพลังยิ่งวันไหนมีถ่ายทำเยอะ ยิ่งมีพลัง

AGE: 22
TEAM:
LUKKADE
NATIONALITY:
THAI

AGE: 26
TEAM:
PEACH
NATIONALITY:
THAI-DANISH

ส่วนสูง 190 เซนติเมตร บวกกับใบหน้าชวนมอง ที่มีส่วนผสมระหว่างตะวันออกและตะวันตก ก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้ชายหนุ่มคนหนึ่ง กลายเป็นจุดรวมความสนใจในทุกครั้งที่ปรากฏตัว อย่างไรก็ตามชีวิตของผู้ชายวัย 26 ปีคนนี้ ไม่ได้น่าสนใจเพียงเพราะรูปที่เป็น กรัฟฟีย์เท่านั้น แต่บริบทอันหลากหลายของ เส้นทางชีวิตที่ปะปนระหว่างเดนมาร์ก-กรุงเทพฯ ก็ทำให้แมนพร้อมเรียนรู้ชีวิตในสถานการณ์ ต่างๆ รวมถึงการก้าวเข้าสู่วงการบันเทิงเกิน กว่าครึ่งตัวแล้วในวันนี้ แม้จะไม่ใช่สิ่งที่น่าสนใจ มาแต่ตั้งแต่เด็มาก็ตาม

คุณเป็นลูกครึ่งเดนมาร์ก

ใช่ครับ พ่อผมเป็นคนเดนมาร์ก ช่วงเด็กผมโตที่เมืองไทย เรียนโรงเรียนรัฐบาล แต่ย้ายไปเรียนที่เดนมาร์กตอนอายุ 15 ผมอยู่เดนมาร์ก 5 ปี เป็นช่วงเวลาที่ได้ประสบการณ์ หลายอย่าง เพราะอยู่คนเดียว ใช้ชีวิตด้วยตัวเอง ผมกลับ เมืองไทยตอนอายุ 20 แล้วมาเรียนด้านบริหารโรงแรมที่ มหาวิทยาลัยอัลสล์มส์ชัญญ์ (เอแบค) ตอนแรกคิดว่าชอบ ด้านนี้แหละครับ แต่พอไปฝึกงานก็คิดว่าไม่น่าจะชอบแล้วละ (หัวเราะ) ตอนนั้นผมฝึกงานในห้องอาหาร ทำงานตั้งแต่วันจันทร์ถึงเสาร์ เจ็ดโมงเช้าถึงห้าโมงเย็น ก็คิดว่าผมอาจจะ ผันผิดอย่าง (หัวเราะ)”

ภาพที่ฝันไว้เป็นอย่างไร

อยู่ในโรงแรมสวยๆ นอนจับค็อกเทลริมหาดสบายๆ มีสเปา ให้เข้า มีสระว่ายน้ำ อันนั้นคงต้องเป็น GM ก่อน แต่ตอนนี้ รู้แล้วว่าการทำงานจริงมันเป็นอีกอารมณ์หนึ่ง หรือจริงๆ ผมอาจจะยังไม่ถึงฝันก็ได้ อาจจะต้องอีกสัก 20-30 ปี

เล่าถึงตอนเข้าวงการครั้งแรกให้ฟังหน่อย คุณไม่ได้ เป็นฝ่ายเดินเข้าใ้วงการ เหมือนคนที่อยากเป็นดาราส ่วนหนึ่งในยุคนี้เขากำกันใช่ไหม

ผมไปเดินจตุจักร กำลังเลือกรองเท้าอยู่ ก็มีโมเดลลิ่งมา ยืนรออยู่หน้าร้าน ถามผมว่าสนใจเดินแบบไหม มีค่าขนม ให้นิดหน่อย 4,000-5,000 บาท ด้วยความที่ตอนอยู่ เดนมาร์กผมทำงานพิเศษหาค่าขนมอยู่แล้ว พอกลับมา ไทยก็ยังไม่อยากที่จะมีงานอยู่ แต่ที่นี่ไม่ค่อยอานวยที่เราจะ ไปทำงานตามซูเปอร์มาร์เก็ตเหมือนที่ต่างประเทศ คิดว่า งานนี้อาจจะเป็นโอกาสดี ก็เลยลองไปทำดู แรกๆ ก็เดิน มีเงินๆ ตาลอยๆ

มีงานแสดงด้วยโซโซใหม่ แต่ดูเหมือนแรกๆ คุณจะไม่ค่อยชอบงานแสดงหรือเปล่า

ก่อนหน้านี้ผมไม่ชอบ เพราะมันเหมือนเราต้องพยายามฟรีเซนต์ตัวเอง เราต้องพยายามหล่อ พยายามเป็นอะไรที่คนอื่นพยายามให้เราเป็น แต่พอผมเรียนการแสดงกับครูร่วม ผมเข้าใจมากขึ้น ที่ผ่านมามีผมทำพวกโฆษณาซึ่งจะต้องเร็ว กระชับ บางทีต้องทำท่าแบบปี ทั้งที่ไม่ได้รู้สึกอย่างนั้นจริงๆ แต่พอได้มาเรียน ก็ทำให้เรารู้สึกมากขึ้น เริ่มเล่นบทบาทยาวๆ ได้

คุณบอกว่างานในวงการโซโซเรื่องที่คุณสนใจมาแต่แรก พอมาเรียนการโรงแรมก็อาจจะไม่ค่อยตรงฝันแล้ว

ในตอนนี้ ถ้าอย่างนั้นฝันของคุณตอนเด็กๆ คืออะไร อยากเป็นนักฟุตบอลครับ เล่นฟุตบอลมาตั้งแต่ 8 ขวบ แต่พออายุ 13-14 ก็เริ่มอยากทำอย่างอื่น แล้วฟุตบอลในเมืองไทยตอนนั้นมันยังไม่บูมมากเหมือนตอนนี้ด้วย ก็เลยไม่รู้ว่าจะไปต่อทางนี้ยังงั้น เสียหายเหมือนกัน ไร้ชีวิตหน้ามันต้องมีสักชีวิตหนึ่ง (หัวเราะ)

ไปๆ มาๆ เหมือนชีวิตคุณจะจัดสรรให้คุณต้องเข้าสู่วงการบันเทิงจนได้

ผมเริ่มเป็นนายแบบตั้งแต่อายุ 20 แต่งานก็ไม่ได้เยอะมากมายนะครับ จริงๆ ผมไม่ชอบที่จะต้องมาประกวด ต้องมาแข่งขันออกทีวี ที่แรกเกือบจะไม่มาแล้ว ผมโทรหาอดีตลาคินก่อนที่จะไปออกดีซีชั่น อดีตลาบอกผมว่าจะมาและบอกว่าผมควรมา เลยคิดว่าคงต้องทำอะไรสักอย่างกับชีวิตแล้วละ ไม่งั้นต้องกลับไปทำงานโรงแรม (หัวเราะ)

สิ่งที่ได้เรียนรู้อย่างไม่คาดฝันที่ได้จากการแข่งขัน

ผมมาด้วยความคิดค่อนข้างติดลบกับรายการ ผมคิดว่าผมต้องกลายเป็นตัวตลกแน่ๆ เราเคยเห็นการแข่งขันของซีซั่นที่แล้วในอินสตาแกรมที่เขาถ่ายๆ กัน ผมว่ามันโคตรไร้สาระเลย จะมาทำอะไรอย่างนี้กันทำไมวะ ตอนที่ผมตัดสินใจมา เหมือนเราพยายามเอาชนะสิ่งที่เราไม่ชอบ แต่เราต้องทำเพื่ออนาคต แต่พอได้มาเจอเพื่อนๆ มาเจอเมนเทอร์ทั้ง 3 คน ทุกอย่างมันลงตัวจริงๆ ผมได้เรียนรู้ได้ก้าวข้ามสิ่งที่เรากลัว ก็เหมือนเราโตขึ้นอีกขั้น

คุณเป็นลูกครึ่งที่มีความเอเชีย แถมน้องวัยรุ่นยังไปโตที่เดนมาร์กอีกด้วย คุณเคยเจอสถานการณ์ที่

เข้าข่ายโดนกลั่นแกล้งบ้างไหม

ไม่มีนะครับ อาจจะเป็นเพราะผมเริ่มตัวใหญ่แล้วด้วย (หัวเราะ) ผมว่าด้วยความที่เรเป็นคนไทยด้วยมังมีความอ่อนน้อมถ่อมตน มันเลยอยู่ง่าย ผมอาจจะอยู่เป็นก็ได้ ผมโตเมืองไทยตั้งแต่เด็ก เคยเรียนโรงเรียนรัฐบาล มีเพื่อนเป็นเด็กแว้น เคยเป็นทหารด้วย เราก็อยู่ตรงนั้นมา เราก็อยู่ได้ รู้ว่าจะอยู่อย่างไร

ในฐานะที่คุณคลุกคลีมาแล้วทั้งเดนมาร์กและไทย คุณมองเรื่องความเท่าเทียมทางเพศระหว่างสองสังคมนี้อย่างไร

มีความแตกต่างกันครับ ที่โน่นเขาเปิดโอกาสให้ผู้หญิงแสดงความสามารถได้มากกว่า แต่ผมว่าในโลกของผู้ชายก็ไม่ว่าไร ทำให้ไม่ต้องกดดันผู้หญิงอยู่บ่อยๆ บางทีอาจไม่รู้ตัวด้วยซ้ำ ผมว่ามันอยู่ในสัญชาตญาณของผู้ชายที่อยากจะเป็นผู้นำ แต่ผมว่าผู้หญิงเดี๋ยวนี้เก่งมาก ไม่มีอะไรแพ้ผู้ชายเลย ผู้หญิงมีความเข้าใจ อ่อนโยน ละเอียด

แล้วเรื่องความหลากหลายทางเพศล่ะ ระหว่างเดนมาร์กกับไทยที่คุณเห็นเป็นอย่างไร

ผมว่าเมืองไทยน่าจะยอมรับเรื่องความหลากหลายทางเพศมากกว่าที่เดนมาร์กนะ หรือว่าที่โน่นอาจจะไม่มีเยอะเท่าที่นี้ คนเขาอาจจะน้อย แต่ว่าที่โน่นเขาก็ค่อนข้างเปิดเผยกันพอสมควรนะครับ เขาจับกันในที่สาธารณะ เมื่อไทยก็มีเยอะแต่ไม่รู้ทำไมเราไม่แต่ต่อต้านมัน ทำไมเราถึงไม่ยอมรับมัน และทำให้มันเป็นเรื่องธรรมชาติ ทั้งที่มันคือเรื่องธรรมชาติ

เดนมาร์กเป็นหนึ่งในประเทศที่มีดัชนีความสุขสูงที่สุดในโลก มีวิถีสร้างสุขแบบ 'ฮุกเกะ' (Hygge) ที่ดังไปทั่วโลก คุณรู้จักปรัชญาโซโซโซโซ

รู้จักครับ จริงๆ มีหนังสืออยู่เหมือนกัน เพื่อนซื้อมาให้อ่าน แต่ไซ้ คนที่นั่นเขาใช้คำว่าฮุกเกะกันบ่อย

แล้ว 'ฮุกเกะ' ของคุณเป็นอย่างไร

ฮุกเกะอยู่ในทุกอย่างครับ ฮุกเกะของผม จะนึกถึงรถแคมป์ของพ่อ ตอนผมเรียนที่เดนมาร์กก็อยู่โรงเรียนประจำ ส่วนพ่อจะอยู่ในรถแคมป์ที่มีเต็นท์ ตั้งอยู่ในสวนกลางธรรมชาติ บางทีไปเยี่ยมพ่อวันเสาร์-อาทิตย์ เขาก็จะทำบาร์บีคิวให้กิน เราก็จะนั่งดูหนังกันในรถแคมป์เล็กๆ ช่างนอกมันหนาวแต่ข้างในมันอุ่น จุดเทียน นั่งดูหนัง กินกาแฟ คุณก็ นี่คือฮุกเกะเหมือนเราสร้างความอบอุ่นจากอะไรเล็กๆ น้อยๆ ไม่ต้องหรูแต่อบอุ่น

แล้วเมืองไทยล่ะ คุณมีช่วงเวลาฮุกเกะบ้างหรือเปล่า

ที่นี้ฮุกเกะก็อยู่ในหลายอย่างนะ ผมชอบความเรียบง่ายของเมืองไทย ความพอเพียงของคนบางคน อย่างแม่ค้าในตลาดซึ่งอาจทำงานได้เงินไม่เยอะมากเท่าไร แต่เขาก็อารมณ์ดี ยิ้มให้เรา หัวเราะ มันมีเสน่ห์ เป็นความอบอุ่นที่สัมผัสได้ ☺

THE DANISH MAN

บุคลิก-คน-สุภาพ

ผู้ช่วยช่างภาพ ณภัทร ศิริสุนทรเดช
ช่างแต่งหน้า บุศยรินทร์ หวังวิศา
ช่างทำผม ฤกษ์ ปิณฑุลา
เลือกผ้า Leisure Project Store, P.MITH
สถานที่ Sonder Living Thailand

SONDER

living

Flagship Gallery NOW OPEN on Rama 9 rd.

www.sonderliving.com/th
FB: SONDER Living thailand
Tel. 021010458,021010459

LIFESTYLE

IT'S ALL ABOUT LIVING YOUR LIFE TO THE FULLEST

เตรียมพร้อมชมนิทรรศการใหม่ 'ถอดรหัสไทย' ของมิวเซียมสยาม ที่มาพร้อมกับรูปโฉมใหม่เช่นกัน

THAINESS DECODING

'ถอดรหัสไทย' นิทรรศการใหม่ของมิวเซียมสยาม
ที่มาพร้อมกับหมวดคณะราษฎรที่สาบสูญ

ห้อง 3

ขึ้นชื่อว่าพิพิธภัณฑ์แล้ว คนไทยส่วนใหญ่คงนั่งหนาว พร้อมทั้งเชื่อไว้ก่อนว่าน่าเบื่อ ก่อนจะก้าวเท้าเดินเข้าไปด้วยซ้ำ แต่ 'มิวเซียมสยาม' ขึ้นชื่อว่าเป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีแฟน ๆ จำนวนหนึ่งซึ่งชอบในแง่ของการเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สนุก และมีอะไรต่อมิอะไรให้ผู้ชมได้ซึมซับความรู้แบบมีส่วนร่วมไปกับเรื่องราวพร้อมๆ กันได้

หลังผ่านการศึกษารวบรวมข้อมูลมากกว่า 4 ปี รวมถึงปิดสถานที่เพื่อปรับปรุงและติดตั้งงานแสดงชิ้นใหม่อีกกว่าปีครึ่ง มิวเซียมสยามและนิทรรศการถาวรเรื่องใหม่ก็พร้อมเปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าชมแล้วในช่วงต้นเดือนธันวาคมที่กำลังจะมาถึงนี้

แต่ก่อนจะเปิดให้บริการอย่างเต็มรูปแบบ THE STANDARD มีโอกาสเข้าไปเยี่ยมชมส่วนหนึ่งของนิทรรศการใหม่แกะกล่องนี้ก่อนใคร บอกได้ว่าเต็มไปด้วยความหวือหวา น่าขบคิด และร่วมสมัยกว่าเดิม เป็นภาพใหม่ๆ ที่น่าสนใจ และอยากให้คุณได้ไปเยี่ยมชมเยือนสักครั้ง

ห้อง 2

ไฮสหัส ถอดความลับความเป็นไทย
 อย่าเพิ่งเอียนกับเรื่องราวการสร้างชาติ ความเป็นไทย หรือการสืบรากชาติพันธุ์

เพราะนิทรรศการครั้งนี้ค่อนข้างคล้ายคลึงกับ นิทรรศการก่อนหน้าที่ชื่อ 'เรียงความประเทศไทย' ที่จัดแสดงมากกว่า 8 ปี แต่ครั้งนี้มีวิเทศสัมพันธ์ได้สรุปย่อ และเพิ่มเติมประเด็นที่น่าสนใจเข้ามาให้ร่วมสมัยมากขึ้น เกี่ยวกับเรื่อง 'ถอดรหัสไทย' ประกอบด้วยห้อง นิทรรศการจำนวน 14 ห้อง ที่จะพาคุณเข้าไปรับรู้ถึง กระบวนการสร้างชาติ และความเป็นไทย พร้อมชวนคุณตั้งคำถามกับเรื่องราวเหล่านั้นในทุกแง่มุม ตั้งแต่ชาติ การศึกษา อาหาร ศิลปะ และอื่นๆ อีกมากมาย โดยเลือกวิธีการนำเสนอที่ทันสมัยขึ้น ให้คุณได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งกับทุกสิ่งในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ได้มากขึ้น

โดยการเปิดตัวส่วนหนึ่งของ 'ถอดรหัสไทย' ครั้งนี้ มีวิเทศสัมพันธ์เปิดให้เราได้เข้าไปสัมผัสบรรยากาศใหม่ๆ ใน 6 ห้อง ที่มีคาแรกเตอร์โดดเด่นและน่าสนใจที่สุด

ห้อง 1

ห้องหมายเลข 1: ไทยหรือเปล่า

เมื่อเริ่มต้นเดินเข้าไปในนิทรรศการห้องแรก เราจะพบกับหุ่นตั้งโชว์หมั้นมัดเรือนร่างในชุดสีดำสุดเซ็กซี่ พร้อมทั้งสวมชฎาไว้บนศีรษะ แค่เปิดตัว เราก็สัมผัสได้ถึง ความน่าสนใจในระดับพิกและค่อนข้างส่งผลกระทบต่อความคิด สามารถเรียกร้องความน่าสนใจได้ในระดับหนึ่งกับการหยิบยกเอาประเด็นการสวมชฎาขึ้นเวทีของศิลปินสาวเลดี้ กาก้า (Lady Gaga) เมื่อครั้งมาทัวร์คอนเสิร์ตที่เมืองไทยเมื่อ 5 ปีก่อน มาเป็นเรื่องราวหลักของห้องลำดับแรกนี้

นอกจากนี้ยังมีข้อความอีกมากมายที่ทั้งเรื่องราวไว้ทั่วบริเวณห้องสีดำแสงทึมมึนนี้ เพื่อให้คุณได้ตั้งคำถามว่า 'หุ่นนี้มีความเป็นไทยหรือเปล่า' 'ความเป็นไทยวัดกันตรงไหน' ซึ่งคำตอบก็แล้วแต่วิจารณญาณและทัศนคติของผู้ชมแต่ละคน

ห้องหมายเลข 2: ไทยแปลไทย

คุณจะได้ทำตัวเป็นนางร้ายในละครหลังข่าวที่กำลังตามหามรดกกลับของเจ้าคุณปู่ซึ่งแอบซ่อนไว้ในตัว เพราะห้องที่สองนี้เต็มไปด้วยลิ้นชักจำนวนมากที่แอบซ่อนเรื่องราวความเป็นไทยต่างๆ เอาไว้ พร้อมทั้งนำเสนอประเด็นว่าด้วยเรื่องของความเป็นไทยที่ถูกสร้างขึ้น เปลี่ยนแปลง และหมดยาไปในแต่ละช่วงเวลา ทั้งของเล่น ภาพยนตร์ไทย รูปแบบศิลปะของพระพุทธรูป ธงชาติ รอคอยให้คุณมาจ้อค้น เปิดลิ้นชักความคิดกันอย่างสนุกสนาน

ส่วนความ 'พิก' ที่สุดของห้องเบอร์สองนี้ เราจะได้เห็น 'หมุดคณะราษฎร' ในตำนานที่หายสาบสูญกันแบบเต็มตาอย่างแน่นอน ซึ่งทางวิเทศสัมพันธ์ยังขออุบไว้ก่อนว่าจะมาในรูปแบบไหน (อาจจะมาในรูปแบบมีอกอู่เพศเหมือนจริง เอ๊ะ! หรือจะมีของจริงอยู่ที่นั่นนะ?) คงต้องรอดตอนเปิดเต็มรูปแบบอีกทีหนึ่ง

ห้อง 9

ห้องหมายเลข 3: ไทยตั้งแต่เกิด

'ความเป็นไทย' ถูกใช้เป็นเครื่องมือในประเด็นทางสังคมต่างๆ ตั้งแต่เรื่อง 3 สถาบันหลัก ชาตินิยม การท่องเที่ยว การค้าขาย วัฒนธรรม และอื่นๆ อีกมากมาย ห้องลำดับที่ 3 จะเป็นผู้ใช้ความกระจ่างในเรื่อง 'การสร้างชาติ' และความเป็นไปของ 'ความเป็นไทย' ในแต่ละยุคสมัย ผ่านผู้เล่าเรื่องและ 'สิ่งของ' ต่างๆ ที่จะถูกยกขึ้นมาจากแผ่นไม้ขนาดใหญ่ตรงหน้าคุณ เรียกว่าห้องนี้ เป็นไฮไลต์ที่เก๋ที่สุดของนิทรรศการครั้งนี้

ความน่าสนใจอยู่ตรงที่คุณจะได้พบกับการใช้เทคโนโลยีไฮดรอลิก โมดูล (Hydraulic Module) ซึ่งเป็นครั้งแรกในแวดวงพิพิธภัณฑ์ในประเทศไทยที่ใช้เทคโนโลยีล้ำสมัยนี้มานำเสนอ สร้างความน่าตื่นตาตื่นใจ ทำให้ 15 นาที ที่อยู่ในห้องนี้มีแต่ความสนุกสนานน่าประทับใจ แอบบอกว่ามีอะไรน่าสนใจเยอะมาก ตั้งแต่ยุคประวัติศาสตร์ ยุคล่าอาณานิคม จอมพล ป. พิบูลสงคราม จนถึงโมเดลพระบรมโกศของรัชกาลที่ 9 ส่วนของป๊อปคัลเจอร์ ก็มีตั้งแต่การกำเนิดผัดไทย การไหว้ ร้อยมาจนถึงยุคฟองสบู่แตก แคมเปญ Amazing Thailand และมีแม้กระทั่ง ปู่ย่า-ภรรยาที่ขนาดหิรัญกนก

ห้องหมายเลข 11: ไทยดีโคตร

'ความเป็นไทยคือการรับมา ปรับเปลี่ยน และปรับใช้' ประเด็นนี้มิวเซียมสยามเลือกนำเสนอเรื่องราวผ่านพัฒนาการของศิลปะไทยในยุคสมัยต่างๆ ผ่านแก้วใสอะคริลิกที่มีภาพร่างของเจดีย์และพระปรางค์ในศิลปะแต่ละยุคตั้งแต่สุโขทัย อยุธยา เรื่อยมาจนถึงศิลปะในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ โดยคุณเล่นในห้องนี้ก็เรียกว่าเรียบง่าย แต่ได้มาก ด้วยการให้คุณชมวิวัฒนาการทางศิลปะได้ด้วยมือของคุณเองโดยการโยกแผ่นอะคริลิกใสไปมา เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบศิลปะต่างๆ ได้อย่างชัดเจน

FYI

- มิวเซียมสยามเปิดให้บริการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2551 โดยอยู่คู่ถนนสนามไชย และคนกรุงเทพฯ มากกว่า 9 ปี หลังจากนิทรรศการเรื่องเดิม 'เรื่องความประเทศไทย' จัดแสดงมานานราว 8 ปี และปิดปรับปรุงนิทรรศการ 'ถอดรหัสไทย' นับเป็นครั้งแรกที่มิวเซียมสยามปรับเปลี่ยนและนำเสนอนิทรรศการถาวรเรื่องใหม่
- ไฮดรอลิก โมดูล (Hydraulic Module) คือเทคโนโลยีที่นำระบบไฮดรอลิกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการยกหรือเคลื่อนไหววัตถุ ซึ่งสอดคล้องกับระบบและระยะเวลาของการเล่าเรื่องที่พิพิธภัณฑ์ออกแบบไว้
- ป้ายเล่าเรื่องราวในนิทรรศการใหม่นี้ ออกแบบมาเพื่อคนทุกวัย โดยคำนึงถึงผู้สูงวัยเป็นพิเศษ ด้วยตัวอักษรที่ใหญ่และอยู่ระดับสายตา คุณปู่คุณย่าไม่ต้องก้มๆ เงยๆ

ห้อง 11

อีกทั้งในห้องนี้ยังมีการเล่าเรื่องวิวัฒนาการของตัวอักษรไทย ชุดไทย และรถตุ๊กตุ๊กไทยอีกด้วย

ห้องหมายเลข 10: ไทยชิม

ถ้าพูดถึงความเป็นไทย เรื่องราวง่ายๆ ที่คุณเองก็พอจะเข้าใจ และสามารถหยิบยกไปพูดให้คนอื่นเข้าใจ ฟังได้ ก็คงเป็นเรื่อง 'อาหารไทย' โดยห้องไทยชิมนี้เต็มไปด้วยเมนูต่างๆ ที่ให้ไทย ตั้งแต่ต้มยำกุ้ง มีลมั่น ไก่ย่าง หรือแม้แต่ไข่เจียวไทย โดยให้ข้อมูลในรูปแบบที่เก๋ไก๋ ซึ่งคุณจะต้องหยิบจานเปล่าบนชั้นมาวางลงบนช่องที่กำหนดให้ ก่อนที่ระบบจะแสดงภาพความงามของเมนูและเรื่องราวออกมา

ที่สำคัญห้องนี้ยังมีความสนุกให้คุณได้ประลองความรู้ความเข้าใจ ผ่านคำถามง่ายๆ ที่ชวนให้ขบคิด เช่น ไก่ย่างที่เรากินนั้น ทำมาจากกี่เรียกไก่บ้าง บ้างก็เรียกไก่ย่าง หรือทำไมปลากะพงขาวที่ไม่มีส่วนประกอบของเนื้อสัตว์ เราไม่ขอตอบ แต่เก็บเอาไว้ให้คุณได้ไปหาคำตอบกันเอง

ห้อง 10

ห้องหมายเลข 9: ไทยวิทยา

ห้องสุดท้ายที่เราได้เข้าชม บอกได้เลยว่าเป็นห้องที่กล้าเล่าและประเด็นคืออย่างน่าชื่นชม ว่าด้วยเรื่องของพัฒนาการทางการศึกษาไทย ห้องนี้จัดแสดงเรื่องของการศึกษาไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2475 อันเป็นยุคชาตินิยมเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันที่เป็นการศึกษาไทยยุคพอเพียง เห็นภาพชัดแจ้งด้วยโต๊ะนักเรียนหลากรุ่น แบบเรียนสมุดจุด รวมถึงมีชุดนักเรียนให้คุณได้เปลี่ยนตัวเองกลับไปสู่วัยประถมหรือมัธยมด้วย

ที่เราบอกว่าประเด็นดีและกล้าเล่า ก็เพราะห้องนี้เล่าเรื่องการสร้างรัฐ ประเด็นเรื่อง 'ชาตินิยม' ผ่านการศึกษาไทย ซึ่งทำได้อย่างแยบยลและเข้มข้น จนผลออกนิกถึงสมัยเรียนที่เราไม่เคยได้สังเกตเรื่องราวเหล่านี้เลย เรารอคอยให้คุณมาตีความเรื่องราวด้วยตนเอง

นี้เป็นเพียงน้ำจิ้มใน 6 ห้อง จากทั้งหมด 14 ห้อง จัดแสดงของนิทรรศการถอดรหัสไทย นิทรรศการถาวรชุดใหม่จากทางมิวเซียมสยาม โดยอีก 8 ห้องที่เหลือมิวเซียมสยามได้เกริ่นอย่างคร่าวๆว่าจะเป็นการจัดแสดงวัตถุมากขึ้น แต่ที่มงานยืนยันว่าเป็นการจัดแสดงที่หิวโหว่าพอๆ กับ 6 ห้องแรกนี้อย่างแน่นอน ทั้งยังออกแบบให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมกับทุกจุดในนิทรรศการนี้ อย่างมากที่สุด

ถอดรหัสไทย นิทรรศการถาวรชุดใหม่ คือเรื่องราวที่มิวเซียมสยามต้องการสื่อสารให้คุณได้เข้ามาตั้งคำถาม ตีความเรื่องราว และประเด็นของความเป็นไทย ให้กระจ่างยิ่งขึ้น พกทัศนคติและวิจารณญาณมาให้พร้อม โดยจะเปิดให้บริการอย่างสมบูรณ์เต็มรูปแบบในวันที่ 2 ธันวาคม ที่จะถึงนี้ ☺

THE SECOND GENERA- TION

การเป็นทายาทที่มาสานต่อธุรกิจของครอบครัวย่อมมีความกดดันเป็นทุนเดิม ไม่ต่างจากความคิดของ **แสงณรงค์ มนต์ริวัต** เจ้าของร้าน**ลูกไก่ทอง** ทายากรุ่นที่ 2 จากร้านไก่ทอง ที่ประสบความสำเร็จอย่างยาวนานมาตั้งแต่รุ่นคุณแม่ เขาเปลี่ยนความกดดันเป็นความตั้งใจที่จะพิสูจน์ตัวเอง ก่อร่างสร้างร้านลูกไก่ทองให้ประสบความสำเร็จได้ภายในเวลา 8 ปี เกิดปรากฏการณ์ที่มีลูกค้ามายืนรอนำร้านจนชินตา

THE NEXT GENERATION

จุดเริ่มต้นของร้านนี้เกิดจากคุณแม่เลย เพราะคุณแม่เปิดร้านอาหารไก่ทอง ผมเห็นคุณแม่ทำอาหารมาตั้งแต่เด็ก บางครั้งที่แม่ไปเมืองนอกหรือป่วยก็จะใช้ให้เราไปซื้อกับข้าวในตลาด ผมก็ได้เรียนรู้มาเรื่อยๆ เลยอยากจะทำอาหารดีผ่านอาหารว่าแม่เราทำอาหารอร่อยอย่างไร ผมขอแม่ออกมาทำสาขาแรกที่ทองหล่อ ตอนนั้นคุณแม่ก็ยังไม่อยากให้เราทำอะไร ตอนแรกเราเปิดเป็นพื้นที่ให้ลูกค้าของบริษัทเครื่องสำอางที่เราทำมานั่งคุยกัน มีคาเฟ่ มีขนม แล้วก็เอาอาหารจากร้านไก่ทองมาอุ่นร้อนเสิร์ฟ ผ่านไป 2-3 ปี มีช่วงหนึ่งที่ร้านไก่ทองไม่สามารถส่งอาหารให้เราได้ เพราะปิดปรับปรุง เหมือนเป็นโอกาสให้เราได้ทำอาหารเสิร์ฟจากครัวที่ร้านอยู่ประมาณ 3 เดือน ทั้งคุณพ่อและคุณแม่ก็ไฟเขียวให้เปิดร้าน แล้วตั้งชื่อว่า 'ลูกไก่ทอง' หลังจากนั้นไม่นานก็เปิดสาขาเพิ่มที่ Chic Republic สาขา ดิ เอ็มควอเทียร์ และสยามพารากอน

DELICIOUS IS A KEY

ความรักในวิชาอาหารของแม่ บวกกับการเป็นคนชอบทำอาหาร ผลักดันให้เราอยากทำอาหารให้ดี ผมอยากบอกกับทุกคนว่า นี่คือน้ำใจของแม่ที่ไม่เหมือนกับร้านอาหารไหนๆ เลย เพราะสุดท้ายแล้วแก่นของการทำร้านอาหารคือ รสชาติอาหารต้องอร่อย แต่มันต้องใช้เวลาในการสื่อสารกับลูกค้า คือการตั้งใจทำอาหารให้อร่อยที่สุดและดีที่สุด ผมเลือกใช้วัตถุดิบที่เหมาะสมกับอาหารที่สุด มันดีกว่าการเลือกวัตถุดิบที่ดีที่สุดด้วยซ้ำ สิ่งที่ดีที่สุดทุกคนสามารถหาได้ ทำได้ แต่มันจะดีพอไหม หรือเราจะทำยังไงให้อาหารนี้เหมาะสมและมีคุณภาพที่ถูกต้องที่สุด นี่คือน้ำใจของมืออาชีพ

ADD MORE VALUE

หน้าตาอาหารก็เป็นเรื่องสำคัญ มันไม่เหมือนยุคแม่ของเราที่ผ่านการปลุกฝังว่ามันเป็นเรื่องของรสชาติ แต่ในยุคนี้มันไม่ได้เลย เรื่องของรสชาติเป็นเรื่องที่อยู่ท้ายซอย แต่หน้าตาอาหารเป็นเรื่องที่อยู่ต้นซอย คนก็จะเห็นของต้นซอยก่อน ซึ่งตัวผมก็ดูแลหน้าตาอาหารและการถ่ายภาพเมนูเองเลย เพราะเราเชื่อว่าภาพนี้หรืออาหารเมนูนี้จะเห็นอะไรให้กับลูกค้า

“ผมเชื่อว่าถ้าทุกคนทำงานด้วยความรักและความสุข ผลงานก็จะออกมาดี”

DISHES AND SOULS

สิ่งที่ทำให้เราแตกต่างไปจากร้านอื่นๆ ก็คือ เรามีจิตวิญญาณอยู่ ผมเชื่อในเรื่องของความรักและความซื่อสัตย์ เราไม่เคยปรับเปลี่ยนอะไรให้มันลดลง มีแต่ทำให้มันดีขึ้น การบริการทั้งต่อหน้าและลับหลังเราก็เหมือนกัน ความรักลูกค้าในตัวลูกน้องทุกคนก็ทำให้เราทำงานออกมาได้ดี การมีทีมงานที่ดีจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเราไม่สามารถทำงานเพียงคนเดียวได้ ผมชอบพัฒนาเรื่องคนมาก เพราะเชื่อว่าเราทำงานคนเดียวไม่ได้หรอก แต่สามารถสร้างคนขึ้นมาเรื่อยๆ คนหนึ่งคนเพื่อมาช่วยงานเราได้ เพราะมันจะกลายเป็นต้นไม้ที่เราปลูกขึ้นมาเอง

PREPARE FOR THE FUTURE

เดือนพฤศจิกายนนี้ เราจะเปิดสาขาเพิ่มเติมที่สนามบินดอนเมือง แล้วก็มีการแตกไลน์แบรนด์ร้านอาหารอีก ซึ่งจะเป็นแบรนด์ร้านอาหารในระดับกลาง เหมือนตอนนี้เราทำร้านลูกไก่ทองเป็นแบรนด์ BMW Series 7 แต่เราจะทำซีรีส์ออกมา เพราะเรามองเห็นอนาคตว่า วันหนึ่งการทำอาหารแบบนี้มันจะตัน และเกิดความเพี้ยนของรสชาติตามกันไป ถ้าหากเราขยายสาขาไปเรื่อยๆ เพราะเราปรุงอาหารจนต่อจวน ดังนั้นมันจึงมีข้อจำกัดเยอะมากที่ทำให้เราไม่มีทางเปิดร้านลูกไก่ทองเป็นร้อยสาขา แล้วมีรสชาติอาหารเหมือนกันทุกสาขา เราพยายามที่จะทำอะไรให้รสชาติของอาหารเพียงน้อยที่สุด ก็เลยใช้วิธีแตกไลน์ร้านแล้วค่อยบุกตลาดดีกว่า

DO'S

ผมให้ความสำคัญกับงานมาก จึงสร้างบรรยากาศของร้านให้เหมือนกับการกินอาหารที่บ้าน เพื่อให้ทุกคนรู้สึกเหมือนไม่ได้มาทำงาน เพราะเขากำลังอยู่ในร้านเราวันละ 8-9 ชั่วโมง ความรู้สึกในการทำงานต้องอบอุ่นและปลอดภัย

DON'TS

ถ้าไม่ถนัด หรือไม่ชอบธุรกิจอาหาร ก็ไม่ควรทำ เพราะรายละเอียดมันเยอะกว่าที่คุณคิด ☹

2552

เปิดร้านลูกไก่ทองครั้งแรกที่ถนนทองหล่อ

2557

ขยายสาขาเพิ่มเติม Lukkaithong Royal Cooking ที่ห้างสสวลิ้นค้า ดิ เอ็มควอเทียร์

TIMELINE

2555

เปิดร้าน Lukkaithong ที่ Chic Republic

2559

เปิดสาขาล่าสุด Lukkaithong Royal Cooking และ Fucheer ขายต้นตำรับ เคนเกอร์ ชาและกาแฟ ที่ห้างสสวลิ้นค้า สยามพารากอน

THE STANDARD

STAND UP FOR THE PEOPLE

HOME NEWS CULTURE LIFESTYLE OPINION VIDEO PODCAST MAGAZINE PHOTOGRAPH CONTACT

THE STANDARD

THAILAND / BUSINESS

นวัตกรรมคือทางรอดเดียวที่จะพาไทยหลุด
ออกจากกับดักรายได้ปานกลาง

LATEST

ก้าวจากชุด "Bliss" สีสว่าง
ใหม่ของ Paracraft Girls
ด้วยแนวคิดที่ สะท้อนถึง
ธรรมชาติ

หนึ่งปีในฐานะแชมป์แห่งชาติ
50-50 ระหว่าง 1-29 ตุลาคม
2560 เพื่อเตรียมพร้อมเพราะ
45

"The Standard" ภายใต้อิทธิพล
ของสังคมเมืองและโลก

เป็นแชมป์แห่งชาติเป็นอันดับ
สองในกรุงเทพฯ หนึ่งปีของ
แชมป์ชาตินิยม

สองความเข้าใจ "The Standard"
ของทุกวันนี้ และก้าวต่อไป
ของเว็บไซต์

นวัตกรรมคือทางรอดเดียวที่จะ
พาไทยหลุดออกจากกับดัก
รายได้ปานกลาง

หนึ่งในรถยนต์ที่ขายดีที่สุด
ของปีนี้คือ BMW 5 Series
แต่ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น

ทำไมถึงมีวงกลม Kingman:
The Golden Circle สำหรับผู้
หัวขบถ

9 อยู่นอกกรอบการทำงาน
เพราะมันคือสิ่งที่ยากที่สุด
ที่จะทำใน 9 ชั่วโมงต่อ
วัน

ดื่มอะไรสักอย่าง แล้วจะ
เกิดอะไรขึ้น? (Advertorial)

ขอดีใจที่ประเทศไทย
ชนะ Thailand Country
Winner จากการแข่งขัน
World Beer Awards!

SPORT
Surf 55+ - เรือดำน้ำที่
เล่นเรือดำน้ำ
เล่นน้ำดำน้ำ

WORLD
หนึ่งในรถยนต์ที่ขายดีที่สุด
ของปีนี้คือ BMW 5 Series
แต่ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น

LIVING
เพราะอะไร BMW 5 Series
จึงเป็นรถยนต์ที่ขายดีที่สุด
ของปีนี้? (Advertorial)

EAT & DRINK
ฉลอง 130 ปี ชาเลนเจอร์
เฉลิมฉลองวันเกิด
เฉลิมฉลองวันเกิด

FILM
ทำไมถึงมีวงกลม Kingman:
The Golden Circle สำหรับผู้
หัวขบถ

BOOK
9 อยู่นอกกรอบการทำงาน
เพราะมันคือสิ่งที่ยากที่สุด
ที่จะทำใน 9 ชั่วโมงต่อ
วัน

NEWS
CULTURE
LIFESTYLE
OPINION
VIDEO
PODCAST
MAGAZINE

THE STANDARD .CO

ภาพประกอบ Jackkrit Anantakul

OPINION

THOUGHT-PROVOKING PERSPECTIVES FROM ACCLAIMED COLUMNISTS

ทัศนะจากเหล่าคอลัมนิสต์หลากหลายสาขาอาชีพ ที่มุมมองแตกต่างมานำเสนอแบบสนุกสนาน น่าอ่าน และให้ข้อคิดมากมาย

ROBO-FARMERS

เมื่อหุ่นยนต์ปลูกข้าวให้คนกิน

เครื่องจักรกลอัตโนมัติไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับภาคการเกษตร ที่จริงแล้วพวกเขาเป็นมนุษย์กลุ่มแรกๆ ที่ต้องทำงานร่วมกับเครื่องจักรเลยทีเดียว เพราะตั้งแต่ปี 1892 ที่รถแทรกเตอร์ขับเคลื่อนด้วยน้ำมันถูกนำมาใช้เพื่อแบ่งเบาภาระของเกษตรกรเทคโนโลยีสำหรับการเกษตรก็มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือการลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตต่อการเพาะปลูกแต่ละครั้งบนพื้นที่เท่าเดิม แต่ไม่รู้ว่าเทคโนโลยีจะก้าวไกลขนาดไหน การทำการเกษตรก็ยังคงต้องอาศัยมนุษย์อยู่ดี มันยังเป็นงานหนักที่ต้องตื่นแต่เช้าตรู่ เป็นงานที่เต็มไปด้วยฝุ่น ดินโคลน เหงื่อไหล และไอแดดแผดเผา แคมยังเป็นงานที่มีแบบแผนค่อนข้างตายตัวในพื้นที่จำกัด เพราะฉะนั้นอาชีพสายเกษตรกรรมจึงเหมาะกับการใช้เครื่องจักรและหุ่นยนต์เป็น

อย่างมาก และนั่นก็เป็นแนวคิดของโครงการ Hands Free Hectare ที่มหาวิทยาลัยอาร์เปอร์ออตบัส เมืองนิวพอร์ต ประเทศอังกฤษ นักวิจัยทดลองใช้เครื่องจักรในการทำการเกษตรทั้งหมด ตั้งแต่ถางหญ้า พรุนดิน หว่านเมล็ด ริดหญ้า เก็บตัวอย่าง กำจัดวัชพืช ไปจนถึงเก็บเกี่ยวผลผลิต นี่ถือเป็นครั้งแรกที่ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวอย่างแท้จริงเข้าไปในพื้นที่เพาะปลูกข้าวบาร์เลย์เกือบ 4 ไร่ (1.5 เอเคอร์)

ในการทดลองครั้งนี้ รถแทรกเตอร์อัตโนมัติทำหน้าที่เตรียมหน้าดิน ชูตร่องเพื่อหยอดเมล็ดข้าวบาร์เลย์ในระดับความลึกและเว้นระยะห่างตามที่ระบุไว้ หลังจากนั้นก็มีหุ่นยนต์คอยพ่นยาฆ่าเชื้อร่า ยากำจัดวัชพืช ใส่ปุ๋ย เมื่อถึงเวลาที่จำเป็นและตรงบริเวณที่ต้องการ มีโดรนรุ่นมือจับคอยบินตรวจดูจากด้านบนว่ามีอะไรผิดปกติหรือไม่ และเก็บตัวอย่างของต้นข้าว

ที่เริ่มโตแล้วมายังห้องแล็บ เพื่อตรวจดูคุณภาพสุดท้ายเมื่อข้าวบาร์เลย์สุกงอม ก็มีรถเกี่ยวและนวดข้าวอัตโนมัติเก็บเกี่ยวผลผลิตให้

ถ้าใครคุ้นเคยกับขั้นตอนการเกษตรยุคใหม่อยู่บ้าง จะพอรู้ว่าที่จริงแล้วมันเป็นงานจุกจิกพอสมควร มันไม่ใช่แค่ขุดรบนพื้นดิน เอาเมล็ดหย่อนดิน กลบน้ำราด หลังจากนั้นก็แค่อดใจรอให้มันงอกเงย และรอเก็บเกี่ยว แต่มันยังมีขั้นตอนอื่นๆ อย่าง การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ การปรับหน้าดิน การเตรียมปุ๋ยสูตรต่างๆ การกำจัดศัตรูพืช ต่อกรกับแมลงที่กัดกินพืชแต่ละชนิด ยิ่งไปปริมาณยาฆ่าแมลงที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคคือเท่าไร ไหนจะต้องต่อสู้กับสภาพอากาศที่แปรปรวน เต็มวรัอนเต็มฝน คาดการณี่ไม่ได้สุดท้ายยังต้องรู้ด้วยว่าพืชผักแต่ละชนิดพร้อมที่จะให้เก็บเกี่ยวแบบเต็มเม็ดเต็มหน่วยได้เมื่อไรกัน ถึงแม้จะบอกว่างานเกษตรกรรมมีแพตเทิร์นที่ชัดเจนก็ตาม แต่ก็มียาละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ที่ต้องอาศัยประสบการณ์และความเชี่ยวชาญของมนุษย์เข้ามาช่วยอยู่ดี เพราะฉะนั้นการตัดสินใจทุกอย่างขึ้นอยู่กับข้อมูลตัวอย่างที่พวกหุ่นยนต์ (ทั้งบนพื้นและโดรนในอากาศ) คอยเก็บจากพื้นที่เพาะปลูกมาให้วิเคราะห์ตลอดเวลา

โครงการ Hands Free Hectare เพิ่งเก็บเกี่ยวผลผลิตไปเมื่อช่วงต้นเดือนกันยายนที่ผ่านมา หลังจากตัวอย่างข้าวบาร์เลย์ที่เก็บมานั้นบอกว่ามันแห้งพอดีแล้ว ขั้นตอนการเก็บเกี่ยวทั้งหมดใช้เวลาประมาณ 6 ชั่วโมง ได้ผลผลิตประมาณ 4.5 ตัน น้อยกว่าผลผลิตปกติที่จ้างแรงงานมนุษย์ประมาณ 35% ซึ่งถือว่าเยอะพอสมควร และจากการประเมินของเหล่านักศึกษาที่ร่วมลงมือในการทดลองนั้นบอกว่านี่คงเป็นข้าวบาร์เลย์ที่ใช้ต้นทุนการผลิตสูงที่สุดในประวัติศาสตร์เช่นกัน เพราะใช้พลังงานสนับสนุนจากรัฐบาลอังกฤษกว่า 200,000 ปอนด์ หรือประมาณ 9 ล้านดอลลาร์ทีเดียว โปรเจกต์ที่ยิ่งใหญ่ที่ยังไม่เคยมีใครทำแบบนี้ย่อมมีค่าใช้จ่ายสูงเป็นธรรมดา ซึ่งค่าใช้จ่ายส่วนมากคือการเตรียมอุปกรณ์ (รถแทรกเตอร์ รถเกี่ยวข้าว โดรนเก็บตัวอย่าง ฯลฯ) เพราะฉะนั้นการเพาะปลูกครั้งต่อไป ต้นทุนก็จะถูกกลงกว่านี้

ตอนนี้มีโปรเจกต์หนึ่งใน Kickstarter ชื่อว่า Tertill ที่ถูกสร้างโดยผู้ก่อตั้งบริษัท iRobot (บริษัทผู้ผลิตเครื่องดูดฝุ่นอัตโนมัติ Roomba) มันเป็นหุ่นยนต์ขนาดเล็กทรงกลม หน้าหน้าที่ของมันคือเป็นผู้ช่วยกำจัดวัชพืชแบบอัตโนมัติในสวนผัก มีมุมมองการทำงานแค่ปุ่มเดียวคือปิด/เปิด

THE AUTHOR

โสภณ สุขมั่งมี

ทำงานเป็นโปรแกรมเมอร์ให้กับบริษัท Intel และ Microsoft เป็นหนึ่งในทีมที่เริ่มต้นเสิร์ชเอนจิน bing.com ตอนนั้นดูแลธุรกิจค้าส่งของครอบครัวที่จังหวัดเชียงใหม่ ลงทุนในตลาดหุ้น เขียนหนังสือเป็นงานอดิเรก (ก่อนนี้เหมือนจะใช้เวลากับเขียนเอเย่กว่างานประจำเสียอีก) มีความสนใจเรื่องเทคโนโลยี และเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ รักษาอ่านและเขียนมาตั้งแต่เด็ก ชอบอ่านหนังสือแนว non-fiction โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและเทรนด์เทคโนโลยีที่กำลังเป็นที่น่าจับตามอง

“แม้ว่าในตอนนี้นับยังเป็นเรื่องใหม่และแพงอีก 5-10 ปีข้างหน้า เราจะเริ่มเห็นการเกษตรที่มีหุ่นยนต์เป็นกำลังหลักสำคัญ คอยทำงานดูแลตลอด 24 ชั่วโมงทุกวันอย่างไม่มีความหยุด”

ผู้ใช้เพียงแคกดปุ่ม แล้ววางในสวน หลังจากนั้นมันจะเดินไปตัดพืชที่ชดด้วยตัวเองเรื่อยๆ อย่างไม่เห็นเหน็ดเหนื่อย ถ้ามีสวนกว้างหน่อยอาจจะใช้หุ่นยนต์สัก 2-3 ตัว วางเอาไว้ แล้วพวกมันจะสื่อสารกันเองว่าตัวไหนดูแลบริเวณไหนอยู่ ไม่ต้องเป็นห่วงเรื่องแบตเตอรี่ เพราะด้านบนเป็นแผงโซลาร์เซลล์ เพื่อเก็บพลังงานแสงอาทิตย์ มันจะหยุดทำงานต่อเมื่อเราดปุ่มปิด หรือไม่กี่จนกว่าพระอาทิตย์จะขึ้นแล้ว

ในอเมริกาเริ่มมีการใช้หุ่นยนต์มากขึ้น สำหรับพื้นที่เพาะปลูกข้าวโพดขนาดใหญ่ จากรายงานของ CNBC บอกว่า ภายในปี 2020 ค่าใช้จ่ายในการจ้างงานมนุษย์กับการลงทุนใช้หุ่นยนต์ทำฟาร์มจะเริ่มมีความใกล้เคียงกันขึ้นเรื่อยๆ เหมือนกับประเทศญี่ปุ่นที่ค่าใช้จ่ายในการใช้หุ่นยนต์เก็บสตอร์เบอร์รี่ในบางพื้นที่ของประเทศเทียบเท่ากับการจ้างคนงานไปแล้ว

ในขณะที่ค่าแรงจ้างคนทำสวนทำไร่แพงขึ้นเรื่อยๆ แต่มีคนอยากทำน้อยลง ในอนาคตอันใกล้ จึงเป็นเรื่องแน่นอนว่าค่าใช้จ่ายสำหรับการใช้เทคโนโลยีหุ่นยนต์ในการเกษตรจะลดลงเรื่อยๆ และสุดท้ายจะไม่ต่างกับการว่าจ้างมนุษย์ หรืออาจจะถูกกว่า ด้วยซ้ำ ถึงแม้ว่าในตอนนี้นับยังเป็นเรื่องใหม่และแพง แต่อีก 5-10 ปีข้างหน้า เราจะเริ่มเห็นการเกษตรที่มีหุ่นยนต์เป็นกำลังหลักสำคัญ คอยทำงานดูแลตลอด 24 ชั่วโมงทุกวันอย่างไม่มีความหยุด คอยเตือนเจ้าของว่าพื้นที่ไหนที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ คอยใส่ปุ๋ยพ่นยาเมื่อจำเป็น อาจจะถึงขั้นที่ว่าหุ่นยนต์เก็บตัวอย่างพืชจากไร่มา แล้ววิเคราะห์เพื่อผสมปุ๋ยสำหรับพืชแต่ละชนิดก็เป็นได้

ถ้าคิดไปให้ไกลอีกสักหน่อย ไกลออกไปนอกโลกถึงดาวอังคารกันเลยทีเดียว สมมติว่าเรามีหุ่นยนต์ที่สามารถทำการเกษตรแบบครบวงจร โอกาสในการทดลองปลูกพืชผักต่างๆ บนพื้นผิวของดาวดวงอื่นก็ไม่ใช่เพียงนิยายวิทยาศาสตร์อีกต่อไปแล้ว แต่มีความเป็นไปได้ที่หลายประเทศกำลังมุ่งให้ความสนใจกันเป็นอย่างมาก

แต่เวลานี้ก็มีคำถามว่า แล้วเกษตรกรจะต้องปรับตัวอย่างไร คำตอบที่ชัดเจนที่สุดคือต้องเรียนรู้ที่จะใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ เพราะเทรนด์มนุษย์-หุ่นยนต์ทำงาน

ร่วมกันจะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้าก็เร็ว แน่แน่นอนว่าการทำงานแบบเก่าๆ ที่ต้องตากแดด คลุกฝุ่น เปื้อนดินโคลน อาจจะไม่ค่อยมีให้ทำอีกต่อไป เพราะหุ่นยนต์จะเป็นผู้ทำหน้าที่เหล่านั้นแทน ในขณะที่มนุษย์เป็นคนตัดสินใจสั่งงานหุ่นยนต์ ทั้งหลายที่วิ่งวุ่นเพื่อปลูกข้าวให้เรากิน เมื่อยุคสมัยเปลี่ยน ลักษณะของงานก็ต้องปรับตัวด้วย หลายคนอาจกังวลว่า ในอนาคตงานทั้งหลาย

จะถูกหุ่นยนต์แย่งไปทั้งหมด แต่ในมุมมองของผมแล้วกลับรู้สึกว่ามีมนุษย์ที่ปรับตัวเก่ง ประชากรโลกเพิ่มขึ้นทุกวัน อายุขัยยืนยาวขึ้นเรื่อยๆ และมนุษย์ก็ยังเป็นมนุษย์ที่ต้องกินอาหารวันละ 3 มื้อ เพราะฉะนั้นแทนที่จำนวนเกษตรกรจะลดลง เราอาจจะเห็นเด็กรุ่นใหม่ที่มีโอกาสและหันมาสนใจทำอาชีพเกษตรกรโดยมีหุ่นยนต์เป็นผู้ช่วยมากขึ้นก็เป็นได้

ภาพ: ธนุ Thiencharas.w

LA นครแห่งดาราคะที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำ

เพราะที่นี่คือนครแห่งดาราคะ เพราะที่นี่คือเมืองแห่งการสานความฝัน นครลอสแอนเจลิส จึงดึงดูดผู้คนมากมายหลายตาจากทั่วทุกมุมโลกให้มาท่องเที่ยว เรียน ทำงาน หรือหาหนทางเข้าสู่วงการบันเทิง

เมื่อหากลบสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม ความบันเทิง และแสงสีในเมืองแห่งนั้นแล้ว อันที่จริง

ลอสแอนเจลิสไม่ใช่เมืองที่น่าอยู่เท่าไรนัก ด้วยอัตราอาชญากรรมที่สูงเป็นอันดับที่ 19 ของประเทศ เมื่อปี 2016 และสภาพบ้านเมืองที่สลับกันระหว่างย่านเสื่อมโทรมและย่านพัฒนา แต่เมื่อเทียบกับทศวรรษที่แล้ว ตัวเลขอาชญากรรมในปัจจุบันก็ถือว่าลดลงมาก ย่านเสื่อมโทรมหลายแห่งได้รับการปรับปรุง

“บางคนก็เข้ามาตามหาความฝันในนครแห่งดารานี้ ไม่ว่าจะในวงการดนตรีหรือบันเทิง กลับพบว่า โอกาสที่จะก้าวสู่ความฝันมีเพียงน้อยนิด ทั้งรายรับก็มีไม่พอที่จะเช่าที่พัก ทำให้ผู้ที่เข้ามาตามหาความฝันหลายคนต้องเลือกใช้ชีวิตอย่างคนไร้บ้าน”

อาคารบ้านเรือนแบบเก่าได้รับการซ่อมแซม และตกแต่งใหม่ อพาร์ทเมนต์ใหม่ๆ ผุดขึ้นเป็นดอกเห็ด จนผู้เขียนต้องบอกกับคนอื่นๆ ที่เคยให้คำเตือนเกี่ยวกับสภาพบ้านเมืองใน ลอสแอนเจลิสก่อนเดินทางมาที่นี่ว่า “ก็ไม่เห็น จะแย่งขนาดนั้นเลยนี่คะ”

แต่การพัฒนาเมืองที่ว่าก็มีต้นทุนทางสังคม มหาศาล และที่สำคัญ ต้นทุนเหล่านั้นไม่ได้ถูก กระจายให้คนแต่ละกลุ่มอย่างทั่วถึง

ไม่มีเงินก็ย้ายออกไป: ต้นทุนของการ ปรับปรุงพื้นที่ (Gentrification)

ในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ความต้องการที่อยู่อาศัยในลอสแอนเจลิสที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิด การก่อสร้างอาคาร บ้านเรือน และอพาร์ทเมนต์ ขนาดใหญ่จำนวนมากในนครลอสแอนเจลิส โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พื้นที่ที่อยู่ตามแนวรถไฟฟ้า และมีราคาอสังหาริมทรัพย์ไม่แพงมากอย่าง โคเรียนทาวน์ เอโคปาร์ก และหลายย่านใน ดาวน์ทาวน์ ถูกผลักดันให้เข้าสู่กระบวนการ ปรับปรุงพื้นที่ขนาดใหญ่ (Gentrification) เพื่อให้ เหมาะกับผู้อยู่อาศัยกลุ่มใหม่ ที่มักมีรายได้ มากกว่า มีการศึกษาสูงกว่า และมีชาติพันธุ์ แตกต่างจากผู้อยู่อาศัยกลุ่มเดิม

สิ่งที่ตามมาคือ ราคาอสังหาริมทรัพย์พุ่งสูง ขึ้นกว่าเท่าตัว เพราะเมื่อราคาของอาคารหนึ่ง เพิ่มสูงขึ้น ราคาของอาคารอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียง เดียวกัน ก็พากันปรับตัวขึ้นอย่างพร้อมเพรียง ผู้เขียนบังเอิญขึ้นอุเบอร์คันหนึ่ง ซึ่งคนขับ บอกว่า เคยเช่าห้องอยู่ในอาคารเดียวกับผู้เขียน ไม่ถึง 10 ปีที่ผ่านมา ตอนนั้นเขาจ่ายค่าเช่า เพียงเดือนละ 600 เหรียญสหรัฐ ขณะที่ผู้เขียน จ่ายค่าเช่าเดือนละ 1,300 เหรียญสหรัฐ สำหรับ ห้องในอาคารเดียวกัน!

เช่นเดียวกับคนขับอุเบอร์อีกคนที่เกิดและ โตในลอสแอนเจลิส ทุกวันนี้ต้องย้ายออกไป อยู่บริเวณชานเมือง เพราะไม่มีกำลังจ่ายค่าเช่า ที่พุ่งขึ้นสูง หากโชคร้าย ผู้ที่ไม่สามารถต่อสู้กับ ค่าเช่าที่เพิ่มขึ้นเกือบทุกปี และไม่มีเงินเก็บพอ ที่จะหลบหลีกพื้นฐานในย่านชานเมืองอื่นๆ ของ ลอสแอนเจลิส ก็ต้องกลายเป็นคนไร้บ้าน

ตัวเลขคนไร้บ้านของนครลอสแอนเจลิส

ในปี 2017 เพิ่มขึ้นถึง 20% จากปีที่ผ่านมา ขณะที่จำนวนคนไร้บ้านโดยรวมเพิ่มขึ้นถึง 23% จึงไม่แปลกที่สามารถพบเห็นคนไร้บ้านแทบ ทุกหัวถนน โดยผู้กลายเป็นคนไร้บ้านมากที่สุดในรอบปีที่ผ่านมาคือ ผู้ที่มีอายุ 24 ปี หรือต่ำกว่านั้น แต่อายุของคนไร้บ้านส่วนใหญ่ยังอยู่ที่ 25-54 ปี นั่นเพราะในขณะที่ค่าเช่าเพิ่มถึง 2 เท่า รายรับของคนที่นี่กลับไม่เพิ่มขึ้นแม้เพียง นิดเดียว

ส่วนบางคนก็เข้ามาตามหาความฝันใน นครแห่งดารานี้ ไม่ว่าจะในวงการดนตรีหรือ บันเทิง กลับพบว่าโอกาสที่จะก้าวสู่ความฝัน มีเพียงน้อยนิด ทั้งรายรับก็มีไม่พอที่จะเช่าที่พัก ทำให้ผู้ที่เข้ามาตามหาความฝันหลายคนต้อง เลือกใช้ชีวิตอย่างคนไร้บ้าน

อัตลักษณ์ชุมชนที่จางหาย

พร้อมกับการผลักดันผู้อยู่อาศัยกลุ่มเดิมออกไป สิ่งที่ตามมาคือการจางหายไปของเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมชุมชนต่างๆ ในลอสแอนเจลิส

บทความหนึ่งใน LA Times กล่าวถึงการ ปรับปรุงพื้นที่ในเวนิส เมืองชายทะเลที่ติดกับ ชานตาโมนิกา ทางตะวันตกของลอสแอนเจลิส เวนิสเป็นเมืองที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว บริเวณ ใกล้ชายหาด นอกจากจะมีอาคารชั้นเดียวถึง 2 ชั้น ตั้งเรียงรายอยู่ข้างทางเดินเลียบริมชายหาด ยังมีศิลปะหลายแขนงวางขายบริเวณทางเดิน เลียบหาดด้วย เรียกได้ว่าเป็นเมือง ‘ชิป’ ก็ว่าได้

แม้ว่าบางย่านในเวนิสจะได้รับการอนุรักษ์ เป็นอย่างดี แต่การปรับปรุงพื้นที่ก็เริ่มคืบคลาน เข้าไปในหลายย่านแล้วอย่างเช่น ย่านไอ้กูด ซึ่งในอดีตเคยมีการแบ่งแยกสีผิวอย่างรุนแรง เป็นเพียงพื้นที่เดียวที่อนุญาตให้ชาวแอฟริกัน-อเมริกันสามารถซื้ออสังหาริมทรัพย์ได้ ทุกวันนี้ บ้านเดี่ยวถูกแทนที่ด้วยอพาร์ทเมนต์หรูหรา ขนาดใหญ่ โดยไม่สนใจเรื่องราวประวัติศาสตร์ ของย่านดังกล่าว

นอกจากนี้ การหลั่งไหลของผู้อยู่อาศัย กลุ่มใหม่จากก่อให้เกิดความขัดแย้งทางเชื้อชาติ ซึ่งเป็นผลมาจากความเหลื่อมล้ำที่เพิ่มมากขึ้น

ในวิทยานิพนธ์เรื่อง ‘White Nostalgic Redevelopment: Race, Class, and

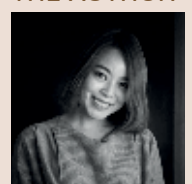
Gentrification in Downtown Los Angeles’ ของนักศึกษาปริญญาเอก สาขาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ซานตาบาร์บารา พบว่า แม้ผู้ที่ย้ายเข้ามาใหม่บริเวณดาวน์ทาวน์ ลอสแอนเจลิส จะสนับสนุนความหลากหลาย ทางชาติพันธุ์ แต่ก็ไม่เคยให้ความสนใจและ ช่างเกี่ยวกับปัญหาของชนชั้นล่างในเมือง

ยิ่งคนกลุ่มนี้เรียกร้องให้ระลึกถึงวันคืน เก่าๆ ที่เฟื่องฟูของดาวน์ทาวน์ ลอสแอนเจลิส มากเท่าใด การปรับปรุงพื้นที่ในบริเวณดังกล่าว ให้สวยงามและปลอดภัยยิ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เท่านั้น ความต้องการเพิ่มความปลอดภัยใน บริเวณที่พวกเขาย้ายเข้ามายังบังคับให้เมือง มีนโยบายตีกรอบบริเวณที่คนไร้บ้านสามารถ อยู่ได้ เพื่อไม่ให้เข้ามาในบริเวณที่ได้รับการ ปรับปรุงแล้วด้วย

แน่นอนว่า เมื่อความต้องการต่อที่พักอาศัย มากขึ้น วิธีเดียวที่สามารถตอบสนองความ ต้องการคือ การสร้างที่พักอาศัยเพิ่มขึ้น ใครๆ ก็ รู้ว่านี่คือหลักการทางเศรษฐศาสตร์ แต่แทนที่ การสร้างอุปทานให้เหมาะสมกับอุปสงค์จะ ทำให้ราคาอสังหาริมทรัพย์ถูกลง สถานการณ์ กลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม โดยผู้ที่ต้อง แบกรับต้นทุนที่หนักหนากที่สุดคือ ผู้อยู่อาศัยเดิม ที่ไม่มีรายได้มากเท่ากับผู้อยู่อาศัยกลุ่มใหม่ที่ หลั่งป่าเข้ามา

เราเลือกได้ไหมที่จะพัฒนาเมือง ทำเมือง ให้สวย เพิ่มที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมกับความ ต้องการที่มากขึ้น ขณะเดียวกันก็ไม่ผลักภาระ ให้กับคนอีกกลุ่มหนึ่ง หรือ 2 เรื่องนี้จะเป็น ทางเลือกที่ไปด้วยกันไม่ได้ ลอสแอนเจลิส ไม่ได้เป็นเพียงเมืองเดียวที่กำลังเผชิญหน้ากับ ปัญหานี้ เมืองในประเทศอื่นๆ ก็เช่นกัน

THE AUTHOR

ปองขวัญ ลสวัสดิภักดี

อาจารย์ปองขวัญ แห่งคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศและเป็น ดังเกาหลี จะมาวิเคราะห์ การเคลื่อนไหวของ มหาอำนาจโลกด้าน กำลังทหารอย่างอเมริกา และมหาอำนาจด้าน วัฒนธรรมอย่างป๊อป อย่างเกาหลีใต้

nmwusobu Nisakorn Rittapai

จริงหรือที่บอกกันว่าลูกค้ายคือพระเจ้า? แล้วทำไมพระเจ้าจึงโหดร้ายกับศรีได้ถึงเพียงนี้?

Q1: ผมเคยได้ยินคำว่า ‘ลูกค้ายคือพระเจ้า’ แต่ผมทำธุรกิจของตัวเอง ลูกค้ายที่ผมเจอหลายคนไม่ใช่ลูกค้ายที่น่ารักเลย ทั้งการพูดจา การเอาแต่ได้ มีแต่ปัญหา เราจำเป็นต้องคิดแบบนี้จริงๆ หรือครับว่าลูกค้ายคือพระเจ้า?

Q2: ศรีทำงานเป็น Call Center ค่ะ ต้องมาทำหน้าที่รับแรงปะทะกับปัญหาที่ตัวเองไม่ได้ก่อขึ้นด้วยซ้ำ โดนลูกค้ายด่าในเรื่องที่ศรีเองไม่ได้ทำทุกวัน ทุกข์มากค่ะ รู้สึกเหมือนตัวเองเป็นกระโดน รู้สึกว่าตัวเองไม่มีค่า ลูกค้ายหลายคนก็เป็นคนมีการศึกษาที่ดี ฐานะหน้าที่การงานก็ดีกว่าศรี แต่เวลาพูดจาออกมาทีไร ไม่เหลือความเป็นผู้ดีเลยคะ ศรีต้องมาเจอแบบนี้ทุกวัน รู้สึกเหนื่อยใจเหลือเกินคะ

A: ผมเห็นว่าคำถามของทั้งสองท่านมีประเด็นที่ใกล้เคียงกันอยู่ คือเรื่อง ‘ลูกค้าย’ และเรื่องมุมมองต่อคุณค่าของงานที่ตัวเองทำอยู่ เลยขออนุญาตรวบรวมคำตอบทั้งสองท่านที่เดียว ไม่ใช่ว่าเพราะซีเกียจะครบ แต่น่าจะทำให้เราเห็นอะไรที่กว้างขึ้น

จากประสบการณ์ที่ได้ทำงานกับลูกค้ายมา ลูกค้ายทุกคนมีปัญหาครับ ไม่มีปัญหาที่ไม่ใช่ลูกค้ายดี แต่เพราะลูกค้ายมีปัญหาที่แหละ ทำให้เขามาหาเรา ยกตัวอย่างง่าย ๆ ถ้าเขาเป็นร้านอาหาร ปัญหาของลูกค้ายคือลูกค้ายหิว เพราะหิว

เขาจึงมาหาเรา หรือปัญหาของลูกค้ายคือ ลูกค้ายไม่สามารถผลิตสินค้าเองได้ เขาจึงมาหาเรา ซึ่งสามารถทำให้เขามีสินค้านั้นได้

ถ้าเขาแก้ปัญหาเองได้ เขาก็ไม่จำเป็นต้องมาหาเราก็ได้ หรือถ้าเขาแก้ปัญหาให้เขาไม่ได้ แปลว่า สินค้า ธุรกิจ หรือองค์กรของเราไม่มีความหมายสำหรับลูกค้ายแล้ว อ้าว แล้วเราจะอยู่อย่างไรล่ะ?

แปลว่าเพราะลูกค้ายมีปัญหา จึงยังมีเราอยู่ ต้องตั้งใจไว้ละครับที่ลูกค้ายมีปัญหา ถ้าเรามองว่าลูกค้ายทุกคนเข้ามาหาเราด้วยปัญหาที่เขาแก้เองไม่ได้ และเรานี้แหละคือคนที่จะยื่นมือไปช่วยแก้ไขปัญหาให้เขาได้ มุมมองเราจะเปลี่ยน เราจะไม่มองว่า เฮ้ย! อะไรกันนักหนา ลูกค้ายเอาปัญหามาให้ฉันอีกแล้ว แต่ให้คิดใหม่ว่า คนเขามีสัญหาคือ เขาเดือดร้อน ตอนนั้นเขาทุกข์มากเลย เราจะช่วยเขาอย่างไรดี

ปัญหาจะมาจากเรา หรือเราไม่ได้เป็นคนก่อก็ตามไม่สำคัญครับ แต่เมื่อลูกค้ายมีปัญหา มันคือปัญหาของเราทุกคน ถ้าแก้ได้ เราก็ช่วยคนทั้งทีมได้

ลองคิดดูนะครับว่า ถ้าคุณ Call Center เป็นส่วนหนึ่งที่แก้ปัญหาให้ลูกค้ายได้ ประโยชน์ที่เกิดไม่ได้เกิดกับคุณแค่คนเดียว แต่เกิดกับทั้งองค์กร เฮ้ย! หน้าที่คุณโคตรยิ่งใหญ่เลยนะ

จะคิดแบบนี้ก็ได้นะครับว่า เวลาที่ลูกค้ายด่าในสิ่งที่ตัวเราไม่ได้ก่อ เราไม่ได้ด่าตัวเรา เราไม่ต้องรับมาทุกขั้วตัวเรานี้หนอช่างไรค่า เหลือเกิน มีหน้าที่ไว้ให้เขาเหยียบย่ำ ไม่ว่าจะลูกค้ายจะด่าใครก็ตาม แต่ถ้าคุณช่วยลูกค้ายแก้ปัญหาได้ คุณช่วยคนได้นะ

เราไม่ใช่กระโดนครับ แต่เราคือนักแก้ปัญหาที่มีอาชีพ

นึกภาพสิว่า ลูกค้ายเหมือนคนกำลังติดอยู่ในกองเพลิงของปัญหา และกำลังกรี๊ดร้องทูลทูลรายอยู่ แต่เราคือผู้กล้าที่ลุยไฟเข้าไปช่วยเหลือลูกค้ายให้รอดพ้นจากกองเพลิงปัญหา

โทโคตรๆ เดินอุ้มลูกค้ายออกมาจากกองเพลิงหล่อๆ ชาวดีเราอารมณ์แบบหนึ่งไมเคิล เบย์

แม้ว่าลูกค้ายบางคนอาจจะทำให้เรารู้สึกว่า ปล่อยให้เขาอยู่ในกองไฟแบบนั้นแหละดี! จะเอารอดกับเพลิงมานะ แต่ไม่ได้พ่นน้ำ พ่นน้ำมันใส่แม่-เลย! (เฮ้ยๆ อ่าอินเกิน) แต่...คนเขามีปัญหา เขาเดือดร้อน เขาทุกข์อยู่แล้ว ยิ่งเราไปคิดร้ายกับเขา เขายิ่งทุกข์ไปด้วย ปล่อยให้เขาทุกข์คนเดียวพอแล้ว (อึดอัดมากก็กลับบ้านไปต่ออยุ่หมอนก็พอ - อาย่าออยหมอนนะ ฮ่า)

ถ้าถามผมว่าลูกค้ายเป็นพระเจ้าจริงไหม ผมมองว่าลูกค้ายก็คือมนุษย์เหมือนเรานี้แหละ และเพราะเป็นมนุษย์ ลูกค้ายจึงมีทั้งคนที่ดี และ

THE AUTHOR

ท็อฟฟี่ แบริดชอว์

เจ้าของเพจท็อฟฟี่ แบริดชอว์ (Facebook.com/toffybradshawwriter) หรือ ช্যানด์ วงศ์ณิ อติต Communications Director ของบริษัท พอร์เจอร์เซ็นชิ ยกัฟิเธอร์ระดับโลก ที่ตัดสินใจลาออกจาก คอบพอร์ตโซน มาทำธุรกิจของตัวเอง และตั้งใจจะใช้การเขียน เพื่อทำให้คนอ่านเก่งขึ้นกว่าตัวเอง

“ถ้าเราทำงานที่ได้เจอลูกค้าเยอะ แปลว่าเราจะเจอคนเยอะ ได้เรียนรู้เรื่องคนเยอะกว่า คนที่ไม่ได้เจอใคร เราได้เห็นทั้งตัวอย่างที่ดีและไม่ดี คงมีเรื่องให้เราารู้สึกว่า “เฮ้ย! คนเราก็มีแบบนี้ด้วยวะ” อยู่บ่อยๆ และคงมีแบบฝึกหัดให้เรารู้จักวิธีรับมือคนได้อยู่เสมอ”

คนที่ไม่ดี มีคนที่เราช่วยเขาได้ และบางคนที่เราช่วยเขาไม่ได้จริงๆ (ต้องปล่อยเขาไปเถอะ คุณไม่ใช่เดอะเฟซ เทียนล่ะ!)

ถ้าทำธุรกิจเอง เรายังจะสามารถประเมินกันหลังบ้านได้ว่า ลูกค้าแต่ละคนเป็นลูกค้าระดับไหน เช่น ลูกค้าที่น่ารักมากและมีโอกาสเป็นกระบอกเสียงให้ธุรกิจของเรา ลูกค้าข่าจจะมาแสบเดียว เดี่ยวก็ไป ลูกค้าที่นานๆ เจอกันที แต่ก็ไม่มีลืมเรา ลูกค้าที่เอาใจยากหน่อย ต้องใช้พลังงานสูงในการรับมือ ลูกค้าที่ปล่อยเขาไปเถอะ ฯลฯ พวกนี้เราดูได้จากคำตอบแทนที่เขา มีต่อการบริการของเราที่ได้ หรือดูโอกาสเติบโตทางธุรกิจของเราก็ได้ ไปจนถึงระดับความแน่นแฟ้นของความสัมพันธ์ระหว่างลูกค้ากับเราก็ได้ แล้วแต่เลยครับ แล้วเรามาหาวิธีรับมือกับลูกค้าแต่ละแบบที่แตกต่างกัน

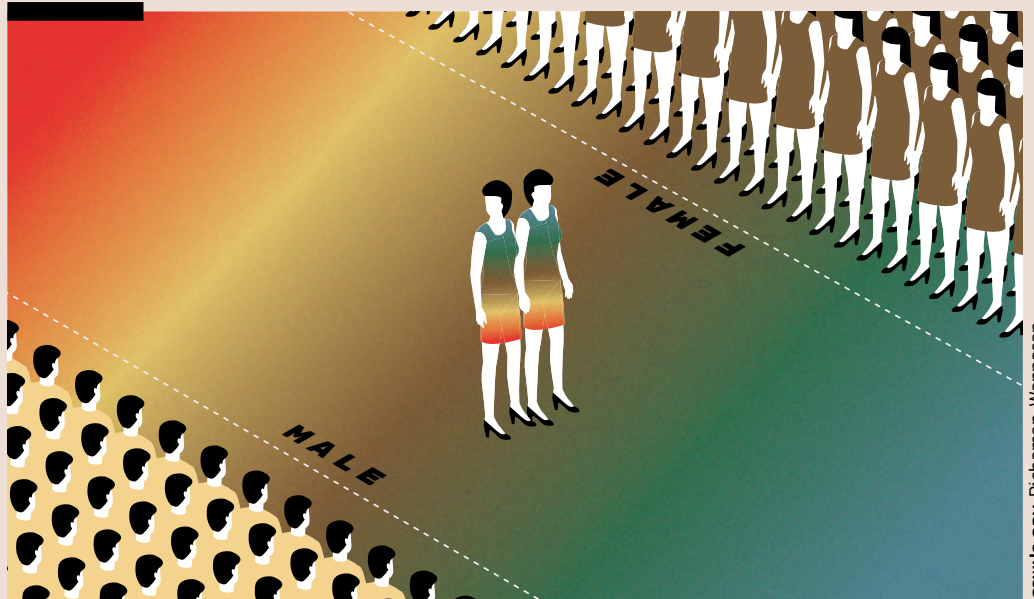
ยังเป็น Call Center อย่างคุณศรี หรือคนที่ต้องเจอกับลูกค้าเองนี่ยิ่งเจ๋งเลย เราคือคนที่ได้รับข้อมูลความทุกข์ร้อนของลูกค้ามาทั้งหมดว่าเรื่องไหนบ้างที่เขาไม่สบายใจอยู่ สิ่งเหล่านั้นแหละครับ คือข้อมูลอันมีค่าที่เราสามารถนำมาพัฒนาสินค้าหรือองค์กรได้ ใช่ครับ คุณคือคนที่กำลังจะชี้เบาะแสว่าสินค้าหรือองค์กรเราควรจะพัฒนาไปทางไหน คุณนี่แหละคือคนที่ชี้ทางสว่างให้องค์กร เข้า! โฟมา!

ลูกค้าตามานะดี เราจะได้ว่าต้องพัฒนาอย่างไร แต่ไม่ต้องรอให้เขาตำราแจ้งรู้ณะครับ พรุนพอดี! แก้ปัญหาจบแล้ว คนแก้ปัญหาไม่น่าจะต้องทุกข์นะครับ น่าจะดีใจ โลงอกที่สำคัญคือ เราต้องภูมิใจที่เราแก้ปัญหาได้

ยิ่งถ้าโดนลูกค้าตำทุกวัน ยิ่งต้องชมตัวเองนะครับ เวลาเราแก้ปัญหาได้ เออ...เราเก่งวะ แก้ปัญหาให้ลูกค้าได้แล้ว (ที่ตำๆ มาก่อนหน้า นี่นะ ไล่ละ เสียบเลย เราช่วยเขาได้แล้ว) ต่อไปจะทำให้เปลี่ยนจากตำเป็นชมเลย เออสิ!

ผมว่าโชคดีนะครับ ถ้าเราทำงานที่ได้เจอลูกค้าเยอะๆ แปลว่า เราจะได้เจอคนเยอะๆ ได้เรียนรู้เรื่องคนเยอะกว่าคนที่ไม่ได้เจอใคร ได้เห็นทั้งตัวอย่างที่ดีและไม่ดี คงมีเรื่องให้เรา รู้สึกว่า “เฮ้ย! คนเราก็มีแบบนี้ด้วยวะ” อยู่บ่อยๆ และคงมีแบบฝึกหัดให้เรา รู้จักวิธีรับมือคนได้อยู่เสมอ

ถ้ารู้เรื่องคนได้ เรื่องอื่นก็ไม่ต้องกลัวแล้ว เข้า! แยกย้ายกันไปช่วยคนในกองเพลิงได้แล้ว!

ภาพ: ธนุ พิชชามณ Wannasan

LGBT = วิกลจริต!? การคิดเรื่องสิทธิ-สวัสดิการสังคม ของกลุ่มหลากหลายทางเพศใน 'ประเทศกำลังพัฒนา'

การที่กลุ่มเพศหลากหลายถูกมองข้าม ความเป็นมนุษย์จนไม่สามารถเข้าถึงบริการสวัสดิการสังคม สะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดของงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการสังคมในประเทศไทย ที่ยังก้าวไปไม่ถึงการกำหนดเป้าหมายความมั่นคงของมนุษย์ได้อย่างทั่วถึง และครอบคลุมประชากรทุกกลุ่ม

กลุ่มเพศหลากหลายในฐานะเป็นกลุ่มชายขอบ ประเทศไทยจำเป็นต้องคุ้มครองภายใต้รัฐธรรมนูญ ย้อนกลับไปที่รัฐธรรมนูญปี 2550 เคยระบุในมาตรา 30 ว่า

“การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม ความเชื่อศานา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็น ต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้”

ปัจจุบันไม่มีการระบุแบบนี้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งคำว่า ‘เพศ’ ที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ ฉบับปี

2550 ได้มีบันทึกเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนุญไว้ว่า รวมถึงกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศไว้ด้วย

แต่ทว่าในทางปฏิบัติ ภาครัฐกลับไม่มีการสำรวจประชากรกลุ่มเพศหลากหลาย หรือไม่มีฐานข้อมูลประชากรที่แน่ชัด ทั้งยังรวมถึงการไม่มีนโยบายจากทางภาครัฐในการสนับสนุน คุ้มครอง และรองรับสถานภาพทางเพศด้วย

กลุ่มคนเหล่านี้มักถูกเลือกปฏิบัติจากบุคลากรภาครัฐที่ยังคงขาดความรู้ความเข้าใจในตัวตน และวิถีชีวิตของเพศหลากหลาย การรับรู้เรื่องความแตกต่างหลากหลายทางเพศ จึงเป็นผลพวงมาจากการยึดมั่นและติดอยู่ภายใต้วัฒนธรรมความเป็นเพศกระแสหลักแบบหญิงชายตายตัว โดยผู้ที่จัดวางตนเองในกรอบแห่งเพศกระแสหลักจะได้รับการยอมรับ และมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ ได้มากกว่าเพศหลากหลาย เกิดช่องว่างหรือการขาดชุดความรู้และการทำความเข้าใจ ผลที่

ตามมาคือ การขาดบุคลากรทั้งภาครัฐในเรื่องความเข้าใจตัวตนของกลุ่มเพศหลากหลาย ส่งผลต่อรูปแบบการให้บริการสังคม ไปจนถึงการสร้างนโยบายที่ขาดมิติความละเอียดอ่อนต่อประเด็นความหลากหลายทางเพศ

การรวบรวมประเด็นสถานการณ์สิทธิมนุษยชนระบุไว้อย่างชัดเจน ถึงสถานการณ์การเลือกปฏิบัติต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยเฉพาะที่เกิดขึ้นกับกะเทย/สาวประเภทสอง/คนข้ามเพศ ว่าเกิดการละเมิดสิทธิขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแต่งกายในการเข้ารับปริญญา การห้ามแต่งกายตามเพศภาวะที่ตนเลือกในสถานศึกษา

นอกจากนั้นบางสาขาวิชาในมหาวิทยาลัยยังไม่เปิดรับนักศึกษาที่เป็นกะเทยเข้าศึกษา และกรณีเอกสาร สด.43 หรือใบตรวจรับรองทหารกองเกิน เป็นเอกสารทางราชการระบุว่ากะเทยเป็นผู้มีความผิดปกติทางจิตตารมณ์ และได้รับการระบุว่า 'เป็นโรคจิตหรือวิกลจริต' ในเอกสารสำคัญ แม้จะมีกฎหมายให้แก้ไขแล้ว แต่ก็ยังพบว่ามีการระบุในเชิงลบอยู่ทุกปี

การละเมิดสิทธิของความเป็นมนุษย์กับกลุ่มเพศหลากหลายเกิดขึ้นในลักษณะต่างๆ ทั้งการกดขี่ การผลิตซ้ำ และการตีตราให้มีพื้นที่ทางสังคมที่จำกัด

การเลือกรับรู้ของสังคมที่มองว่ากลุ่มเพศหลากหลายหลายควรใช้ชีวิตให้ไปตามบรรทัดฐานของสังคม จนจำกัดวิถีชีวิต และไม่ยอมรับ

นอกจากนั้นพบว่า การมองเพศหลากหลายในลักษณะภาพเหมารวม และในเชิงลบถือเป็นการเลือกปฏิบัติในระดับทัศนคติ ทั้งที่แนวคิดสิทธิมนุษยชนระบุให้รับรอง และคุ้มครองเฉพาะสิทธิในเรื่องสิทธิพลเมืองเฉพาะคนในรัฐของประเทศชาตินั้นๆ

ต่อมาก็มีการพัฒนาด้านสิทธิมนุษยชนที่ถูกตีความในเรื่องสิทธิทางสังคม สิทธิทางเศรษฐกิจ และสิทธิทางวัฒนธรรม การขยายความดังกล่าวทำให้เกิดการขยายขอบเขตให้ครอบคลุมคนที่ถูกทำให้เป็นคนชายขอบ ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิง คนชรา เด็ก ผู้พิการ รวมถึงกลุ่มเพศหลากหลายด้วย

การขยายความในมิติของสิทธิมนุษยชนจึงทำให้บุคคลที่ถูกทำให้เป็นชายขอบในมิติเพศภาวะได้รับความสนใจในการคุ้มครองมากขึ้น อันเป็นพัฒนาการในเรื่องของสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย

สำหรับตัวฉัน 'เพศชายขอบ' ในทัศนะคือเพศที่ไม่ได้ถูกจัดวางอยู่ในความคาดหวังของสังคม หรือเพศกระแสหลัก ดังนั้นเพศทางเลือก

จึงถูกขีดด้วยเส้นแบ่งด้วยเครื่องเพศ และถูกผลักไสไปอยู่ชายขอบของการให้พื้นที่ของการยอมรับ จึงเรียกได้ว่าเป็นเพศชายขอบซึ่งวัดจากการยอมรับและการปฏิบัติของคนในสังคม ขอย้ำว่าเพศชายขอบเกิดขึ้นมาจากคนในสังคมมีมุมมองเรื่องเพศคับแคบ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีสองเพศเป็นบรรทัดฐานเพศอื่นๆ ที่ไม่ได้เป็นตามบรรทัดฐานนั้นก็ถูกมองเป็นอื่น

ภาวะความเป็นอื่นนี้เอง ทำให้คนที่เป็เพศกระแสหลักที่ว่าสิ่งแสดงออกนั้นถูกต้องหลากหลาย ก็รู้สึกตัวว่ากำลังทำผิด รู้สึกผิด ประกอบกับสังคมก็มองว่าผิดจากสิ่งที่กำหนดไว้แบบสองเพศ พื้นที่ในการแสดงออกความเป็นเพศจึงมีข้อจำกัด เจือไน และนำไปสู่การไม่สามารถแสดงออกถึงการเป็นตัวของตัวเองได้เต็มที่ มีการปกปิด แอบซ่อน ไม่กล้าเผชิญกับการแสดงตัว รวมถึงการรับรู้ถึงความไม่ปลอดภัยต่อการแสดงตนในฐานะที่เป็นเพศชายขอบ

หากหลักการสิทธิมนุษยชนเป็นหลักการสากล ยืนยันถึงสิทธิขั้นพื้นฐานที่ติดตัวมาโดยกำเนิดของมนุษย์ คำถามสำคัญคือสิทธิดังกล่าวนั้นหมายรวมถึงสิทธิในการกำหนดเจตจำนงความเป็นเพศของตนเอง หรือความสามารถเลือกวิถีชีวิตทางเพศได้เองใช่หรือไม่ ด้วยเหตุนี้การมีสิทธิที่จะกำหนดเจตจำนงความเป็นเพศของตนเองจึงเป็นประเด็นสิทธิมนุษยชนอีกประเด็นหนึ่งที่สังคมควรเรียนรู้ รับผิดชอบให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ซึ่งขณะนี้ดิฉันรู้สึกถึงความไม่เป็นธรรมที่สังคมไม่ยอมรับกลุ่มเพศหลากหลายเป็นเสมือนประชากรทั่วไป และสังคมเองก็ไม่พยายามที่จะเรียนรู้เรื่องนี้ และยังเข้าใจผิดในเรื่องวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของเพศชายขอบในหลายประเด็น ทั้งเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศ ธรรมเนียมทางเพศ การแสดงออกทางเพศ รวมทั้งเรื่องสิทธิและการคุ้มครองเมื่อประสบกับปัญหาการตีตราอคติ และการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ

หากวิเคราะห์กรณีการถูกละเมิดสิทธิของกลุ่มเพศหลากหลายในสังคมไทย เราจะพบได้ว่าองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีอิทธิพลและบทบาทอย่างยิ่ง โดยได้ครอบงำสิทธิในการกำหนดเจตจำนงความเป็นเพศ ตัวอย่างที่นาสนใจคือ ความรู้วิทยาศาสตร์การแพทย์มีอำนาจวินิจฉัยกะเทยให้ตกอยู่ในภาวะเจ็บป่วยทางร่างกาย หรือไม่ก็ทางจิตใจที่ 'ผิดปกติ' ต้องได้รับการรักษา

เหตุนี้จึงมีผู้คนจำนวนมากเชื่อตามวาทกรรมทางการแพทย์ องค์ความรู้ซึ่งผลกระทบตอวิถีชีวิตของกะเทย เป็นต้นเหตุแห่งการถูกเลือกปฏิบัติ การถูกละเมิด และลิดรอนสิทธิ รวมทั้งปัญหาการเป็นเหยื่อความรุนแรงในทุกรูปแบบ ยิ่งเน้นย้ำว่าสังคมไทยยังไม่มีการยอมรับเพศชายขอบอย่างแท้จริง หากแต่เป็นไปเพียงการรับรู้ว่ามีตัวตนเท่านั้น ยิ่งก้าวไปไม่ถึงถึงการยอมรับ และการส่งเสริมเรื่องสิทธิ

หลักฐานก็คือ การที่นโยบายต่างๆ ยังไม่สอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนที่เป็นเพศชายขอบเลย แม้ว่าจะมีพระราชบัญญัติออกมาคุ้มครองแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่เป็นที่รู้จักของคนในสังคม และสถาบันทางสังคมต่างๆ เช่น การศึกษา สาธารณสุข แรงงาน ก็ยังไม่มีนโยบายที่ชัดเจนต่อการปฏิบัติกับคนเพศทางเลือกเลย เช่น พื้นที่ปลอดภัยในโรงเรียน การแต่งกาย การแต่งงาน การจ้างงาน เป็นต้น

อาจกล่าวได้ว่าความรู้ในการทำงานกับกลุ่มเพศหลากหลาย ข้อมูลที่เป็นหลักฐานในเชิงสถิติหรือรายงานที่มีประโยชน์ และจำเป็นต่อการปฏิบัติงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องมีอยู่อย่างจำกัด ทั้งที่มีการเคลื่อนไหวของ NGO ทั้งระดับปฏิบัติคือ การรวบรวมประเด็นและลุกขึ้นมาเรียกร้องเอง เช่น การเปลี่ยนคำนำนามกฎหมายการแต่งงานของคนรักเพศเดียวกัน รวมทั้งการเคลื่อนไหวระดับนโยบาย เช่น กรณีใบ สด.43 การเกณฑ์ทหารของกะเทย

ส่วนของการขยายของฝั่งภาครัฐมีน้อยมาก หากเทียบกับปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องด้วยกลไกในระบบของราชการยังไม่สามารถรองรับปัญหาที่เกิดขึ้นได้จริง งานส่วนใหญ่จึงเป็นงานของกลุ่มนักเคลื่อนไหวเท่านั้นเอง ซึ่งก็ไม่เพียงพอ และตอบสนองต่อปัญหาได้ทันทั่วทั้ง

จากนี้สังคมไทยจะมีแนวโน้มการยอมรับกลุ่มเพศหลากหลายได้มากขึ้น แบบที่ละเรื่องอย่างช้าๆ ค่อยเป็นค่อยไป ไม่ก้าวกระโดดในด้านสิทธิ แต่ในทางกลับกัน ด้านทุนนิยมบริโภคนิยม และการท่องเที่ยว กลับเติบโตไปไวมาก เพื่อตอบสนองใจหยาบของคนหลากหลายทางเพศ

ถึงเวลาแล้วที่สังคมไทยสมควรที่จะวางรากฐานการสร้างความรู้เรื่องเพศที่กว้างขวางมากขึ้น และให้พื้นที่ทางสังคมกับกลุ่มเพศหลากหลายในทุกบริบท และทุกมิติชนชั้นของสังคม รวมทั้งการใช้กลไกกฎหมายที่สนับสนุนสิทธิส่วนบุคคล และการคินนโยบายภาครัฐให้เกิดขึ้นจริง เพราะอะไรจึงต้องคิดเรื่องนี้

เพราะมีคนรออยู่นั่นเอง ☺

THE AUTHOR

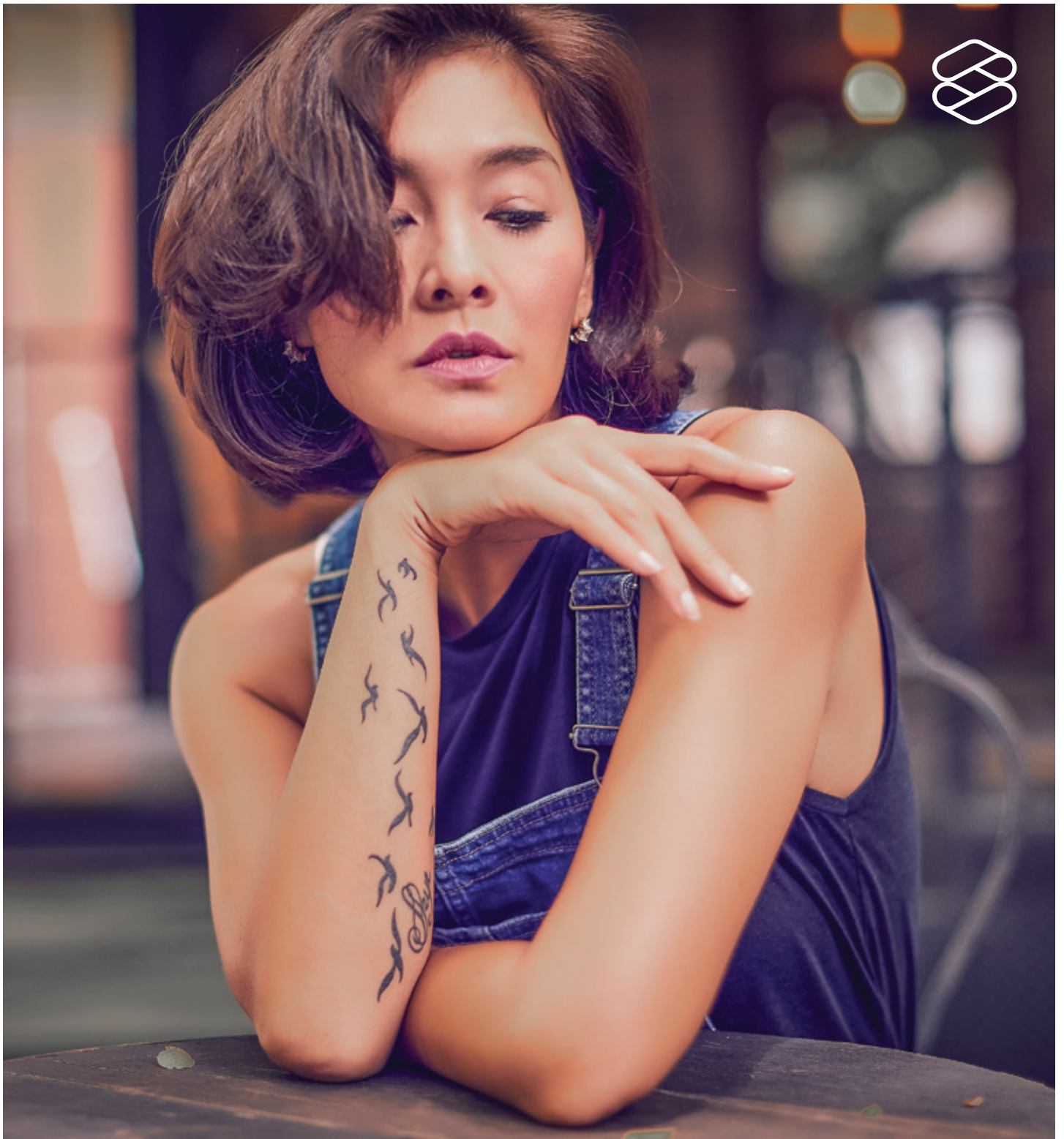
เอก ศรีงษ์บุญย์

บุคคลที่สนใจเรื่องความหลากหลายทางเพศ สิทธิมนุษยชน และสวัสดิการสังคม รวมถึงทำงานด้านสิทธิทางเพศและสุขภาพมาอย่างยาวนาน

PROJEKT PRODUKT

EYE STUDIO CO.,LTD TEL: 02-285-3383 FACEBOOK : @eyestudiocompanllmited INSTAGRAM : @eyestudio_official

CULTURE

INSIGHTFUL & SOPHISTICATED ENTERTAINMENT REPORTS

จากนางแบบชื่อกระฉ่อน วันนี้ ลุกเกด เมทินี กลายเป็นเมนเทอร์คนดัง ท็อปพี แบริดจอร์ จะพาไปพูดคุยกับตัวแม่ของวงการบันเทิง

TALK

เรื่อง กิฟพี แบรดชอว์
ภาพ สลัก แก้วเชื้อ

มา สอน BE ME!"

บทสัมภาษณ์ที่
STRONG! ที่สุด
ของลูกเกด
เมทินี กิ่งโพยม

ลูกเกด-เมทินี กิ่งโพยม คือใครคงไม่ต้องบอก เธอคือสุดยอดนางแบบ เมนเทอร์ นักแสดง นักธุรกิจ และอีกหลายบทบาท ในฐานะคนที่ติดตามพี่เกดมาตลอด ผมเชื่อว่าเธอมีบางอย่างที่อยากจะพูดแต่ไม่เคยได้พูด มีด้านอื่นๆ ที่น่าค้นหาไปกว่าด้านข่าวดราม่าที่คนได้รับจากสื่อ และนั่นแหละคือสิ่งที่ผมอยากฟัง

ผมเขียนบทความ 'ถอดบทเรียนโลกการทำงานจาก *The Face Thailand*' มาตั้งแต่ซีซั่นแรก จนมาถึง *The Face Men Thailand* ในเว็บไซต์ THE STANDARD สำหรับผมนี่มันไม่ใช่แค่เกมสนุกๆ ที่ฟาดฟันกันด้วยดราม่า แต่ผมมองเห็นบทเรียนจากการทำงานที่เราเอามาใช้เป็นประโยชน์ได้ซ่อนอยู่ในเกมดราม่า โดยเฉพาะการทำงานของลูกเกด-เมทินี กิ่งโพยม ในฐานะเมนเทอร์นั้นให้บทเรียนหลายอย่างในการทำงานได้ดีจริงๆ

ตอนที่เราได้เจอกัน พี่ลูกเกดบอกว่าดีใจมากที่ได้เจอคนเขียนเสียที เพราะติดตามอ่านมาโดยตลอด ผมบอกพี่เกดว่าคำถามในวันนี้ที่จะสัมภาษณ์ค่อนข้างซีเรียสสักหน่อย เพราะอยากสะท้อนการมองโลกของผู้หญิงที่ผ่านชีวิตมาอย่างเข้มข้น และมีบทเรียนในชีวิตมากมาย ไปจนถึงช่วงพี่เกดวิพากษ์สังคมมันเสียเลย

สิ่งหนึ่งที่ผมสัมผัสได้คือ พี่เกดดูสนุกกับการได้ปลดปล่อยความคิดอย่างอิสระเสรี และหลายครั้งผมสัมผัสได้ถึงความอัดอั้น เหมือนเธออยากพูดสิ่งนี้มานาน แต่ไม่มีใครถามเธอ และนั่นทำให้บทสนทนาครั้งนี้ พี่เกดพูดจนหมดเปลือก

"พี่ดีใจมากที่พี่ได้มีโอกาสพูดสิ่งเหล่านี้เสียที พี่ไม่เคยได้พูดเรื่องแบบนี้มาก่อน ในที่สุดก็มีคนเข้าใจพี่ พี่มีความสุขกับการสัมภาษณ์นี้มากๆ พี่ได้พูดในสิ่งที่พี่คิดมานาน แต่ไม่มีคนมาถามคำถามฉลาดๆ แบบนี้ You know? It's all about bullshit drama and who's fucking who all the time." พี่เกดบอก

ปิดท้ายว่า "ที่พี่พูดไปนะ I mean it"

ผมเชื่อว่าทุกคำจากนี้ที่คุณกำลังจะได้อ่านเป็นทุกคำที่ผู้หญิงคนนี้หมายความว่านั่นจริงๆ

และนี่คือสิ่งที่ลูกเกด เมทินี ไม่เคยพูดที่ไหนมาก่อน

ย้อนกลับไปปี 2000 ที่คุณขึ้นปกนิตยสาร *IMAGE* ในคอนเซปต์ ‘ผู้หญิง 2000’ นั่นเป็นหนึ่งในงานที่ผมรู้สึกว่าเป็นมาสเตอร์พีซของวงการแฟชั่นไทยเลย วันนี้คุณมองกลับไปรู้สึกอย่างไรกับแฟชั่นเซตนั้นครับ
Oh my gosh! เดียวนี้ก็เขินนิดๆ นะ เพราะตอนนั้นรู้สึกเลยว่าตัวเอง untouchable เราอยู่ในจุดสูงสุดจริงๆ รูปร่างสวยมาก เป็นซูเปอร์โมเดล ขึ้นปกทุกนิตยสาร เป็นนางแบบที่ทุกแฟชั่นโชว์ต้องเดินพินาเล่ เป็นช่วงหนึ่งในชีวิตที่ภูมิใจ แต่ช่วงนั้นก็เหงิงบ้างนะ ตอนนั้น Work hard but party harder มันเป็นเวลาที่เรา I live my life to the fullest. จริงๆ

จุดเปลี่ยนตอนนั้นที่ทำให้หายเหงิงคืออะไรครับ

จุดเปลี่ยนคือมันเริ่มรู้สึกว่านี่มันมากเกินไปแล้ว หนื่อย อยากรจะช้าลง ก็เลยเริ่มออกมาจากกลุ่มเพื่อนบ้าง หันมาออกกำลังกาย และก็เริ่มมีเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งที่เป็นกลุ่มเฮลตี้ ทำให้เรารู้สึกว่า อ้อ! ชีวิตคนปกติมันก็เป็นแบบนี้เอง (หัวเราะ) มันเป็นการเกิดใหม่อีกแบบหนึ่งของลูกเกิดเมทีนี่ เพราะได้เรียนรู้การดูแลสุขภาพอย่างแท้จริง ได้มาเขียนหนังสือเกี่ยวกับการลดน้ำหนัก และมีธุรกิจสุขภาพ เกิดเป็นคนแรกๆ ที่ทำ Juice Bar ช้างนอกโรงแรมเลยนะคะ

คุณทำงานศิลปะที่ต้องอาศัยเรื่อร่า แต่ทุกวันนี้แค่เข้าไปในโซเชียลมีเดีย เราก็จะเห็นคนเปิดเผยเรื่อร่ากันมากมาย คุณมองการเปลี่ยนแปลงนี้อย่างไร

ตอนนั้นมันเป็นเส้นบางๆ ระหว่างศิลปะกับอนาจาร ซึ่งเกิดอยู่ในเส้นบางๆ นั้นแหละ แต่มันอยู่ที่การเลือกที่มงาน พออยู่ในนิตยสารแฟชั่นเบอร์ต้นๆ ของเมืองไทย มันเลยดูเป็นศิลปะ ตอนนั้นเป็นยุคก่อนโซเชียลมีเดีย การถ่ายแบบชุดว่ายน้ำ ดาราจะได้เงินเยอะมาก เพราะนานๆ ที่จะได้เห็น แต่พอมีโซเชียลมีเดียเข้ามา ทุกคนถ่ายรูปโชว์รูปร่างตัวเองกันได้หมด มันกลายเป็นเรื่องธรรมดา เพราะฉะนั้นทุกวันนี้การจะมาถ่ายรูปเซ็กซี่แบบเดิมมันไม่มีความจำเป็นแล้ว

ผ่านมา 17 ปี จากที่ที่เคยขึ้นปก *IMAGE* ฉบับนั้น ลองไปดูในโซเชียลมีเดียตอนนี้สิคะ Oh my gosh! So you know... I did it for fashion but they do it for what? For free!

คุณเห็นอะไรในโซเชียลมีเดียตอนนี้ ไม่ว่าจะในฐานะคนที่ใช้เอง และในฐานะคนที่เป็ ‘เป้า’ ของมัน

โซเชียลมีเดียทำให้คุณบ้าได้ ตอนนั้นคนมีความภูมิใจในตัวเองต่ำมาก เพราะทุกคนเปรียบเทียบตัวเองกับคนอื่นในโซเชียลมีเดียหมด เห็นคนนั้นมีอย่างนี้ก็อยากมีบ้าง

“การมาทำรายการนี้มันไม่ได้ชนะทุกครั้ง แล้วก็ไม่ได้แพ้อะไรทุกครั้ง ไม่ว่าจะชนะหรือแพ้ก็ตาม เพราะฉะนั้นการเรียนรู้ที่จะจัดการกับความผิดหวัง และเดินต่อไปจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก”

เห็นผู้ชายคนนั้นน่ารักจัง แด่ส่งข้อความเข้าไปทัก อู๊ย! คุยถูกคอก็เลิกกับแฟนตอนนั้น Why?! สมัยนี้วัยรุ่นไม่มีความอดทนอะไรๆ ก็ 'ไม่! ฉันจะไม่ทน' สังคมเปลี่ยนไปมาก

มันเป็นดาบสองคมนะ เวลาคนเสพโซเชียลมีเดียเยอะไปก็ทำให้เป็นบ้าได้ ไม่เล่นเลยก็ไม่ได้เหมือนกัน เพราะว่าเราอยู่ในยุคโซเชียลมีเดียแล้ว สำหรับเกดมันคือการเรียนรู้ เกิดซ้ำมาหลาย ไอ้ทีเจอร์ที่ใส่เอฟเฟกต์ฟรุ้งฟรุ้งใน Your Story แล้วคนก็มาทำหน้าทำตตามองตัวเองอยู่หน้าจอตลอดเวลา มันคืออะไร?! (หัวเราะ) นี่มันบ้าตัวเองแล้วนะ

คุณเองก็เป็นหนึ่งในเหยื่อของ Social Bullying เหมือนกัน

And I love it! เพราะฉะนั้นคุณจะทำอะไรก็เชิญเลย เพราะ... You can't touch me! คุณจะทำอะไร จะอะไร เกิดอ่านแล้ว หัวเราะด้วยซ้ำ เพราะเกิดแยกแยะออก

เวลาที่คนมาด่าเกด มันจะเป็นแค่ช่วง The Face อาจจะ เป็นเพราะเกิดไปตีกับเมนเทอร์คนนั้นคนนี้ แล้วแฟนคลับ มาด่า OK! It comes to the job. เราต้องแยกแยะ ถ้าคุณไม่ strong แล้วไปนั่งอ่านหมด นั่นนะคุณก็เป็นบ้า คนเป็นหมื่น เป็นพันมาด่า อีลูกเกิด อืออย่างนั้นอย่างนี้ I hate you! You're fucking bitch! Fuck you! ก็ต้องเป็นบ้าสิ

เกดรู้สึกว่ We're not here to judge but we always judge people. (เราไม่ได้มีหน้าที่ที่จะตัดสินคนอื่น แต่เราก็ตัดสินคนอื่นตลอดเวลา) และการถูกคนอื่นตัดสินมันเป็น เรื่องน่าเจ็บปวด เพราะฉะนั้นเกดจึงพยายามบดบังตัวเอง จากการถูกคนอื่นตัดสิน

คุณไปเอาความ strong แบบนี้มาจากไหนครับ

เกดคิดว่าเพราะเกิดโตที่อเมริกา และเกิดถูกสอนและเติบโต มาอย่างมี freedom of speech ตลอด 20 ปีที่อยู่ที่นี่ และพอเกิดมาอยู่เมืองไทย 5 ปีแรก เกดร้องไห้ทุกวัน เพราะ ตอนนั้นกุลสตรีไทยจะต้องเรียบร้อย จะไม่พูดสิ่งที่ตัวเองรู้สึก

FYI

• 'ก้าวเพื่อชีวิต' ระหว่างวันที่ 1-7 ตุลาคมนี้ ลูกเกด เมทินี กิ่งโพยม ร่วมด้วยเหล่าศิลปิน และนักแสดง จะร่วมเดินการกุศลจากพรระราชวัง โกลด์วิลล์ อ.ห้วยหิน จ.ประจวบ-คีรีขันธ์ มายังโรงพยาบาลศิริราช เพื่อหารายได้สมทบทุนก่อสร้าง จัดซื้อครุภัณฑ์ทางการแพทย์ อาคารนมมิงนรุตต 84 วสช

จะยิ้ม ค่ะ... สวัสดิ์ค่ะ เกดโหยหาที่จะได้เป็นตัวของตัวเองเสียที

แต่พอเกิดก้าวเข้าสู่วงการแฟชั่น ได้เจอเพื่อนทั้ง พี่อุ้ม เยลลี่ พีจอย ฯลฯ นั่นทำให้เกดมีความมั่นใจ มากขึ้น ได้เป็นตัวของตัวเอง และมีทัศนคติว่า I don't give a shit! พอมาเป็นนางแบบ ได้เป็นหนึ่งในซูเปอร์โมเดล ของไทย มันเหมือน... Fuck you! I'm gonna be me! เพราะฉะนั้นคุณระเบียบรัตน์ หรือใครจะด่าเกด I don't care! You're not putting money to my pocket. และคนก็รักที่เกดมีความมั่นใจ ทำให้เกดมีความมั่นใจ มากกว่าเดิมที่จะเป็นตัวแบบนี่ เกดมีความภูมิใจ ในงาน เกดทำงานทุกชิ้นเกินร้อยเสมอ เกดจึงคิดว่า มันน่าจะอยู่ในสายเลือดไปแล้ว

ผมสังเกตว่า ต่อให้ดารานักแสดงจะมีผลงานหรือ หน้าทำการงานที่ดีแค่ไหนก็ตาม สุดท้ายเมื่อไม้ค้ จ่อปาก เขาก็จะถูกถามแต่เรื่องผู้ชายหรือข่าวฉาว คุณเองมีผลงานมากมาย เป็นคนเก่งมาก แม้กระทั่ง วันก่อนที่มีงานแถลงข่าวเรื่องการเดินเพื่อช่วย สังคมของคุณ แต่สุดท้ายนักข่าวบ่นถึงถามคุณ แต่เรื่องดราม่า และข่าวที่ออกไปก็มันแต่เรื่องนั้น ไม่ได้มีผลงานของคุณเลย ถามจริงๆ ว่า คุณรู้สึก อย่างไรกับสิ่งที่เกิดขึ้น

สำหรับเกดมันเป็นเรื่องไร้สาระมาก รู้เลยว่ามันคือการหาประเด็น เวลาที่ก่อนงานแถลงข่าว นักข่าวจะมาจับ กลุ่มกันแล้วมาดูว่าตอนนี้มีประเด็นอะไร อู๊ย! เมนเทอร์ พี่ชลงไชยศิลป์แบบนี้ พี่ดาพี่เกดหรือเปล่า ลองถามใหม่ ว่าพี่เกดจะรู้สึกอย่างไร แต่เกดไม่รู้เลยนะว่าพี่ชลง ะไรแบบนี้ อ่านคู่มือหนังถึงเมนเทอร์เกิดตรงไหนวะ! เกดรู้สึกว่...Really? Are you fucking stupid? เกดอยากจะถามแบบนี้ คิดได้แค่นั้นแหละ แต่เกดก็ต้องยิ้ม

อย่างเรื่องที่เกิดไปผ่านตลกมา 3-4 เดือนแล้ว ยังเอามาเป็นประเด็น Hello?! It's just taking out my mind! กูไม่ได้ตาย! ถามกันอยู่นั้น และมันเป็นเรื่อง ส่วนตัว เกดก็พยายามเลี้ยงที่จะตอบ แต่สุดท้ายก็ต้องพูด เพราะเขาพยายามเจาะกันอยู่นั้นแหละ

เมื่อประมาณปี 1990 เกดเคยอ่านบทสัมภาษณ์ของ มาดอนน่าว่า "All press is good press. Bad press is even better." เกดก็เลยเข้าใจมากกว่า ว่า ชาวคววมั่น ขายเป็นได้มากกว่าชาวดี Who's fucking who ใครทะเลาะ กับใครอยู่ ใครนอกใจใคร นี่คือนักข่าวที่ขายได้ ชาวดีๆ มันไม่ขาย มันทำให้เราน่าที่จะตั้งคำถามนะคะว่าสังคม เราจะเป็นอย่างนี้จริงๆ หรือ

คุณ Survive ได้อย่างไรในงานที่คุณเองก็ตัวเอง กับ Bad Press ตลอดเวลา

ไม่รู้ว่เกดอยู่ได้ไงวะ (หัวเราะ) มันเหมือนกับ I hate it but I have to live with it so I put up with it 'cause I still work. เกดมองว่มันเป็นเรื่อง bullshit มากเลย แต่เกดต้องทำมาหากินในวงการนี้ก็ต้องยอม มันมา พร้อมกับงานของเกด เพราะฉะนั้นเกดก็ต้องพยายาม เข้าใจ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เกดอยากทำงานให้ดีขึ้นเลย

เกดยังคงทำงานเกินร้อยเหมือนเดิม เพราะฉะนั้นเกดยังจะไม่ใส่ใจกับเรื่องพวกนี้เลย

คนหลายคนโหยหาที่จะมีชื่อเสียงมาก ในฐานะที่คุณมีชื่อเสียงมากอยู่แล้ว ช่วยเล่าให้ฟังหน่อยครับว่าการมีชื่อเสียงจริงๆ มันเป็นอย่างไรร

เกดยะเล่าจากมุมนี้ก่อนนะคะว่า ความดังจริงๆ มันเป็นอย่างไรร เกดโชคดีที่ดังในยุคที่ยังไม่มีโซเชียลมีเดียสมัยนั้นการที่คุณจะดังจริงๆ มาจากผลงาน สมัยนี้ดังจากโซเชียลมีเดีย ทำให้คุณนี้มีเน็ตไอดอล ดังจากคนมาดโลกหรือฟอลโลว์ หรือชื่อโลก ชื่อฟอลโลเวอร์ แต่มีผลงานอะไร What?!

แล้วก็มาบอกว่า ฉันเป็นไอดอล ดูฟอลโลเวอร์ของฉันสิ (มองบน) แต่สมัยเกด เกดดังจากผลงานจะมาโชว์ความเหนือ อันไหนแจ่มกว่ากันละ

เฮ้ย! เด็กรุ่นใหม่ ยูต้องปรับความคิดหน่อยเถอะ การที่ยูจะดัง มันควรมาจากผลงาน ไม่ใช่ว่ามีคนฟอลโลว์ยูกี่คน เดียวนี้เน็ตไอดอลคืออะไร เกดยังไม่เข้าใจคอนเซ็ปต์เลย What are you! What is it!

เกดดังได้จากยูคนั้นมัน... It's all from me. It's all from my sweat! Not just taking a good picture and posting it.

ในฮอลลีวูดมีประเด็นเรื่องความไม่เสมอภาคทางเพศของนักแสดงชายและหญิงอยู่ ในวงการบันเทิงไทยล่ะครับ มีความไม่เสมอภาคทางเพศอยู่ไหม การเป็นผู้หญิงอยู่ยากกว่าผู้ชายหรือเปล่า

โลกนี้ผู้หญิงกับเกย์มีเยอะมาก เพราะฉะนั้นยังผู้ชายชายได้ดีกว่าอยู่แล้ว เกดก็ไม่แปลกใจที่ดาราชายนางจะมีแฟนคลับมากกว่า เกดเห็นชัดเลย ทำ The Face มา 3 ซีซั่น ไม่มีแฟนคลับมารอลูกที่มสาวๆ ของเกดเลย แต่พอมาทำ The Face Men ใ้แม่เจ้า! ทำ Meet & Greet ที่ ห้างแทบแตก! (หัวเราะ) เกดเลยไม่แปลกใจที่ดาราชายนางได้ดีกว่าดารานางเป็นผู้หญิงมันเหนือๆ แต่ถ้าเป็นผู้ชาย มันจะเหนือๆน้อยกว่า มันน่าเสียดายมาก มันน่าจะวัดกันที่ผลงาน

เกดพูดแบบนี้ได้ เพราะตอนนี้เกดอายุ 45 แล้ว และเกดไม่ได้อยู่ในจุดที่ต้องพึ่งพามันมากขนาดนั้น ทุกวันนี้ที่เกดมาทำงานในวงการเพราะยังสนุกอยู่ ยังรักที่จะทำอยู่ ไม่ใช่เพราะว่าเกด 'ต้อง' ทำ ฉะนั้นคนจะจ้างเกด ก็เพราะเขาอยากให้ 'คุณแม่' มา

คุณอยู่ในวงการที่เป็นผู้หญิงก็อยู่ยากกว่าผู้ชาย และเป็นวงการที่เชื่อว่า 'เด็กกว่าคือดีกว่า' แต่ถึงคุณจะมีอายุมากขึ้น แต่แพชั่นโซวโหนๆ ก็ยังขาดคุณไม่ได้ คุณมีรายการที่ดังมาก และยังเป็นไอคอนอยู่ คุณทำลายกำแพงเหล่านั้นได้อย่างไร

FYI

• เธอคือไอคอนของ LGBT "เกดเกิดมาในยุค LGBT

ได้เรียนรู้ว่า LGBT จะเป็นที่ยอมรับ เขาต้องใช้ความอดทนและต่อสู้อย่างใหญ่หลวง เกดได้เห็นความ strong ของเขาจึงทำให้เกดเป็นตัวของตัวเอง และมีที่ยืนจนถึงทุกวันนี้

"บอกได้เลยว่าการที่เกดเป็นไอคอนของกลุ่ม LGBT มันทำให้เกดรู้สึกมาตลอดว่าเกิดมาเป็นเกย์ในร่างผู้หญิง I'd like to say that I was born with a dick. (หัวเราะ)"

ยุคของเกด นางแบบผู้หญิงมีงานมากกว่าผู้ชายอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นมันเป็นจังหวะที่ดี อีกส่วนหนึ่งเป็นเพราะเกดเป็นตัวของตัวเอง มาตรงเวลา ทำงานก็ให้เกินร้อย และเกดถือว่าเป็นนักแสดงที่ดีต้องไฟต์และอดทนมาก เกดคิดว่าความอดทนเป็นเรื่องสำคัญมาก เกดว่าสมัยนี้ทำงานสบายกว่าสมัยก่อน เพราะสมัยนั้นถ้าละครกันที่ บางวันถ่ายตั้งแต่หกโมงเช้าถึงตีสามของอีกวัน และต้องกลับมาที่กองถ่ายอีกที่เจ็ดโมงเช้า โหดมาก แต่สมัยนี้นั้นสบายกว่า มีแบบ...อ้อ ดาราไม่ไหวแล้วเหวอ มันไม่เป็นไร ก็ยกกองไปก่อน ดาราสมัยนี้เขาบังคับได้เลยว่าวันนี้ขอถ่ายกี่ฉาก มีหลายคนที่เป็นแบบนั้น เกดก็อึ้ง หรือมีคนจ้างดารามาเป็นพรีเซนเตอร์ แต่ยูบอกว่าไปจะมาถ่ายโฆษณา แต่สี่โมงเย็นต้องเลิกนะ มีเวลาให้แค่นั้น มันคืออะไร แบบนี้

“เวลาที่เรารู้สึกว่า มันไม่ใช่จุดจบของชีวิต
ชีวิตยังต้องดำเนินต่อไป การชนะไม่ใช่ทุกอย่างในชีวิต
Just work harder! Train harder! อย่ายอมแพ้”

การเป็นคนที่ยึดมั่น หรือ strong ก็เป็นอีกคุณค่า
หนึ่งที่สำคัญมาก เพราะเมื่อเราต้องต่อสู้และรู้วิธีการ
เผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ You're not a loser but
you're a fighter. ไม่ว่าคุณจะทำงานอะไรก็ตาม คุณก็
ต้องต่อสู้กับตัวเอง ต่อสู้กับสิ่งรอบตัว ต่อสู้กับอุปสรรค
มากมาย

และแน่นอน บางครั้งเราก็ชนะ บางครั้งเราก็แพ้
เพราะฉะนั้นเราต้องเรียนรู้ที่จะเป็นผู้แพ้ที่ดีที่เป็น You
have to be a good loser. เวลาที่เราผิดหวัง มันไม่ใช่
จุดจบของชีวิต ชีวิตยังต้องดำเนินต่อไป การชนะไม่ใช่
ทุกอย่างในชีวิต Just work harder! Train harder!
อย่ายอมแพ้

เกตุคิดว่าถ้ามี 3 เรื่องนี้แล้ว มุมมองต่อชีวิตของ
คุณจะเป็นบวก แต่ก่อนเกิดเป็นคนที่ไม่ดีในแง่ลบตลอด
เพราะเกิดเกิดในครอบครัวที่แตกแยก เกิดมาในฐานะ
ที่ไม่ได้ดีมาก และต้องทำงานหนักมากเพื่อให้ได้สิ่งที่
ตัวเองต้องการ เกิดเลยมองโลกในแง่ลบ ซึ่งมันค่อนข้าง
ขมขื่นนะคะ แต่พอเกิดเริ่มทำงาน เกิดก็ได้เรียนรู้ว่า
เราต้องรู้จักปล่อยวาง ชีวิตเราจะดีขึ้น เราจะไม่โกรธ
หรือไม่โทษทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตเรา ถ้าเรารู้จักมองโลก
ให้เป็นบวก เรื่องอื่นๆ ก็จะตามมา

ก็ได้ด้วยเหวอวะ เกตุไม่ชอบแบบนี้เลย หรืออาจจะ
เป็นที่ตัวเกตุเองมั้ง เกตุรักและภูมิใจในงานที่ทำมาก
เพราะฉะนั้นเราจะเน้นที่คุณภาพมากกว่าปริมาณ

**บทเรียนที่คุณไม่เคยรู้มาก่อน จนกระทั่งได้มาเป็น
เมเนเจอร์ใน The Face คืออะไรครับ**

การเป็นเมเนเจอร์สอนให้เกตุเป็นผู้แพ้ที่ดี เกตุเป็นคน
ที่ชอบการแข่งขันมาก และเป็นคนชอบชนะ ซึ่งทุกคน
ก็อยากจะเป็นผู้ชนะ แต่การมาทำรายการนี้มันไม่ได้
ชนะทุกครั้ง แล้วยังไม่ได้แพ้ทุกครั้ง ไม่ว่าเราจะชนะ
หรือแพ้ก็ตาม ฉะนั้นการเรียนรู้ที่จะจัดการกับความ
ผิดหวังและเดินต่อไปจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก และสิ่งนี้
เกตุก็พยายามจะสอนลูกๆ ทุกคนในทีม เพราะในชีวิตจริง
ความผิดหวังมันเกิดขึ้นตลอดเวลา

**ถ้าจะถอดบทเรียนชีวิตของลูกเกตุ เมกกี สัก 3
บทเรียนที่จะเป็นประโยชน์กับคนทำงานจะมีเรื่อง
อะไรบ้างครับ**

ที่อยากจะสอนทุกคนคือ เรื่องความอดทน เป็นสิ่งที่
สำคัญมาก เกตุไม่ได้เกิดมาในครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ
แบบทุกอย่าง เพราะฉะนั้นเราต้องสู้เพื่อให้ได้ทุกอย่าง
มาด้วยตัวเอง

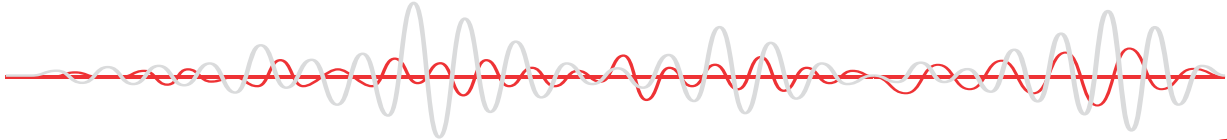
เกตุเติบโตมาในนิวยอร์กย่าน Black & Spanish
Ghetto เวลาจะเดินไปซัฟเวย์ ถนนฝั่งหนึ่งมีแก๊งหนึ่ง
คุมอยู่ เกตุต้องเดินอีกฝั่งหนึ่งซึ่งเป็นพื้นที่ของอีกกลุ่ม
หนึ่งที่สนิทกว่า ถ้าเดินผิดฝั่ง เกตุมีสิทธิ์โดนกระต๊อบได้
มันสอนให้เกตุต้องระวังตัว ต้องเข้มแข็ง และต้องอดทน
ตลอดเวลา มันไม่มีอะไรที่ได้มาง่ายๆ พอเกตุมาทำงาน
ที่เมืองไทย ทั้งการเดินทางแบบ ถ่ายแบบงานแสดง มันไม่
ได้สบายเลยอย่างที่คนคิด

**ถ้าเป็นไปได้ คุณอยากนั่งคุยกับลูกเกตุ เมกกี
เวอร์ชันไหนครับ**

(นั่งคิด) เป็นคำถามที่ยากมาก เพราะว่าเวอร์ชันที่อยู่
เมืองนอกเป็นผู้หญิงขำมาก เป็นเด็กเกเร ทะเลาะกับ
พ่อแม่ โดนเรียน แต่ถ้าไม่ผ่านชีวิตช่วงนั้น ก็จะได้เป็นผู้หญิงที่ strong อย่างทุกวันนี้ ถ้าไม่มีลูกเกตุเวอร์ชันมา
เมืองไทยใหม่ๆ ที่ Work hard but play harder ก็จะไม่รู้ว่าชีวิตที่มันสนุกๆ เป็นอย่างไร และก็จะไม่ได้ enjoy
life เพราะเราทำงานหนักมาตลอด จนเข้าใจว่าชีวิตมัน
เป็นแบบนี้เอง นี่คือการสุขของชีวิต เกตุเลยไม่รู้จะ
คุยกับลูกเกตุเวอร์ชันไหนดี มันยากมาก เพราะ I don't
regret anything in life. เกตุไม่รู้สึกลับผิดหวัง หรือรู้สึก
ผิดหวังในชีวิต แต่ละช่วงในชีวิตของเกตุ เกตุถือว่า
เป็นมาสเตอร์พีซจริงๆ” ☺

00:00

41:44

MILD MELODY

เสียงดนตรีที่ทำให้
วงมายด์มีพลังสร้าง
เสียงเพลงกว่าสิบปี

WHO

MILD

วงดนตรีป๊อปจากเชียงใหม่อายุอานาม 10 กว่าปี ที่ประสบความสำเร็จมาแล้วอย่างมากมาย มีซิงเกิ้ลฮิตติดหูติดปาก มีวสิกไลฟ์เวอร์ชาวไทยมาแล้วนับแทบไม่ถ้วน และเมื่อพูดถึงฝีมือแล้วก็ไม่แสบไม่ต้องห่วง เพราะนี่คือวงดนตรีที่ครบเครื่องที่สุดวงหนึ่งของประเทศไทย

THE STORY

วงมายด์เพิ่งปล่อยเพลง *ปากแข็ง* ซึ่งเกิดใหม่ออกมา นี่เป็นเพลงที่เบ๊ นักร้องนำ บอกว่าอยากจะพาทุกคนกลับไปสู่เพลงสไตล์เก่าๆ ของวง ที่หลายคนคุ้นเคย เราเลยอยากพูดถึงเรื่องเก่าๆ กันบ้าง อย่างแรงบันดาลใจในการเล่นดนตรีของสมาชิกวง

โลโซ คือคำตอบของทั้ง โม่คี่ มือกลอง และ เต่า มือกีตาร์ของวงมายด์

“ยุคนั้นแกะเพลงยากมาก อินเทอร์เน็ตให้หาคอร์ดก็ไม่มี ใช้เวลาเป็นวันๆ กว่าที่จะแกะได้ แล้วสุดท้ายก็แกะผิด” เต่าบ่นให้ฟังติดตลก

ส่วนคำตอบของ ชุน มือเบสของวงต่างออกไป “ผมชอบพี่ก๊อ P.O.P มากๆ” ชุนบอก “ตอนที่มือคอนเสิร์ต Pru Dog ที่เชียงใหม่ แล้วพี่ก๊อมาเล่นในหัวงูนี่เหมือนฝันไปเลยครับ”

“เราว่าช่วงชีวิตที่โตในรถ สนุกที่สุดในการเป็นนักดนตรี” เบ๊ มือแซ็กโซโฟนพูดขึ้นเมื่อเราถามถึงความสนุกในช่วงชีวิตการเป็นนักดนตรี พร้อมเล่าเหตุการณ์หลายครั้งที่ชีวิตนักดนตรีนำมาซึ่งความวุ่นวายแบบนี่ย้อนกลับไปก็ยังสนุกไม่หาย

“เราเคยนอนอยู่ในรถ แล้วตื่นมาพบว่ารถจอดเฉยๆอยู่” เบ๊เล่า สรุปว่ารถยางแตก แต่สมาชิกวงเปลี่ยนจากการทัวร์จนหลับไม่รู้เรื่อง “เออ ใจ่ครั้งที่ขุนตกรถอะ” ทอม มือคีย์บอร์ดพูดเข้าให้เพื่อนเล่าอีกเรื่องใจกระหว่างทัวร์อย่างคุ้นปากเหมือนเมาท์กัน ออกรสมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน “เฮ้ยๆ เรื่องร้านลาบที่เชียงใหม่รายตีกว่า” ใครสักคนพูดขึ้นหลังจากเพิ่งเล่าเรื่องที่แล้วจบ

เรื่องลาบสรุปจบลงที่สมาชิกมายด์ชี้แตกกันเกือบยกวง

แต่ดูจากความเฮฮาในห้องอัดแล้ว เรื่องราวการเดินทางของวงดนตรีมักเยอะอายุกว่าสิบปีนี่คงไม่รีบจบง่ายๆ อย่างแน่นอน ☺

- เพลงในช่วง Eargasm Combo ของวงมายด์ เป็นเพลงจากค่ายเบเกอรี่มิวสิกเกอร์รี่ เพราะเป็นเพลงที่วงแกะเล่นกันอย่างหนักหน่วงในช่วงเริ่มต้นของชีวิตศิลปิน
- ตอนไปเล่นคอนเสิร์ตที่อังกฤษ วงนี้ถือโอกาสถ่ายเอ็วเพลง / Got You รวมกันถ่ายแบบสตรีทแวร์ที่ใส่สบาย แต่ผ้าบางไม่เหมาะกับอากาศหนาวที่นั่น เขาเสี่ยเลย

PODCAST CREDITS

Show Host
สิระ บุญสินสุข
Show Creator
สิระ บุญสินสุข
Episode Editor
นภฤษ แสงไชย
Sound Designer & Engineer
ศุภณัฐ เดชะอำไพ

“เพลงร็อกเป็นเพลงที่ทำให้เราพูดออกมาได้อย่างจริงใจ ไม่คิดหน้าคิดหลัง ไม่สนใจว่าใครจะมองว่าเราเป็นยังไง”

ฟังอะไรก็ได้ที่ THESTANDARD.CO

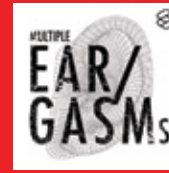
ไทยเท่
ไทยสัตวแพทย์
(38.59)

WE NEED TO TALK
มาเรียม เกรย์
(41.50)

WE NEED TO TALK
ปอนด์ ใจดีทีวี
(44.43)

MULTIPLE EARGASMS
สิงโต นำโชค
(37.59)

THE SECRET SAUCE
VIN BUDDY
(54.56)

WHAT WE KNOW ABOUT LOVE

หลากหลาย
เรื่องรัก
ของเกสต์
พอดแคสต์
(ความยาวรวม
3 ชั่วโมง 36 นาที
67 วินาที)

ไทยรักสัตว์ที่พร้อม
มอบความรัก
ให้กับสิ่งมีชีวิตทุก
หมู่เหล่า กับคำตอบ
ของคำถามที่ว่า
"ถ้าเลือกได้ อยากร
เปลี่ยนเป็นชาย
หรือหญิงแท้
สักคนไหม?"
ที่จะทำให้คุณต้อง
น้ำตาริน

นักร้องสาวเสียงใส
(มาก!) กับการผ่าน
ช่วงชีวิตอันยาก
ลำบากจากการ
สูญเสียคนรัก

ยูทูเบอร์สาว
กับการได้มาซึ่ง
สามีฝรั่ง!

มีเพลงหนึ่งที่สิงโต
แต่งให้ภรรยา
โดยเฉพาะ ไปฟัง
กันสดๆ ว่าเพลงนั้น
คือเพลงอะไร

ไปฟังเบื้องหลัง
การทำงาน
ของช่างภาพงาน
แต่งงานที่ดาราส
เบอร์ใหญ่ๆ
ใช้บริการกันมาก
ที่สุด

PODCAST PLAYLIST FOR YOU!

ฟัง THE STANDARD PODCAST ได้ที่ [THESTANDARD.CO/PODCAST](https://thestandard.co/podcast)

PODCASTS

PODBEAN

PODCAST PLAYER

PODCAST ADDICT

SOUNDCLOUD

หรือเสิร์ชหาชื่อรายการจากแอปพลิเคชัน แล้วกด SUBSCRIBE รอติดตามฟังกันได้เลย

VIDEO

เรื่อง นิธินาถ บุโรกานนท์

TRASH HERO

ฮีโร่ผู้พิชิตขยะแห่งปัตตานี

00:00

04:03

WHO

ณัฐพงศ์ นิธิอุทัย

หรือ ดร. อาร์ม เป็นทั้งอาจารย์ของลูกศิษย์ ภาควิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และเป็นพี่อาร์ม ผู้ร่วมก่อตั้ง Trash Hero กลุ่มอาสาเก็บขยะริมทะเล องค์กรไม่แสวงผลกำไรที่กำเนิดเนื่องมาจากเกือบ 2 ปีแล้ว

THE STORY

ถ้าแบ่งประเภทสถานที่ท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่ม ระหว่างทะเลและภูเขา ณัฐพงศ์ เป็น 'ชาวทะเล' อย่างเต็มตัว แต่นับวันทะเลที่เขาเห็นกลับมากมายด้วยขยะชิ้นเรื้อยๆ หน้าซ้ำใจมันบอกอีกว่า เขาเองก็คงมีส่วนสร้างขยะเหล่านั้น เพราะเรียนมาทางด้านพอลิเมอร์ ซึ่งเป็นนักคิดและผลิตพลาสติกมากมาย

ข้อมูลเกี่ยวกับขยะในทะเลที่ณัฐพงศ์ได้รับ เช่น ปี 2050 ในทะเลจะมีขยะมากกว่าปลา หรือวันหนึ่งๆ มีขยะมากถึง 8 ล้านตัน ที่ไหลลงสู่ทะเล ประกอบกับความรู้สึกอยากจะทำอะไรสักอย่าง ทำให้เขาลุกขึ้นมาทำอะไรบางอย่างที่ธรรมดาและเรียบง่าย นั่นก็คือ ชวนคนมาเก็บขยะในนามกลุ่ม Trash Hero ภายใต้คำขวัญประจำกลุ่มว่า No sign up, Just show up พวกเขาไม่ป่วนว่าใคร ไม่ตำหนิหน่วยงานไหน รวมถึงไม่ต่อล้อต่อเถียงกับคนที่แสดงความเห็นด้วยชุดความคิดทำนองว่า 'เก็บยังงี้ก็ไม่มีวันสะอาด ถ้าไม่ไปแก้ที่พฤติกรรมคน'

ไม่เพียงเท่านั้น เขายังเปลี่ยนขยะประเภทยางให้กลายเป็นรองเท้าแบรนด์ 'ทะเลจร' ให้ขยะจากท้องทะเลส่งเสียงออกไปให้โลกรู้ว่า ปริมาณอันมากมายนั้นสัมพันธ์กับพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งสิ้น

ปัจจุบัน Trash Hero รวมกลุ่มกันเก็บขยะทุกสัปดาห์มาเกือบ 2 ปี จนถึงวันนี้มีเหล่าฮีโร่ใจดีเป็นมากกว่า 3,000 คนแล้ว ☺

- กลุ่ม Trash Hero เก็บขยะไปแล้วทั้งหมด 10,316.8 กิโลกรัม
- สถิติทั่วโลกขยะไหลสู่ทะเล 8 ล้านตันต่อปี เกือบเท่ารถ 10 ล้อ 8 คันต่อนาที
- ขยะพลาสติกที่ถูกทิ้งบนๆ จะแตกย่อยเป็นผงเล็กๆ หากนกทะเลกินเข้าไปเพียงแค่ 6 กรัม ก็ตายเพราะย่อยไม่ได้

VIDEO CREDITS

STORY MAKERS

จริยา มุ่งวัฒนา
อ้อมเกียน ทาระมัด
ศศิพิมพ์ อ่อนตระกูลวัฒน์
ชญาภัท สิริศุภนันท์
นันทิยา ฤกษ์ภัย

“ถ้าถามว่าฮีโร่คือใคร ฮีโร่ก็คือทุกคนที่ ณ วันใดวันหนึ่ง ณ จุดใดจุดหนึ่ง เลือกที่จะมาทำอะไรบางอย่าง ที่อาจจะไม่ปกติสัก ทุกคนสามารถเป็นฮีโร่ได้ อย่างน้อยก็ช่วยคนหนึ่ง”

ดูคลิปได้ที่
THESTANDARD.CO

กลุ่มบริษัทบีทีเอส
ขอเชิญชวนทุกท่าน ร่วมรำลึก
ในพระมหากษัตริย์คุณ ในหลวง รัชกาลที่ ๙
เนื่องในพระราชพิธี
ถวายพระเพลิงพระบรมศพ

วันที่ 30 กันยายน - 26 ตุลาคม 2560
ณ บริเวณทางเดินเชื่อม สถานีสนามกีฬาแห่งชาติ
โดยร่วมนำต้นดาวเรือง ดอกตูม หรือดอกบาน
บรรจุในถุง หรือ ภาชนะพลาสติก
เส้นผ่าศูนย์กลางขนาด 6 นิ้ว มาวางประดับที่ซุ้มถวายอาลัย

ผู้ที่นำต้นดาวเรือง มาร่วมในงาน และเดินทาง
โดยรถไฟฟ้าบีทีเอส ลงสถานีสนามกีฬาแห่งชาติ
บริษัทฯ ยกเว้นค่าโดยสารให้ฟรี
เฉพาะวันเสาร์ - อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์

สอบถามเพิ่มเติม ฝ่ายสื่อสารองค์กร
0 2617 7300 ต่อ 1818 1835 1836 1842

Herman Miller

MASTERPIECE

REMASTERED

EXPERIENCE THE
NEW AERON®

Because work has changed,
we made our best chair
work even better.

12 year warranty

© 2019 Herman Miller, Inc. All rights reserved.

Herman Miller GPF Witthayu, 18th Floor
Craft Noble Solo Thonglor, Sukhumvit 55
Craft Siam Paragon, 3rd Floor

02.015.8889
02.714.9040
02.129.4577

CHANINTR

Authorized Herman Miller Retailer
Line ID: @Hermanmiller-TH

chanintr.com